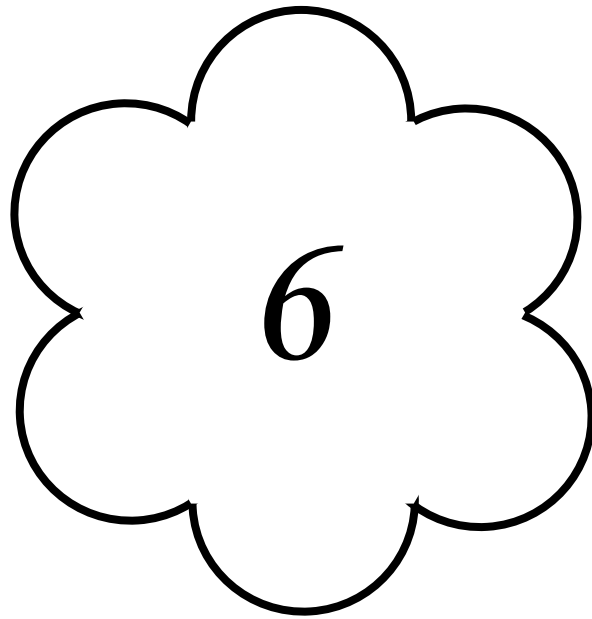

Visor

Bo'kantoj

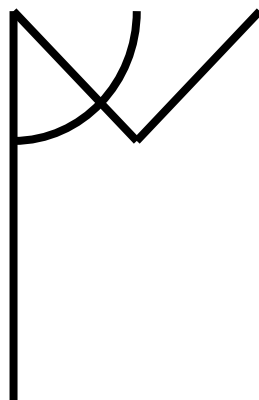
Den långa leken – La longa ludo

Ägare = Posedanto: _____

Visor – Bo'kantoj

6

Den långa leken – La longa ludo

Sorparbo

Dala-Floda 2015

<http://tone.se>

Inledning

Kvädena i detta häfte är tonstavade. Tonstavning förklaras på Elfridens hemsida <http://tone.se>, där också dataprogrammet Tone kan laddas ned för den som vill lyssna på melodin eller ändra den.

I korthet: En vanlig västerländsk durskala nedifrån och upp tonstavas [Do Re Mi Fa So La Ti do] och en mollskala [LA TI Do Re Mi Fa So La]. Stor bokstav betyder lägre oktav. Snedstreck (/) är taktstreck, alla taktdelar (ord) i en takt är lika långa och alla tondelar (sjävljud) i en taktdel är lika långa. Om tonen höjs med ett halvt tonsteg (#) ändras sjävljudet till i och om det sänks (b) blir det a. En taktanvisning <1,5:3> betyder 1,5 taktdelar i sekunden (= 90 slag i minuten) och 3-takt.

Sjung och var glad!

M. Strid

Sorparbo Gille

sommaren 2014

Enkonduko

La baladoj en ĉi kajero estas tonsilabaj. Tonsilabado klariĝas en la retejo de Elfriden, <http://tone.se>, kie enŝuteblas ankaŭ komputila programo Tone se oni volas melodion aŭskulti aŭ manipuli.

Mallonge: Ordinara okcidenta skalo majora de malalto al alto tonsilabiĝas [Do Re Mi Fa So La Ti do] kaj minora skalo [LA TI Do Re Mi Fa So La]. Majusklo signifas pli malaltan oktavon. Oblikva streko (/) estas taktomezura, ĉiuj takteroj (vortoj) en sama takta mezuro estas same longaj kaj ĉiuj toneroj (vokaloj) en sama taktero estas same longaj. Se la tono altiĝas per dieso (#) la vokalo ŝanĝiĝas al i kaj se malaltiĝas per bemolo (b) ĝi fariĝas a. Taktindiko <1,5:3> signifas 1,5 takterojn por sekundo (= 90 batojn po minuto) kaj 3 takterojn por takta mezuro.

Kantu kaj estu gaja!

Martin S.

Sorparbo Gildo

somere 2014

&4105. Allehanda
ämbetshustrur:

'1 /Gamla tre /vantar och
/nya tre /skor (x:; /hurrom
/hej! ;) /Bondens /hustru
/tröskar /korn (x:; /hur den
/gumman /fröjdar /si/g.)

'2 Tröskar hon korn så
bärgar hon in ..... Skepparns
hustru väntar vind .....

'3 Väntar hon vind så väntar
hon väder ..... Skommarens
hustru barkar läder .....

'4 Barkar hon läder så kokar
hon beck ..... Spelemans
hustru drar på en lek .....

'5 Drar hon på leken så ropar
hon hurra ..... Krigarens
hustru drar sin värja .....

'6 Drar hon ut värjan så
sticker hon i 'na .....
Mörnarens hustru sticker
svina .....

'7 Sticker hon svina så kokar
hon palt .....
Herrgårdspigorna äter opp
allt .....

'8 Får de int palten så
rycker de till korven ..... Och
får de int korven så rycker
de till Norge .....

'9 Kommer de till Norge, får
de int lån' hus ..... Får stå ute
och frysa om truten ;
stackars flickor jämra sig.

#4105: (/La Lado /mi mimi
/mi rere /mi i; /do do
/Ti i;Ti /do do /re re
/do La /Ti i; /Ti Mi /Si
La /Ti do /La a /a h) x9

< Sveda popolkanto. Tradukis
Martin Strid (2008).>

,&4105. Istedzinoj ĉiaj:

'1 /Aĝaj tri /gantoj kaj
/nov'tri'ŝu' /jen ; /hura /hej! ;
Kam/puled/zino /draŝas da
/gren' ; /ĝojas /la vi/rino /plej/.

'2 /Grenon ŝi /draŝas, do
/stokas da /rent' (×:; /hura
/hej! ;) Ŝi/pisted/zino a/tendas
al /vent' (×:; /ĝojas /ta vi/rino
/plej/.)

'3 /Venton ŝi a/tendas,
a/tendas al a/er' .....
Ŝu/isted/zino /tanas da /led'
.....

'4 Se /ledon ŝi /tanas, bo/ligas
da /gudr' ..... Muzi/kisted/zino
/faras da /lud' .....

'5 Se /ludon ŝi /faras, ŝi /vokas
hu/ra' ..... Sol/dated/zino
el/tiras na /glav' .....

'6 Se /glavon el/tiras, ŝi /pikas
per /forto ..... Bu/ĉisted/zino
/pikas /porkojn .....

'7 Se /porkojn ŝi /pikas,
ku/iras da /farĉ' .....
Sin/jorservis/tinoj for/manĝas
/larĝe .....

'8 Se /ne havos /farĉon, do
/kuras al kol/baso ..... aŭ /sen
kol/bas' Norve/gajen pa/ŝas
.....

'9 Al/venas Norve/gajon, ne
/trovas da loĝ/dom' .....
Ek/stere mal/varmi /devas la
/homoj ; /povru/linoj /en
ĝe/mej'.

&4401. Sjúrdarkvæði. Regin
smiður:

(&Viðgangur: Grani bar gullið
av heiði, ; brá hann sínum
brandi av reiði, ; Sjúrdur vá
av orminum, ; Grani bar gullið
av heiði.)

'1 /Viljið tær nú lýða á, ;
meðan eg man kvøða, ; um
teir ríku kongarnar, ; sum eg
vil nú umrøða. (x:; Grani bar
gullið av heiði, ; brá hann
sínum brandi av reiði, ;
Sjúrdur vá av orminum, ;
Grani bar gullið av heiði.)

'2 Sigmund so nevni eg ; tann
jallsins son, ; tað var hin unga
Hjerdís, ; kona hans var hon.
.....

'3 So glaðiliga drekka teir ; í
ríkinum jól, ; so týðuliga seta
teir ; sín tekmarstól. ....

'4c Ófriður gekk á ; ta heilu
høll, ; so menniliga vardu teir
; hin ríka kongsins fjøll. ....

'5 Tá var har so mikil ; ríka
manna gongd, ; ófriður gekk á
; hin ríka kongsins lond. ....

'6c Ófriður gekk á ; hin ríka
kongsins lond, ; leggja teir
sínar bardagar ; suður við
sjóvarstrond. ....

'7 Ríða teir í bardagar ;
suður upp á strand, ; so
reystiliga vardu teir ; tann
ríka kongins land. ....

'8 Løgdu sínum bátunum ;
suður við strand, ; si listiliga
vardu teir ; tann ríka kongins
land. ....

'9 Ríða teir í bardagar, ;
ongin kemur heim, ; eftir livir
Hjerdís ; bæði við sorg og
mein. ....

'10 Ríða teir í bardagar, ; lata
har sítt lív, ; eftir livir
Hjerdís, ; Sigmundar vív. ....

'11 Hjerdís akslar sær ; kápu
blá, ; so gekk hon á vøllin
fram, ; har Sigmundur lá. ....

'12 "Ligg nú heilur
Sigmundur, ; sæti mín, ; eg
man vera í sorgartíð ; komin
at vitja tín. ....

'13 Hoyr tú reysti
Sigmundur, ; sæti mín ; er tað
nakað grøðandi ; sárini tíni?"
.....

'14 "Seint manst tú Hjördís ;
fáa til tey ráð ; at geva mær
tey smyrslini, ; sum grøða
kunna míni sár. ....

'15 Hundings synir í
randargný ; skaðan gjørdu
har, ; eitur var í svørðinum ;
teir bóru móti mær. ....

'16 Tá ið eg tað fyrsta ; sárið
fekk, ; sundur mítt svørð tá ;
í tógva luti gekk. ....

'17 Tá ið eg fekk tað ; annað
sár, ; illa neit at hjartanum, ;
tað higgi at tí gár. ....

'18 Tak tú hesa ; svørðsluti
tvá, ; lat tú teir til smiðju
bera, ; ungan son vit fá'. ....

'19 Tað ið tú hevur í vón hjá
tær, ; tað er sveins barn, ; tú
føð tað væl við alvi upp, ; tú
gev tí Sjúrdar navn. ....

'20 Av sonnum eg tað ; sigi nú
til tín: ; hesin sami sonurin ;
skal hevna deyða mín. ....

'21 Regin smiður býr ; fyri
handan á, ; honum skalt tú
fáa ; hesa svørðsluti tvá. ....

'22s Og so má hann gera tað
; so reinliga hart, ; bæði má
hann vega við tí ; steinin og
jarn. ....

'23 Frænur eitur ormurin, ; á
Glitraheiði liggur, ; Regin
hann er góður smiður, ; fáum
er hann dyggur. ....

'24 Eg kann ikki Hjördís ;
longur tala við teg, ; tí hetta
man vera deyðastund, ; ið
komin er á meg." ....

'25 Grátandi snúvist Hjördís
; Sigmundi frá, ; allar hennar
hirðkonur ; tær stóðu henni
hjá. ....

'26c Allar hennar hirðkonur, ;
tær stóðu henni við, ; tá ið
frúgvín Hjördís ; fell í óvit
niður. ....

'27c Tað var tá sum oftun
enn, ; tað kom á so brátt, ;
kongin sókti helsótt ; á teirri
somu nátt. ....

'28c Ikki kostaði Hjördís ;
minni til enn tá, ; bõruna av
reyðargulli ; lat hon Sigmundi
slá. ....

'29c Bõruna av reyðargulli ;
lat hon honum gera, ; krossin
av tí hvíta silvri ; merki til at
bera. ....

'30c Eystantil undir heygnum,
; ið dreingir leika á fold, ; har
gróvu teir tað ljósa lík ; niður
í døkka mold. ....

'31c Eystantil undir heygnum,
;
ið dreingir reika at tala, ;
dimmur er hesin dapri dagur,
; niður í mold at fara. ....

'32 Grátandi fór nú Hjördís, ;
í sínum sali at sita, ; Hjálprek
kongur fyrstur var ; ið
frúnna mundi vitja. ....

'33 Sigmundur kongurin ; frá
Hjördísi gekk, ; Hjálprek
kongurin ; frúnna aftur fekk.
.....

'34s Hjálprek kongurin ; tann
jallsins son, ; hann fekk nú
sær ; so høgborna konu. ....

'35c Frúgvín lat seg við barni
ganga ; níggju mánar taldar, ;
til at teirri stundini leið, ;
hon føðir ein svein so baldan.
.....

'36 Frúgvín lat sær við barni
ganga ; níggju mánar sínar, ;
til at hennara stundini leið, ;
hon føðir ein son so fríðan.
.....

'37 Tað var tá sum ofta er
enn, ; at duld eru dõpur mein,
; frúgvín er gingin í høgaloft ;
hon føðir ein ungan svein. ....

'38 Sveipar hon hann í klæði
væl, ; tá ið hann kom í heim, ;
Sjúrð so bað hon nevna sær ;
hin gævuliga svein. ....

'39s So var tað við Sjurða, ;
mikil gav hann vekst, ; meiri
vaks hann í ein mánað, ; enn
onnur børn í seks. ....

'40s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; tað er einki hól, ;
meiri vaks hann í ein mánað, ;
enn onnur børn í tólv. ....

'41s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; hon gav honum
gangin hægst, ; hann royndi
meira í ein mánað ; enn onnur
børn í seks. ....

'42s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; miklan fekk hann
alva, ; styrknaði meiri í ein
mánað, ; enn onnur børn í
tólv. ....

'43s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; lukkan honum góð, ;
hann vann meira í ein mánað, ;
enn onnur børn í tólv. ....

'44 Hann vaks upp í ríkinum ;
til gævuligan mann, ;
Hjálprek kongurin ; fostraði
hann. ....

'45 Hann vaks upp í ríkinum, ;
skjótt og ikki leingi, ;
gjørdist hann í høgum
tungur, ; hann bardi kongsins
dreingir. ....

'46c Hann var sær á
leikvøllum ; undir reyðum
skildri, ; lærði allar listir
tær, ; ið kappin kjósa vildi.
.....

'47c Hann var sær á
leikvøllum ; burtur við aðrar
sveinar, ; hvørja ta tíð teir
reiðir vóru, ; stóð eitt stríð
av meini. ....

'48 Hann var sær á
leikvøllum, ; hann millum
manna herjar, ; rívur upp
eikikelvi stór, ; hann lemjir
summar til heljar. ....

'49 Niður setast sveinarnir, ;
reiðir ið teir vóru: ; "Líkari
var tær faðir at hevna, ; enn
berja os so stórum." .....

'50c Sjúrður kastar reyðum
skildri ; niður á døkka fold, ;
tá ið hann hoyrði sín faðirs
deyða, ; hann sortnaði rætt
sum mold. ....

'51 Kastar hann svørð og
herklæði, ; hann lystir ei
longur at leika, ; gongur so
inn fyri móður sína ; við
reyðar kinnar og bleikar. ....

'52s Sveinur gekk til móður
sína, ; talar rætt og slætt: ;
"Sig mær sannan faðir at
mær, ; ein hvør vil víta sín
ætt. ....

'53s Hoyr nú tað, mín sæla
móðir, ; sig mær satt ifrá: ;
varð mín faðir av lívi tikin, ;
ella doyði hann á strá? .....

'54s Hoyr tú nú, mín sæla
móðir, ; spyrja má eg nú teg:
; varð mín faðir við váknum

vígin? ; Dult er tað fyri meg.

.....

'55 "Hoyr tú sæla móðir mín,
; sig mær satt í frá, ; hvussu
var hann at navni nevndur, ;
ið mín faðir vá'?" .....

'56s "Hoyr tú, mín hin sæla
móðir, ; sig mær satt í frá, ;
er hann enn á vørldini, ; ið
mín faðir vá'?" .....

'57s "Um hann er í vørldini, ;
ið tín faðir vá, ; tað verður
ikki, meðan tú lívir, ; tú
sømdir av teimum fá." .....

'58 "Eg kann ikki sannari ;
siga tær í frá, ; tað vóru
Hundings synir, ; ið tín faðir
vá' . ....

'59 Tað vóru Hundings synir,
; ið tín faðir vá', ; tað verður
ei, meðan tú livir, ; tú sømdir
av teim manst fá." .....

'60 Sjúrður svarar síni móðir
; allvæl sum hann kundi: ;
"Ofta hava vaksi ungum
rakka ; hvassar tenn í munni."

.....

'61 Hjördís gongur at kistuni,
; sum øll var í gulli drigin: ;
"Her sært tú tey herklæði, ;
sum tín var faðir í vigin." .....

'62s Hon læsir upp ta
kistuna, ; sum nógv var í gull
og fæ, ; hon tekur upp teir
svørðslutir ; og kastar
Sjúrða á knæ. ....

'63s Hon tekur upp ta
skjúrtuna, ; sum øll var í blóði
drigin. ; "Her sært tú nú, mín
sæli sonur, ; hvussu tín varð
faðirin vigin." .....

'64 Hon læsir upp ta kistuna,
; sum nógv goymdi gull og fæ,
; tekur upp ta blóðugu
skjúrtu, ; og kastar honum á
knæ. ....

'65 Tekur hon teir
svørðslutir, ; Sjúrði hon teir
fær: ; "Hetta gav tín sæli
faðir, ; ið mikið gott unti
mær. ....

'66 Tak tú hesa ; svørðsluti
tvá, ; tær eitt annað

javgott ; svørð av teimum
slá. ....

'67 Regin smiðir býr ; fyri
handan á, ; honum skalt tú
bera ; hesa svørðsluti tvá. ....

'68s Honum skalt tú fáa ;
hesar svørðslutir tvá, ; smíða
vel og virðiliga, ; til tú ríða
má. ....

'69 Frænur eitur ormurin, ;
á Glitraheiði liggur, ; Regin
hann er góður smiður, ; men
fáum er hann dyggur. ....

'70 Gakk tú fram at
fossinum, ; kasta stein í á, ;
kjós tær hest til handar
tann, ; sum ikki víkur í frá!"
.....

'71 Gekk hann sær at
fossinum, ; kastaði stein í á, ;
hann tók tann av hestunum, ;
sum ikki veik í frá. ....

'72 Hann varð valdur í
ríkinum, ; av øllum var hann
bestur, ; síðan var hann
kallaður, ; Grani, Sjúrðar
hestur. ....

'73s Àrla var um morgunin, ;
meg man rætt um mínna, ;
Sjúrður kvittar yvir um á ;
Regin smíð at finna.

'74 Sjúrður loypur á Grana
bak ; morgun ein so snimma, ;
síðan reið hann yvir um á, ;
Regin smíð at finna. ....

'75 Tað var hin ungi Sjúrður ;
ríður fyri dyrnar fram, ;
Regin kastar smíði øllum, ; og
tók sær svørð í hond. ....

'76c "Hoyr ta frægi Sjúrður,
; tú ert so menskur ein mann,
; hvørt stendur ferðin tín, ;
hvørt ríður tú fram?" ....

'77 "Hoyr tú tað nú Regin, ;
higar stendur mín ferð, ; ger
mær tað tú Regin smíður, ;
smíða mær nú eitt svørð!" ....

'78 "Ver vælkomin, ungi
Sjúrður ; tú hevur verið mær
kærur, ; dvølst tú í ríkinum
nakra tíð, ; tú ver í nátt hjá
mær." ....

'79 "Eg kann ikki, Regin
smíður, ; dvøljast her hjá

tær, ; Hjálprek kongur
saknar meg ; úr háscætinum
hjá sær." .....

'80c Smíða tú mær svørðið ;
virðiliga og væl, ; bæði skal
eg vega við tí ; jarn og so
stál. ....

'81 Smíða skalt tú mær
svørðið ; skært og so reint, ;
bæði skal eg vega við tí ; jarn
og so stein." .....

'82 Regin tók við svørðinum, ;
legði tað í eld, ; tíggju
nætturnar, ; hevði hann tað í
gerð. ....

'83 Tíggju nætturnar ; hevði
hann tað í gerð, ; tá var hin
unggi Sjúrður ; riðin aðra ferð.
.....

'84s Àrla var um morgunin, ;
sólin skín so snimma, ;
Sjúrður loypur á Grana bak ;
Regin smíð at finna.

'85 Sjúrður loypur á Grana
bak ; morgun ein so snimma, ;
síðan reið hann yvir um á ;
Regin smíð at finna. ....

'86 Tað var hin ungi Sjúrdur,
; ríður fyri dyrnar fram, ;
Regin kastar øllum smíði, ; og
tók sær svørð í hond. ....

'87 "Ver vælkomin Sjúrdur, ;
smíðað havi eg svørð, ; bilar
tær ei hugur og hjarta, ; tú
verður til víggja førur. ....

'88 Smíða havi eg tær svørð ;
skært og so reint, ; bæði
skalt tú vega við tí ; jarn og
so stein." ....

'89 Sjúrdur gongur at stórum
stiðja, ; royndi alv so fast, ;
sundur hans svørð tá ; í tógva
luti brast. ....

'90 "Deyða ert tú Regin, ; av
mær verð, ; fyri tú vildi
svíkja meg ; í tíni vápnagerð."
.....

'91 Báðar tekur hann
svørðslutirnar, ; kastar
honum á knæ, ; skalv tá Regin
smiður ; sum eitt liljublað. ....

'92 Báðar legði hann
svørðslutirnar ; aftur í hans

hond, ; tá skalv hondin á
Regin ; sum á liljuvond. ....

'93 "Smíða skalt tú annað
svørð, ; men smíðar tú tað
svá, ; vita skalt tú Regin ; lív
skalt tú ei fá. ....

'94 Svørðið skalt tú gera ; so
reiðuliga hart, ; bæði skal eg
vega við tí ; stál og so jarn."
.....

'95 "Smíði eg tær annað
svørð ; og verður tað ei svá, ;
hjartað úr orminum, ; tað
leggi eg treytir á. ....

'96 Hoyr tað ungi Sjúrdur, ;
smíði eg tær svørð, ; hjartað
úr orminum, ; tað vil eg hava í
verð." ....

'97 Regin tók við svørðinum, ;
legði tað í eld, ; tríati
nætturnar ; hevði hann tað í
gerð. ....

'98 Tríati nætturnar ; hevði
hann tað í gerð, ; tá var hin
ungu Sjúrdur ; riðin aftur á
ferð. ....

'99 Sjúrdur loypur á Grana
bak ; morgun ein so snimma, ;
síðan reið hann yvir um á ;
Regin smið at finna. ....

'100 Tað var hin ungi Sjúrdur,
; reið fyri dyrnar fram, ;
Regin kastar øllum smíði ; og
tók sær svørð í hond. ....

'101s "Ver vælkomin,
Sjúrdur, ; hvussu er at tí
vón? ; Góðar hevur tú
yvirvánir ; í allari ásjón. ....

'102 "Ver vælkomin, Sjúrdur,
; smíðað havi eg svørð, ; bilar
tær ei hugurin, ; tú verður so
víða á ferð." ....

'103s Smíðað hevi eg svørðið
; skært o so reint, ; bæði
mást tú vega við tí ; jarnið og
so stein." ....

'104 Sjúrdur gongur at
stiðjanum, ; høggur alt við
fart, ; hvørki mátti røkka, ei
stökka, ; so var svørðið hart.
.....

'105 So høggur hann Sjúrdur
; fastliga til, ; sundur kleyv

hann stiðjan ; og stabban við.
.....

'106 Tað rennur ein á frá
kelduni upp, ; ein onnur skamt
ífrá, ; Gram kallar hann
svørðið, ; á hallargólvi lá. ....

'107 "Hoyr tað frægi Sjúrdur
; tú far og kann um vív, ; fyri
tílíkan høvdinga ; vildi eg lati
lív." ....

'108c "Hoyr tú ta nú Regin, ;
hetta sigur tú mær, ; men
annað býr í hjartanum, ;
Regin smiður, á tær." ....

'109 "Inn tað, frægi Sjúrdur,
; siga skalt tú mær, ; nær tú
ríður á Glitraheiði, ; lat meg
fylgja tær." ....

'110 "Fyrst ríði eg í
randargný, ; Hundings synir
at finna, ; síðan ríði eg á
Glitraheiði, ; men tað fýsir
meg minna. ....

'111 Fyrst ríði eg í randargný,
; Hundings synir at fella, ; so
fari eg á Glitraheiði, ; tí mær
man einki bella." ....

'112c Tað var Sjúrdur Sigmundarson, ; ei skortar honum eyð, ; reið hann tá í randargný, ; hann hevndi sín faðirs deyða. ....

'113s Snarliga vá hann Hundsins synir, ; snart kom hann aftur úr teirri, , stokkut stund hann dvøldist víð, ; hann reið á Glitrarheiði. ....

'114 Allar vá hann Hundings synir, ; væl kom hann aftur frá teim, ; skamri stund í ríkinum var, ; hann reið á Glitraheiði. ....

'115s Tað var svíkarin Regin smiður, ; hugsar so við sær: ; "Kvittar tú á Glitrarheiði, ; eg skal fylgja tær." ....

'116 Tað var Sjúrdur Sigmundarson, ; ríður yvir skóg, ; møtti honum gamalur maður, ; hann settist niður á lón. ....

'117t Har kom maður á vøllin fram, ; eingin ið hann kendi, ;

siðan hatt á høvdi bar, ; og finskan boga í hendi. ....

'118t Har kom maður á vøllin fram, ; hann vá við eggjateini, ; eyga hevði hann eitt í heysi, ; knept var brók at beini. ....

'119s Tað var hin ungi Sjúrdur, ; ríður á Glitrarheiði, ; møtti hann einum gomlum manni ; mitt á sínari leið. ....

'120s Tað var hin ungi Sjúrdur, ; hann situr á baldum hesti, ; so er mær av sonnum sagt, ; at tað var Nornagestur. ....

'121c "Hoyr tað Sjúrdur Sigmundarson, ; tú ert so reystur ein mann, ; hvørt stendur ferðin tín, ; hvørt ríður tú fram?" ....

'122c "Eg reið fyrst í randargný ; teir Hundings synir at finna, ; nú ríði eg á Glitraheiði, ; roysnisverk at vinna." ....

'123 "Hoyr tú reysti Sjúrdur,
; siga skalt tú mæ, ; hvør er
hasin vesæli maður ; í fylgi
er við tær?" .....

'124 "Regin smiður kallast
hann, ; ormsins bróður hann
er, ; tí havi eg hann við mæ ;
á hesi míni ferð." .....

'125 "Hvør bað teg grava ;
hesar gravir tvær? ; Deyðan
man hin sami maður ; hava
ætlað tær." .....

'126 "Regin legði mæ ráðini ;
at grava gravir tvær, ; tí
hann er mín vinmaður ; við
mæ á hesari ferð." .....

'127 "Hevur Regin biðið teg ;
grava gravir tvær, ; hann er
versti svíkjari ; og deyða vil
hann teg. ....

'128c Væl mást tú Sjúrdur ;
akta har uppá, ; at tú ikki
deyðan skalt ; av hesum ormi
fá. ....

'129s Grav tú nú tógvar, ; ta
triðju har íhjá, ; ein mun av
eitrunum ; man tað líva tá. ....

'130 Grava tú ta triðju, ; tú
grava hana skamt ífrá, ; ein
mun av eitrunum ; lívir hon
tær tá. ....

'131s Grav tú grivjur fyra, ;
um tú verður moður, ; harvið
skalt tú verja teg ; fyri
ormins eiturbloði." .....

'132c Grava tú enn ta fjórðu,
; har longur fram, ; upp úr
grøvini ; skalt tú vega hann.
.....

'133 Grava skalt tú ta fjórðu,
; tú grava hana har íhjá, ;
síðan skalt tú Sjúrdur, ; á
jørðini stá." .....

'134 Ormur er skriðin av
gullinum, ; frá man frættast
víða, ; Sjúrdur setist á Grana
bak, ; hann býr seg til at ríða.
.....

'135 Ormur er skriðin av
gullinum, ; tykist hava grið, ;
Sjúrdur trívur im benjarkolv,
; hann býr sítt svørð nú til.
.....

'136s Tríati alin var fossurin,
; ið ormurin undir lá, ; hævur
og sporl á jørðini, ; bukt á
homrum lá. ....

'137 Tríati favnar var
fossurin, ; ið ormurin undir
lá, ; uppi vóru hans bæði
bóksl, ; men búkur á homrum
lá. ....

'138c Uppi vóru hans bæði
bóksl, ; men búkur á homrum
lá, ; tað var hin reysti
Sjúrður, ; hann sínum svørði
brá. ....

'139s Tað var hin snari
Sjúrður, ; sínum svørði brá, ;
hann kleyv tann hin
frænarorm ; sundur í lutir
tvá. ....

'140 Sjúrður gav so vænt eitt
høgg, ; tað øllum tókti undur,
; tá skalv bæði leyv og lund ;
og allar vørildar grundir. ....

'141 Tá skalv bæði leyv og
lund, ; og allar vørildar
grundir, ; Sjúrður brá sínum

bitra brandi, ; hjó hann um
miðju sundir. ....

'142 Tað spurdi ormurin, ; tá
ið hann í brotum lá: ; "Hvør
er hesin hugdjarvi, ; ið høgga
torir svá?" ....

'143 "Sjúrð skalt tú nevna
meg, ; Sigmundar son, ; tað
var hin unga Hjördís, ; kona
hans var hon." ....

'144 "Hoyr tú tað nú Sjúrður,
; hvat eg tali til tín, ; hvør
fylgdi tær ta longu leið ;
higar nú til mín?" ....

'145 "Regin er tín bróðir, ;
hann vísti mær veg, ; hann er
hin versti svíkjari, ; deyða
vildi hann teg." ....

'146 Til tess svaraði ormurin,
; meðan hann lá í blóði: ;
"Drepa skalt tú Regin smið, ;
tó at hann er mín bróðir. ....

'147 Veg tú nú Regin smið, ;
sum tú hevur vegið meg, ;
hann er versti svíkjari, ;
deyða vil hann teg." ....

'148 Tað var Regin smiður, ;
talaði so fyri sær: ; "Fái eg
nú Sjúrdur ; tað ið tú lovaði
mær?" .....

'149 Sjúrdur stakk til
hjartað, ; tó vegurin var
trangur, ; steikti tað á teini, ;
ið tríati alin var langur. ....

'150 Sjúrdur gjørdist á hendi
heitur, ; hann brá sær í
munn, ; fuglar og so alskyns
djór ; vóru honum á máli
kunn. ....

'151 Tað søgdu honum villini
fuglar, ; uppi sita í eik: ;
"Sjálvur skalt tú Sjúrdur ;
eta av tíni steik." .....

'152 Sjúrdur steikti hjartað,
; og tað av teini dró, ; Regin
legðist at drekka ; ormsins
eiturblóð. ....

'153 Regin legðist at drekka ;
ormsins eiturblóð, ; Sjúrdur
gav honum banasár, ; í spori
sum hann stóð. ....

'154 Tað var hin ungi Sjúrdur,
; sínum svørði brá, ; síðan

kleyv hann Regin smið ;
sundir í luti tvá. ....

'155 Mikið mundi Sjúrdur ;
gullið eignast tá, ; tí at hann
vá tann frænarorm, ; á
Glitraheiði lá. ....

'156 Árla var um morgunin, ;
tað roðar fyri sól, ; hann
bindur upp á Grana bak ;
gullkistur tólv. ....

'157 Tólv gullkistur legði
hann ; hvørjuminni klakk, ;
sjálvur settist hann omaná, ;
so er mær frásagt. ....

'158 Síðan settist Sjúrdur ;
at ríða omaná, ; Grani sprakk
um l yngheiðir, ; og reiður var
hann tá. ....

'159s Tólv gullkistur ;
hvørjumegin klakk, ; sprakk
hann yvir Lindará, ; so er
frásagt. ....

'160s Grani sprakk um díkið,
; sylgjan sundur gekk, ; tað
er mær av sonnum sagt, ; at
Nornagestur hana fekk. ....

'161c Hesturin rennur í
oyðimærk, ; leiðin var honum
ei kunnig, ; Sjúrður svav á
teirri nátt ; undir so köldum
runni. ....

'162c So treður hann Grani ;
grót rætt sum vøll, ; tílíkur
kemur eingin aftur ; í ríka
kongsins høll.' ....

'163 Nú skal lætta ljóðið av, ;
eg kvøði ei longur á sinni, ; so
skal taka upp annan tátt, ; og
víðari leggja í minni. ....

,#4401: <1,6-1,8:37> (#
Varianto A: (#VA: mi mifa
mi mire do La; LaTi doTi
do re mi mi; lala lala
sofa mi; mi mifa mi mire
do La; VoVo)

(/mimi mire doTi LaSo;
LaaTiTi dore mi; mimi
lala lala ti;ti tila sofa
mi ;; #VA)×163)

?(#Strejmoja: (#VC: mi
sofa mi mido Ti La; LaTi
doTi do dore mi mi; lala
lala sofa mi; mi sofa mi
mido Ti La; h)

(/mimi mimi mimi mi;
doododo dore mi; mimi
lala lala ti;ti tila sofa
mi; #VC)×163)

?(#Suduroja: (#VS: mi
sofa mi dodo Ti La; LaSi
LaTi do dodo re mi; mila
lala laso so; mi sofa mi
dodo Ti La; mimi)

(/mire mire doTi LaTi ;
dodo dore remi; mifa somi
soso la;la lala laso
sofa; #VS)×163)

< Unu el plej malnovaj feroaj baladoj, pri Sigurd Fafnon-mortiginto, forĝisto Regin kaj drako (aŭ "serpento") Fafno. Al 131-strofa varianto el Strejmojo (ĉu?) (Feroa Fluinsulo), interrete trovebla, ni aldonis 32 kromajn strofojn el 146-strofa varianto kiu estis notata en Sudurojo (Feroa Sudinsulo) kaj presata en 1822. Nur sudurojan strofon montras en la feroa teksto litero s ĉe la strofnumero (ekzemple '7s) kaj nur strejmojan litero c, ceteraj estas pli-malpli komunaj, sed tiuj du kun litero t estas nur unu strofo krom ĉe muzika grupo Tyr. Melodio #Strejmoja el centra Feroo kaj #Suduroja el feroa Sudinsulo. Tradukis Martin Strid (2014). Sigurd nomiĝas feroe Sjúrdur (Sjeŭrur) kaj germane Siegfried ("Zigfrid"). Kaj la vortoj kaj la sinsekvo de la strofoj povas varieti. '1 Sablejo estas malfekunda tero, ofte landlima. '2 Hel estas diino gardanto de la malhela kaj malvarma regno de morto. '3 Funebra kutimo estis meti kadavron de estro sur ŝipon kaj bruligi ĝin sur maro kun valorajoj. '4 Morti sur pajlo signifas morti hejme pro aĝo aŭ malsano, anstataŭ heroe-honore morti en batalo. '5 Unuokuleco estas atribuo de ĉefdio Votano (Oðin). '6 Ŝilda bruo: batalo. '7 Serpento jen signifas drakon. '8 Vundosago, metaforo pri glavo.>

,&4401. Sigurda balado:
Forĝisto Regin:

(&Rekantaĵo:

Griz portis oron de l'
sablo<1>. ; Glavon svingis li
kun kapablo. ; Sigurd venkis
drakon ja. ; Griz portis oron
de l' sablo.)

'1 /Ĉu vi volas aŭdi nun ; kion
ĉi mi kantas ; pri la riĉaj reĝoj
; mi nun ek rakontos. (×:
&Rekantaĵo)

'2 Sigmund, tiel nomas mi ; de
l' jarlo filon ; estis la juna
Hjordujs, ; ŝi lia edzino. ....

'3 Tiel gaje trinkas ili ; en la
jula festo ; kaj tiel klare sidas
ili ; seĝojn de altkresto. ....

'4 Malpaco iris ; al la granda
halo ; kaj tiel ĝi fortiĝis en ;
de riĉa reĝo valo. ....

'5 Tiam estis multe jen ; el
riĉa homa rando ; malpaco iris
al ; de riĉa reĝo lando. ....

'6 Malpaco iris ; en riĉan
reĝan landon ; metas ili sian

batalon ; sude ĉe maran
strandon. ....

'7 Rajdas ili al batalo ; suden
sur la strandon ; bravaj fortaj
gardis ili ; riĉan reĝan landon.
.....

'8 Metis siajn boatojn ; sude
ĉe la strandon ; tiom ruze
gardis ili ; riĉan reĝan landon.
.....

'9 Rajdas ili al batalo ; neniu
venas re ; poste vivas
Hjordujs ; en malĝojo tre. ....

'10 Rajdas ili al batalo ; venas
vivofino ; poste vivas
Hjordujs ; Sigmunda edzino.
.....

'11 Hjordujs ŝultras sin ; per
blumantelo ; iris sur la kampo
antaŭen ; al Sigmund celo. ....

'12 "Kuŝu sana Sigmund nun ;
mia kara ; estas mi en
malĝojtempo ; vin viziton fari.
.....

'13 Aŭdu alta Sigmund ; mia
kara ; ĉu kuraca estas io ; por
viaj vundoj bara?" .....

'14 "Malfrue por vi Hjordujs ;
jen konsilan fundon ; al mi
donu balsamon ; kuracan por
mia vundo. ....

'15 Hunding-filoj en luktobruo
; faris vundon ĉi ; estis veneno
en la glavo ; ili portis kontraŭ
mi. ....

'16 Kiam al mi venis unua ;
vunda tru' ; rompiĝis mia
glavo ; en pecojn du. ....

'17 Kiam al mi venis ; dua
vundo ; malbone apud koron ;
hakas al profundo. ....

'18 Prenu vi ĉi tiujn ;
glavpartojn du ; ilin al forĝejo
; portu la filo plu. ....

'19 Kion vi havas en utero ;
estas knaba homo ; vi nutru
lin al bona forto ; kaj donu
Sigurd nomon. ....

'20 Pri filo nun jen ; por vi
mia vorto: ; ĉi tiu sama filo ;
venĝu mian morton. ....

'21 Regin forĝisto loĝas ; ĉe
venonta flu' ; al li vi portu ; ĉi
glavpartojn du. ....

'22 Forĝu glavon li el ĝi ;
brilan en fasono ; ambaŭn
fendi povu ĝi ; feron kaj
ŝtonon.

'23 Akra nomiĝas drako ;
kuŝas Brilerike ; Regin estas
bona forĝisto ; perfidas li
praktike. ....

'24 Mi ne povas Hjordujs ;
longe paroli vin ; jen devas
esti mortmomento ; nun
venanta min." ....

'25 Turnis ploranta Hjordujs
sin ; de Sigmund for ; ĉiuj ŝiaj
domaninoj ; staris ĉe ŝi deĵore.
.....

'26 Ĉiuj ŝiaj domaninoj ; apud
ŝi lojalis ; kiam edzino
Hjordujs ; senkonscion falis.
.....

'27 Tiam kiel ofte plu ; venis
ĝi en hasto ; reĝo saman
nokton ; serĉis Helon<2>
gasto. ....

'28 Ne malpli ol tiam volis ;
Hjordujs kostojn savi ; al la
ondoj ruĝan oron <3> ; lasis al
Sigmund havi. ....

'29 Al la ondoj ruĝan oron ; ŝi
lasis al li spesi ; krucon el
arĝento blanka ; signon por
adresi. ....

'30 Oriente sub monteto kie ;
knaboj ludas en lumo ;
kadavron palan fosis ili ;
malsupren en nigran humon.
.....

'31 Oriente sub monteto kie ;
knaboj venas paroli ; malhelas
ĉi tenebran tagon ; malsupren
en humon soli. ....

'32 Ploranta nun iris Hjordujs
; en sia halo sidi ; Hjalprek
reĝo unua estis ; vidvinon jen
viziti. ....

'33 Sigmund reĝo ; de
Hjordujs iris ; Hjalprek reĝo ;
poste ŝin akiris. ....

'34 Hjalprek reĝo ; de l' jarlo
filo ; li nun ricevis, ; altrangan
edzinon. ....

'35 Graveda la edzino iras ;
longe naŭ monatojn ; ĝis venis
tiu moment' ; ŝi naskas filon
ŝatan. ....

'36 Graveda la edzino iras ;
naŭ monatojn konajn ; ĝis

venis tiu momento ; ŝi naskas
filon bonan. ....

'37 Tiam kiel ofte plu oni ;
kaŝas malfacilon ; iris edzino
al alta ĉambro ; kaj naskas
junan filon. ....

'38 Ŝi vestas lin per ŝtofoj
bone ; kiam li venis en domon
; Sigurd tiel petis ŝi ; por bona
knabo nomon. ....

'39 Tielis pri Sigurd ; multis
lia kresk' ; pli li kreskis en
monato ; ol aliaj infanoj en
ses. ....

'40 Kreskis li ĉe sia panjo ; kaj
sen ambigu' ; pli li kreskis en
monato ; ol aliaj en dek du.
.....

'41 Kreskis li ĉe sia panjo ; ŝi
donis al li progreson ; lernis li
pli en unu monato ; ol aliaj
infanoj en ses. ....

'42 Kreskis li ĉe sia panjo ;
fortis evolu' ; pli fortiĝis en
monato ; ol aliaj en dek du.
.....

'43 Kreskis li ĉe sia panjo ;
bonis lin fortun' ; pli li gajnis
en monato ; ol aliaj en dek du.

'44 Kreskis li en tiu regn' : als
viro de domin' ; Hjalprek reĝo
; edukis lin. ....

'45 Kreskis li en tiu regno ;
rapide kaj ne lante ; fariĝis liaj
hakoĵ pezaj ; reĝajn virojn
batante. ....

'46 Li elstaris en ludkampo ;
sub la ŝildo ruĝa ; lernis ĉiun
ruzon kiun ; oni konkurse
juĝas. ....

'47 Li elstaris en ludkampo ;
en konkursabundo ; ĉiam
kiam ili pretis ; estis multaj
vundoj. ....

'48 Li elstaris en ludkampo ;
en hero-duel' ; ŝiras grandajn
kverkotrunkojn ; sendas
kelkajn al Hel. ....

'49 Sidigas la fraŭloj sin ;
koleraj ili estis ; "Vian prefere
venĝu patron ; ol tiom nin
molesti." ....

'50 Sigurd ĵetas ŝildon ruĝan ;
malsupren al la tero ; aŭdinte
morton de sia patro ; nigriĝis
li en kolero. ....

'51 Ĵetas glavon kaj
luktvestojn ; ne plu lin amuzas
ludo ; kaj eniras al sia patrino
; kun vangoj en pala ruĝo. ....

'52 Knabo iras al panjo sia ;
parolas en rekta elano ; "Diru
min pravon patran, ĉiu ;
scivolas pri sia klano. ....

'53 Nun aŭskultu bona panjo ;
diru el emajlo ; vivon de patro
ĉu prenis iu ; aŭ mortis li sur
pajlo<4>? .....

'54 Aŭdu mia bona patrino ;
demandas mi al vi ; ĉu mia
patro veka venkiĝis ; kaŝe
estas al mi. ....

'55 Aŭdu bona mia patrino ;
veron diru al mi ; kies estis tiu
nomo ; venkis patron li? .....

'56 Aŭdu mia bona panjo ;
diru al mi de l' benko ; ĉu li
ankoraŭ estas monde ; kiu
patron venkis?" .....

'57 "Se en mondo pluas kiu ;
vian patron venkis ; estos ne
dum vivas vi ; ke li vin
rekompensas. ....

'58 Mi ne povas pli vere ; ol ĉi
diri vin ; tiuj estis Hunding-
filoj ; kiuj venkis lin. ....

'59 Tiuj estis Hunding-filoj ;
kiuj venkis lin ; estos ne dum
vivas vi ke ; ili kompensas
vin." .....

'60 Sigurd respondas al
patrino ; pove laŭ siaj sentoj ;
"Ofte kreskis al juna hundo ;
buŝe akraj dentoj." .....

'61 Hjordujs iras al la kestoj ;
ĉiuj en ora garno ; "Jen vi
vidas batalvestojn ; de via
patro en armo." .....

'62 Ŝi malŝlosas la kestojn ;
kun ora atribuo ; ŝi elprenas la
glavopartojn ; kaj ĵetas al
Sigurd-genuo. ....

'63 Ŝi elprenas la ĉemizon ;
tute sangmakulan ; "Jen vi
vidas, bona filo, ; vian patran
tumulon." .....

'64 Ŝi malŝlosas la keston kie ;
oro kaj aĵoj sekretas ; prenas
tiun sangan ĉemizon ; kaj al
lia genuo ĵetas. ....

'65 Prenas ŝi la glavpartojn ; al
Sigurd donas ŝi ; "Donis via

bena patro ; ja multan bonon
al mi. ....

'66 Prenu vi ĉi tiujn ;
glavpartojn du ; lasu forĝi ilin
al ; sambona substitu'. ....

'67 Regin forĝisto loĝas ; ĉe
venonta flu' ; al li vi portu ; ĉi
glavpartojn du. ....

'68 Al li venigu vi ; ĉi
glavpartojn du ; forĝu li bone
kaj valore ; ĝis vi rajdos plu.
.....

'69 Akra nomiĝas drako ;
kuŝas sur Brileriko ; Regin
estas bona forĝisto ; perfido
lia praktiko. ....

'70 Iru al rapidfluo, vi ĵetu ;
ŝtonon en riveron ; tian elektu
ĉevalon kun ; malfuĝa
karaktero." ....

'71 Iris al rapidfluo, li ĵetis ;
ŝtonon en riveron ; tian elektis
ĉevalon kun ; malfuĝa
karaktero. ....

'72 Li elektiĝis en la regno ;
neniu lin egalas ; poste jam
nomiĝis li ; Grizo, Sigurda
ĉevalo.

'73 Frue estis en mateno ; mi
memoru pove ; Sigurd celas
trans riveron ; forĝiston Regin
trovi. ....

'74 Sigurd saltas al Griza
dorso ; mateno nuras novi ;
poste rajdis li trans riveron ;
forĝiston Regin trovi. ....

'75 Estis juna Sigurd ; rajdas
al pordo kabana ; Regin ĵetas
forĝaĵojn ĉiujn ; kaj prenas
glavon en mano. ....

'76 "Aŭdu brava Sigurd ; vi
estas kuraĝa viro ; vojaĝas
kien vi ; kien rajda iro?" ....

'77 "Nun aŭskultu Regin ; ĉi
tien mia iro ; forĝu por mi
glavon nun ; jen mia deziro."
.....

'78 "Estu bonvena, juna
Sigurd ; min kara estas vi ; se
restos en regno iom da tempo
; vi estu ĉi nokte ĉe mi." ....

'79 "Mi ne povas, forĝisto
Regin ; resti jen ĉe vi ;
mankos mi al Hjalprek reĝo ;
el la kortumo ĉe li. ....

'80 Forĝu glavon vi por mi ;
bonvalora afero ; ambaŭ
fendos mi per ĝi ; kaj ŝtalon
kaj feron. ....

'81 Forĝu glavon vi por mi ;
brilan en fasono ; ambaŭ
fendos mi per ĝi ; feron kaj
ŝtonon." ....

'82a Regin je la glavo prenis ;
metis ĝin sur ardon ; dek
noktojn tenis ; li ĝin tie garde.
.....

'82b Regin je la glavo prenis ;
metis ĝin enflame ; dek
noktojn tenis ; li ĝin ĉiam
same. ....

'83 Dek noktojn tenis ; li ĝin
ĉiam same ; tiam juna Sigurd
for ; rajdinta estis jam. ....

'84 Frue estis en mateno ;
suno brilas nove ; Sigurd
saltas al Griza dorso ;
forĝiston Regin trovi. ....

'85 Sigurd saltas al Griza
dorso ; mateno nuras novi ;
poste rajdis li trans riveron ;
forĝiston Regin trovi. ....

'86 Estis juna Sigurd ; rajdas
al pordo kabana ; Regin ĵetas
ĉiujn forĝaĵojn ; kaj prenas
glavon en mano. ....

'87 "Estu bonvena, Sigurd ;
forĝis mi glavon ; se vin ne
nocas menso kaj koro ; vi
estos venkohava. ....

'88 Forĝis glavon mi por vi ;
brilan en fasono ; ambaŭ
fendos vi per ĝi ; feron kaj
ŝtonon." ....

'89 Sigurd iras amboson
grandan ; firma grundo
atendis ; rompe sian glavon ;
en partojn du li fendis. ....

'90 "Morton de mi, Regin ; vi
meritas ĉar ; min perfidi volis
vi ; per via armilfaro." ....

'91 Ambaŭn prenas li
glavpartojn ; ĵetas al lia sino ;
tremis Regin forĝisto ; kiel
lilifolio. ....

'92 Ambaŭn prenas li
glavpartojn ; ĵetas al lia mano
; tremis mano de Regin ; kiel
lilia kano. ....

'93 "Forĝu vi alian glavon ;
sed tiel forĝu ĝin ; sciu vi
Regin ; vivo ne restos vin. ....

'94 Glavon vi faru tiom ; forta
en tolero ; ambaŭn fendos mi
per ĝi ; kaj ŝtalon kaj feron."
.....

'95 "Forĝos mi alian glavon ;
estos ĝi sufiĉe ; koron de la
drako ; metos mi kondiĉe. ....

'96 Por vi juna Sigurd ; forĝos
mi na glav' ; koron de la drako
; vi donu al mi por pag'." ....

'97 Regin je la glavu prenis ;
metis ĝin enflame ; tridek
noktojn tenis ; li ĝin ĉiam
same. ....

'98 Tridek noktojn tenis ; li
ĝin ĉiam same ; tiam juna
Sigurd for ; rajdinta estis jam.
.....

'99 Sigurd saltas al Griza
dorso ; mateno nuras novi ;
poste rajdis li trans riveron ;
forĝiston Regin trovi. ....

'100 Estis juna Sigurd ; rajdas
al pordo kabana ; Regin ĵetas
ĉiujn forĝaĵojn ; kaj prenas
glavon en mano. ....

'101 "Estu bonvena, Sigurd, ;
kia via atendo? ; bonan havos
vi superon ; laŭ ĉies
rekomendo. ....

'102 Estu bonvena, Sigurd ;
forĝis mi na glav' ; se vin ne
nocas menso ; vi vaste
vojaĝos brava. ....

'103 Forĝis glavon mi por vi ;
brilan en fasono ; ambaŭn
fendos vi per ĝi ; feron kaj
ŝtonon." ....

'104 Sigurd iras amboson,
hakas ; ĉion en rigardo ; nek
eltenas klaboroj nek laboroj ; al
tiom glava hardo. ....

'105 Tiel hake li Sigurd ; forte
batis ; fendis li amboson ; kaj
la fundon dis. ....

'106 Kuras rivero el tiu fonto ;
alia ĉe la flanko ; Gram nomas
li glavon ; kuŝantan sur
halplanko. ....

'107 "Aŭdu glora Sigurd, ;
edzinon serĉas vi ; por simila
ĉefo ; donos vivon mi." ....

'108 "Nun aŭskultu Regin ; ĉi
tion vi diras al mi ; sed alio
kuŝas koron ; forĝisto Regin,
de vi." .....

'109 "Tion ĉi, brava Sigurd ;
diru vi min ; kiam vi rajdos
Brilerikon ; lasu min sekvi
vin." .....

'110 "Unue rajdos mi aŭrore ;
Hundingfilojn trovi ; poste
rajdos mi Brilerikon ;
memoron mi ŝatas kovi. ....

'111 Unue rajdos mi aŭrore ;
Hundingfilojn faligos ; poste
rajdos mi Brilerikon ; vi ne
kun mi navigos." .....

'112 Estis Sigurd Sigmundido
; ne mankas al li bonsorto ;
rajdis li tiam en aŭroro ; sin
venĝis patran morton. ....

'113 Rapide li venkis
Hunding-filojn ; revenis li
poste fortika ; hastan horon
restis li ; li rajdis al Brileriko.
.....

'114 Ĉiujn venkis li Hunding-
filojn ; venis li re sen piko ;
mallongan tempon estis en

regno ; li rajdis al Brileriko.

.....

'115 Trompulo Regin forĝisto
; pensas mem en si ; "Celas vi
al Brileriko ; vin postsekvos
mi." .....

'116 Estis Sigurd Sigmundido
; rajdas trans arbaro ; lin
renkontis maljunulo ; eksidis
apud pado. ....

'117 Venis viro sur kampo
antaŭen ; jam neniam rimarko ;
vastan ĉapelon kape portis ;
en manoj finna arko. ....

'118 Venis viro sur kampo
antaŭen ; strebis li
montorande ; havis okulon
unun en kapo<5> ;
butonpantalono sur gambe. ....

'119 Estis la juna Sigurd ; al
Brileriko kuras ; renkontis
maljunan viron ; meze sur la
spuro. ....

'120 Estis la juna Sigurd ;
sursidis bonan ĉevalon ; tiel
diris filoj al mi ; lin batis la
fatalo. ....

'121 "Aŭdu Sigurd
Sigmundido ; vi estas alta viro

; vojaĝas kien vi ; kien rajda iro?" .....

'122 "Unue mi rajdis al ŝilda bruo<6> ; la Hunding-filojn trovi ; nun mi rajdas al Brileriko ; faman lukton provi." .....

'123 "Aŭdu alta Sigurd ; diru vi al mi ; kiu estas malgranda homo ; sekvanto jen kun vi?" .....

'124 "Forĝisto Regin li nomiĝas ; drakofrata viro ; ĉar mi havas lin ĉe mi ; dum ĉi tiu mia iro." .....

'125 "Kiu vin petis fosi ; du truojn ĉi ; morton tiu sama homo ; generis por vi." .....

'126 "Regin al mi konsilis ; fosi truojn du ; ĉar li estas mia amiko ; dum tiu ĉi veturo." .....

'127 "Se vin konsilis Regin ; fosi truojn du ; estas li fiperfidulo ; mortigi vin faros, nu. ....

'128a Bone Sigurd devas vi ; havi je atento ; ke ne donu al

vi morton ; tiu ĉi serpento<7>. ....

'128b Bone Sigurd devas vi ; gardi je atako ; ke ne donu morton al vi ; tiu granda drako. ....

'129 Fosu vi nun truojn du ; kaj trian apude, ho, ; efiko de l' veneno ; ĝin varmigu do. ....

'130 Fosu vi la trian ; vi fosu ĝin proksime ; efiko de l' veneno ; fortigos vin anime. ....

'131 Fosu vi truojn kvar ; se lacigos vin atako ; gardos vi vin per tio kontraŭ ; venensango draka. ....

'132 Fosu vi la kvaran ; iom pli longe for ; supren el la truoj ; luktos vi lin rigore. ....

'133 Fosu vi la kvaran ; vi fosu ĝin apude ; poste vi Sigurd ; staru en tero kruda." .....

'134 Drako iris de la oro ; vasta famo deklaras ; Sigurd sidiĝas sur Griza dorso ; rajde sin preparas. ....

'135 Drako iris de la oro ;
ŝajnas en sekuro ; Sigurd
palpas vundosagon<8> ; por
glava proceduro. ....

'136 Tridekulna akvofalo ; sub
ĝi kuŝis drako ; kapo kaj vosto
sur la tero ; kuŝis kurbe lokon.
.....

'137 Tridekulna akvofalo ; sub
ĝi kuŝis drako ; supre estis
ambaŭ bridoj ; kuŝis ventro
lokon. ....

'138 Supris liaj ambaŭ bridoj ;
sed ventro lokon kovis; estis
la brava Sigurd ; li sian glavon
ŝovis. ....

'139 Estis rapida Sigurd ;
glavon tiris en tru' ; buntan
drakon fendis li ; en disajn
partojn du. ....

'140 Sigurd donis hakon belan
; al ĉiuj tre mirenda ; tremis
tiam frondfolioj ; kaj tuta
mondetendo. ....

'141 Tremis tiam frondfolioj ;
tuta mondetendo ; Sigurd per
sia akra glavo ; hakis talion
fende. ....

'142 Tiam drako demandis ;
kiam li kuŝis rompe ; "Kiu
estas la kuraĝulo ; hakanta
tiom aplombe?" .....

'143 "Sigurd vi nomu min ;
Sigmunda filo ; estis la juna
Hjordujs ; ŝi lia edzino." .....

'144 "Nun aŭskultu Sigurd ;
kion mi diras al vi ; kiu vin
sekvis vastan vojon ; tien ĉi al
mi?" .....

'145 "Regin estas via frato ;
voje li min gvidis ; li plej
granda perfidulo ; mortigi vin
avidis." .....

'146 Tion respondis drako ; en
sange kuŝa stato ; "Mortigu vi
forĝiston Regin ; kvankam
mia frato. ....

'147 Venku vi forĝiston Regin
; kiel vi venkis min ; li plej
granda perfidulo ; mortigi
volis vin." .....

'148 Diris Regin forĝisto ; je
sia intereso ; "Ĉu al mi nun
Sigurd ; vi donos laŭ
promeso?" .....

'149 Sigurd pikis al la koro ;
kvankam vojo dura ; fritis ĝin

sur stango ; tridek ulnojn
mezura. ....

'150 Sigurd mane tro varmiĝis
; tuj en buŝon tiris ; birdojn li
kaj bestojn ĉiajn ; komprenis
kion diris. ....

'151 Diris al li sovaĝaj birdoj ;
sidis sur kverka branĉo ; "Por
vi mem Sigurd ; estu viando
manĝo." ....

'152 Sigurd rostis koron ; kaj
tiris ĝin de l' stango ; Regin
kuŝiĝis drinki ; el draka
venensango.

'153 Regin kuŝis drinki ; el
sango de la drako ; Sigurd
morten vundis lin ; per tie
stara hako. ....

'154 Estis la juna Sigurd ;
glavon svingis plu ; poste li
fendis forĝiston Regin ; en
disajn partojn du. ....

'155 Multan oron povis tiam ;
Sigurd ekposedi ; ĉar li venkis
la buntan drakon ; kiu
Brilerike predis. ....

'156 Frue estis en mateno ;
ruĝas antaŭ suno ; ligas li sur

Grizan dorson ; orkestojn dek
duajn.

'157 Dek du orkestojn ŝarĝe ;
li metis post akiro ; supre li
eksidis mem ; laŭ onia diro.
.....

'158 Sin sidigas Sigurd ; rajde
sur la meto ; Griza kuris sur
erikejo ; tiam estis preta. ....

'159 Dek du orkestojn ;
ambaŭflanke ŝarĝa ; kuris li
trans Tilirojo ; famo min venis
largâ. ....

'160 Griza saltis trans fosaĵon
; rompiĝis rimeno ; kelkaj
diris al mi tion ; estis
fatalveno. ....

'161 Kuris ĉevalo en sovaĝejo
; ne konis vojon ĝustan ;
Sigurd dormis en tiu nokto ;
sub malvarma arbusto. ....

'162 Tiel tretas Griza ; ebene
ŝtonan valon ; Neniu venas tia
poste ; en riĉan reĝan halon.
.....

'163 Nun baladon finos mi ;
ne kantas mi jam favore ;
poste ekos alian kanton ; kaj
metos ĝin plu memoren. ....

&4405. Vilmundskvæði:

,& Fyrsti táttur:

'1 /Lurtið eftir kvæðinum, ;
ið vakurt er at hoyra ; meðan
eg kvæði um bardagar, ;
svørðið syngur í droyra.

(&G: Gár í dans frúva, ;
sprund fagurt eg kjós'; dansa
mær til handa, ; so fagurliga,
sum tú ka2nst ; gár í dans
frúva.)

'2 Jarmundur var at navni
nevndur ; kongur í Garðaríki,
; Jørmundur at hans menskur
son, ; fáur finst hans líki. &G

'3 Jørmundur æt tann
kongsins son, ; reystur í
øllum verki, ; nevndur er
hansara stallbróðir, ; tey
kalla hann Vilmund sterki. &G

'4 Tað var siður í Garðaríki ;
burtur í skóg at ganga, ; gekk
so hvør í sína ætt ; tey
reinadjór at fanga. &G

'5 Tað var Jørmundur
kongsins son ; burtur á
skógin fór, ; Vilmundur fylgdi
aftaná, ; báðir at fanga djór.
&G

'6 Dimmur mjørki og toka
tjúkk ; niður á landið dró, ;
Vilmundur og kongssonur, ;
teir viltust burtur á skóg. &G

'7 Gingu teir í tjúkkari toku,
; tað so drúgva leið ; reikaðu
vítt um villan skóg, ; alt bar
burtur av leið. &G

'8 Jørmundur leingi villur
fór, ; áðrenn hann vegin fann,
; hitti so á gøtuna ; og aftur
at húsum rann. &G

'9 Hoyrir tos og mannaskrál,
; vert er eftir at slota, ;
kongsins menn á borgum
standa, ; sóu ein skipaflota.
&G

'10 Sú skip við svørtum
seglum ; eftir havi líða, ;
hildu tað eftir fornum vana ;
ófrið hava at týða. &G

'11 Són stóran skipaflota, ;
seglini svört sum ravn. ; Nú
er at verða orrusta, ; teir
hildu inn í havn. &G

'12 Sigldi í hav ein skipafloti,
; legði inn til stein, ; blámenn
sprungu upp á land, ; ekki var
eftir ein. &G

'13 Teir slógu sínar herbúðir
; skamt frá sjóvarstrond, ;
allir vóru blámenn grummir ;
komnir upp á land. &G

'14 Búgvast teir til bardagar
; alt fyrir uttan sorg, ; tólv av
svörtum blámonnum ; teir
sendu heim í borg. &G

'15 Ríða snart og skundiliga ;
at flyta harra orð, ; komu so
í hœllina inn, ; tá ið kongurinn
sat við borð. &G

'16 Sváraði ein av
blámonnunum: ; "Tit haldið
upp mat at skera, ; steðgið,
meðan eg ørindini ; frá mínum
herra man bera. &G

'17 Skjöldur skalt tú nevna
meg, ; væl kann stýra brandi,

; eg eri sendur frá Búris
kongi, ; ið ræður fyri blá-
landi. &G

'18 Hann hevur hoyrt á
skamri stund, ; at tú eigur
dóttur væna, ; eingin finnur á
nøkrum landi ; frægari moy
enn hana." &G

'19 "Hann torir ikki Búris
kongur ; koma um hana at
biðja ; heldur vil eg skipari
vera ; og gera, sum vit siga."
&G

'20 "Vilt tú ikki tína dóttur ;
senda okkum í hond, ; skulu
vit hana av borgum taka ; og
føra niður til strond. &G

'21 Hoyr tú Jarmundur
kongur, ; stikk honum eingi
skørð, ; hann setur eld á tína
borg ; og høggur teg við
sínnum svørð'. &G

'22 Tí tú hevur ikki
reystleika ; móti honum at
standa, ; lívið títt er í
hansara náðum ; og bæði gull
og landa. &G

'23 Tað man vera eitt deyðaverk ; at standa honum ímóti, ; tað bítur ei knívur á hansara húð, ; enn tað bítur knívur á gróti. &G

'24 Tú hevur ikki í øllum heim ; nakran menskan mann, ; sum í einum einvígi ; torir at berjast við hann." &G

'25 Tað drívur blóð á heimakongi ; tekur hart at njósa: ; "Óvist er at gabba av, ; hvør sigur hevur at rósa. &G

'26 Jørmundur er mín menskur sonur, ; hann ræður fyri systur góð, ; eg gevi einki svar í dag, ; hann er burtur á skóg. &G

'27 Sonur mín er á skóginum burt! ; fremur leik at sær, ; tá ið hann kemur til hallar heim, ; skal hann fáa svar." &G

'28 "Ei virðir kappin Búris kongur ; at bíða honum um stund, ; hann setir eld á

borgina ; og køvir teg sum ein hund. &G

'29 Ei virðir hann at reisa til tíns ; gálga av træ og strykkir, ; hann tekur teg á hondunum ; og brýtur teg í stykkir." &G

'30 Burtur riðu sveinarnir, ; sum vóru av blámannaríki. ; Nú er kongssonur aftur komin, ; hoyrir tíðindi slík. &G

'31 "Hoyr tú, Jørmundur sonur mín, ; hvat er best at ráa? ; Skulum vær búgvast til bardagar ; og móti teimum at sláa?" &G

'32 "Vit skulum búgvast til bardagar ; og ikki um annað røða." ; Fyrsti táttur úti er, ; men nógv er eftir at kvøða. &G

'33 Táttur ein til enda er, ; kvæðið verður longur, ; skulum vit taka upp annan tátt ; og hoyra, hvussu gongur. &G

,& Annar táttur:

'34. Jørmundur læt sær liðið
samla ; saman á náttartíð, ;
áðrenn dagur at lýsa tók, ;
var hann búgvín til stríð. &G

'35 Búris vaknar í sínum
tjöldum, ; áðrenn lýsti bjart,
; kallar á sín røvarahóp, ;
biður teir standa upp snart.
&G

'36 Brutu út av tjöldum, ;
bitu í skjöld við tonnum, ;
berserkar og kolbítar ; at
berjast mót borgarmonnum.
&G

'37 Jørmundur reið fyri
borgarheri, ; ei vildu blámenn
bíða, ; møttust saman á
slættari mørk ; og brustu
saman at stríða. &G

'38 Hildu harðastu bardagar,
; brutu skjöld og svørð, ;
hvør fall har um tvørar
herðar ; deyður niður á jørð.
&G

'39 Tað var Jørmundur
kongssonur, ; hann reið

harðast fram, ; feldi niður av
blámonnum ; mangan menskan
mann. &G

'40 Eingin toldi hansara
høgg, ; men allir fullu á fløtu,
; reið so djúpt í herin fram ;
og ruddi sær breiða(r)
gøtu(r). &G

'41 Tað var Jørmundur
kongssonur, ; hann rendi á
herin fram, ; hann ruddi sær
eina breiða gøtu ; inn til
merkismann. &G

'42. Skjöldur var tann
berserkur, ; ið blámanna
merki hevði, ; rendi hann
móti Jørmundi, ; spjótið til
hann legði. &G

'43 Hann stakk til hann við
dyggum spjóti, ; ilt var fyri
at vera, ; Jørmundur sprakk í
loftið upp, ; sum hann var
vanur at gera. &G

'44 Spjótið stóð í jørðini fast, ; hann dvældist nakað tá, ; Jørmundur høgdi við báðum hondum, ; tá ið hann hetta sá. &G

'45 Høggið kom um tvørar herðar, ; geislar skildust frá, ; tá fall Skjöldur berserkur, ; hann deyður á vølli lá. &G

'46 Hann kleiv Skjöldur berserkin ; sundur í lutir tvá, ; slíkt mundi síggja Búris kongur, ; sum nær var staddur hjá. &G

'47 Rendi hann móti Jørmundi, ; ætlar hans hævur at klúgva, ; hogg so niður í gyltan hjálm, ; at stórir neistar flúgva. &G

'48 Neistar flugu sum smiðjueldar, ; mikið var sús og skrál, ; login festi í næsta skóg, ; tá birtist bjarta bál. &G

'49 Tað mundi hoyrast langan veg ; vápnabrak og skrál, ; Jørmundur kongssonur finnur

tá, ; at ei bítur á honum stál. &G

'50 Jørmundur kongssonur svørðið brá, ; hann brúkar styrki alla, ; høggið kom á Búris kong ; niður á beran skalla. &G

'51 Høggið kom á beran skalla, ; gleið sum eftir lunni, ; loysti nös og kjálkabein, ; so tenninar stukku úr munni. &G

'52 Kongssonur var tá móður og stirdur ; av sárum, hann hevði fingið, ; signaði niður á grønan vøll, ; og lá í óviti leingi. &G

'53 Nú kom fall á borgarher, ; blámenn hildu skrál, ; troðkaðu fram við bitrum brandum ; og bóru at borgum bál. &G

'54 Vilmundur var í skóginum vilstur, ; nú er hann komin at høllum, ; frættir nú frá blámonnum ; og teirra verki øllum. &G

'55 Vilmundur nú at frætta
fekk, ; at stríðið stóð fyrri
borg, ; at kongssonur var
niður feldur, ; og fólkið flýtt
av sorg. &G

'56 Tá ið hann fekk tey
tíðindi, ; tá ornaði hansara
blóð, ; skundar hann sær við
miklari vreiði ; og klæðist í
herklæði góð. &G

'57 Vilmundur tók ein
tjukkan hjálm ; og setti sær
á skalla, ; fyra falda
ringbrynju, ; slíkt munnu
kempur kallast. &G

'58 Tað var Vilmundur,
kempan reyst, ; heitt var
hansara blóð, ; skundar hann
sær til bardagar, ; har sum
stríðið stóð. &G

'59 Herviliga hann troðkaði
fram ; bæði við svørð og
spjóti, ; eggjaði teir, sum
undan flýddu, ; at venda
aftur ímóti. &G

'60 Vilmundur rendi á herin
fram, ; hann hjó so brynjur

stukku, ; rendi móti
blámonum, ; teir undan honum
rukku. &G

'61 Ikki kundi hjálmur halda,
; tá ið Vilmundur hjó, ;
klovnaði bæði bringa og
búkur, ; oddur í vølli stóð. &G

'62 Vilmundur rendi í herin
fram, ; tað mundi Búris
siggja, ; blámenn fullu fyrri
fót ; sum grasið fyrri liggja.
&G

'63 Rendi hann tá móti
Vilmundi, ; hann rendi aftur
ímóti, ; sipaði hvør til annan
hart ; bæði við svørð og
spjóti. &G

'64 Høgga títt og líva lítt, ;
av dreiv barnagaman, ; eldur
reyk frá svørðunum, ; tá ið
eggjar bóru saman. &G

'65 Búris kongur svørðið brá,
; móti Vilmundi sló, ; høggið
kom í andlitið, ; so út dreiv
mikið blóð. &G

'66 Tá ið Vilmundur sviðan fekk, ; brá hann við so hart, ; trívur eftir Búris kongi ; við so miklari fart. &G

'67 Trívur eftir Búris kongi ; við so miklari skund, ; svørðið stakk úr hondini, ; tað fleyg so langt í lund. &G

'68 Svørðið fleyg ein langan veg, ; tað stakk av hondum leyst, ; trívur hann tá um øksina, ; hann hevði við síðu fest. &G

'69 Vilmundur reiggjar øksini ; tað av góðum treysti, ; so sló hann til Búris kong, ; at stálið stakk frá brósti. &G

'70 Ikki beint á bringubeinið, ; tó tað merkti skinnið, ; kongurin gav so stórt eitt skrál, ; tað hoyrdist úti og inni. &G

'71 Búris kongur sviðan fekk, ; gav so stórt eitt skrál, ; Vilmundur hjá við báðum hondum, ; tá helt ikki stál. &G

'72 Tungt var høg av øksarhamri, ; ei mundi megi feila, ; hjálmurin sprakk av Búris kongi, ; hamarin stóð í heila. &G

'73 Tá ið Vilmundur hevði felt ; Búris kong til vallar, ; vendi hann tá mót blámonnum ; og rak teir burtur allar. &G

'74 Teir tóku góðs og herklæði, ; vítt um vøllin lá, ; tóku gull og gerseml, ; ikki fekst tølur á. &G

'75 Tóku gull og gerseml, ; ikki fekst tølur á, ; komu fram at Jørmundi, ; sóu hvar hann lá. &G

'76 Tá ið teir lívsmakt í honum kendu, ; lættnaði hjartasorg, ; breiddu undir hann breiða silki, ; og bóru hann inn í borg. &G

'77 Bóru hann til hallar heim ; og lögdu hann niður í song: ; "Tak við, sæla systir góð, ; og grøð tann sjúka drong." &G

'78 Hon grøddi hann í dagar ;
og grøddi hann í tvá, ; sætta
dag í sjeýndu viku ; fór hann í
brynju blá. &G

'79 Sætta dag í sjeýndu viku
; fór hann í brynju blá, ;
leiddi hon hann í hœllina inn, ;
so vænur var garpur at sjá.
&G

'80 Sætta dag í sjeýndu viku
; fór hann í brynju nýggja, ;
leiddi hon hann í hœllina inn, ;
so vænur var garpur at
síggja. &G

(#4405: <:34> /fami sofa
fami mi;re rere dore
mimi; miimimi fami fami
faso; sofa fafamii redo;;
mimi fa mi re; rere dore
mi; mimi mimi mi fa;so
sofa fami fami reldo;
mimi fa mi re e)×80

< Feroa dancobalado.

Toreshavenan version notis Marius
Jóanesarson. Tradukis Martin Strid
(2014). Tradukoj de sama strofo
'45) numeriĝas per a kaj b. '2
Gardaregno: Aro da kortoj aŭ
fortikaĵoj (alivorte burgoj) de svedaj
vikingoĵ laŭ riveroj en hodiaŭaj
Ukraino kaj nordokcidenta Rusujo.
Origina ĉefurbo estis Holmgård (=
Novgorodo), poste Kievo kaj
nuntempe Moskvo. '3 Frato:
Metafore pri ĉevalista
kunlaboranto. '10 Maro:
Gardaregno ne situis ĉe maro sed
laŭ riveroj. Sed Ferooj, kie travivis
ĉi balado, estas maraj insuloj kiuj
ne konas veleblajn riverojn. '11
Korako estas tute nigra birdo kaj
do metaforas pri nigreco. '13
Kruelaj: timigaspektaj. Nigruloj:
Temas pri malhela haŭtkoloro,
kvankam ne certas, ke tio estas
historie korekta. '34 Noktvualo:
nokta malhelo. '36 Rompis: ŝire kaj
subite malfermis. ; Berserko: heroo
freneze luktema, maltimanta
morton kaj eĉ mordanta sian ŝildon
manie. '40 Strato: Senbara
trairejo.>

,&4405. Vilmunda balado:

„& Unua parto:

'1 Aŭ/skultu la baladon kiun ;
bele aŭdigas lango ; dum mi
baladas pri bataloj ; glavoj
kantas en sango.

(&D: Dancu mastrino ; belan
elektas mi. ; Dancu min al
mano ; ja bele kiel povas vi2. ;
Dancu mastrino.)

'2 Nomata nome estis Jarmund
; reĝo de Gardaregno<> ;
Jormund lia brava filo ;
malmultaj same degnas. &D

'3 Jormund estis reĝa filo ;
taŭga en ĉiuj portoj ; nomatas
lia stala frato<> ; estis
Vilmund forta. &D

'4 Estis moro en Gardaregno ;
for en arbaron iri ; iris ĉiu en
sia klano ; boacojn kaptakiri.
&D

'5 Estis Jormund reĝa filo ; iris
for arbaren ; lin Vilmundo
poste sekvis ; ambaŭ por
ĉason fari. &D

'6 Densa kaj malhela nebulo ;
venis sur la landon ;
Vilmundo kaj reĝa filo ;
perdiĝis arbaron grandan. &D

'7 Iris en pli densa nebulo ;
estis peza paso ; vaste migris
sovaĝarbaron ; ĉio forigis de l'
ĉaso. &D

'8 Jormund longe perde migris
; antaŭ ke vojon trovis ; trafis
poste al la pado ; kaj kuri
domojn povis. &D

'9 Aŭdis bruon kaj
homparolon ; aŭskultis por
plia klaro ; reĝaj viroj sur
burgo staras ; vidis jen
ŝiparon. &D

'10 Vidis ŝipojn nigravelajn ;
laŭ la maro<> glitas ;
komprenis laŭ malnova moro ;
malpacon ĝi invitas. &D

'11 Vidis grandan ŝipan aron ;
nigris korake<> veloj ; nun
fariĝos ja batalo ; havenen ili
celas. &D

'12 Velis en la maro ŝiparo ;
albordis apud ŝtono ; kuris sur
la teron nigruloj ; ne postrestis
unu. &D

'13 Faris siajn armebudojn ;
apud maran randon ; ĉiuj estis
kruelaj nigruloj <> ;
survenintaj landon. &D

'14 Sin preparis al batalo ; sen
malĝoje plendi ; dek duujn el
la nigruloj ; al burga hejmo
sendis. &D

'15 Rajdis haste kaj rapide ;
mesaĝon por kapabli ; tiel
venis en la halon ; reĝo sidis
ĉetable. &D

'16 Respondis unu el nigruloj ;
"Vi haltu manĝaĵon tranĉi ;
atendu dum mi la mesaĝon ;
de mia sinjoro lanĉu. &D

'17 Ŝildo vi min devas nomi ;
povas mi glavon gvidi ; mi
sendiĝis de Buro reĝo ; li
regas Nigrujon bride. &D

'18 Aŭdis li en iu momento ;
vi havas belan filinon ; neniu
trovus en iu lando ; taŭgan pli
fraŭlinon." &D

'19 "Ne kuraĝas Buro reĝo ;
ŝin por peti stari ; mi preferas
estro esti ; kaj kiel ni diras
fari." &D

'20 "Se vi ne filinon vian ; al
lia mano portos ; ni ŝin prenos
de la burgo ; malsupren al la
bordo. &D

'21 Vi aŭskultu Jarmund reĝo
; lin ne piku mave ; li fajrigos
vian burgon ; kaj vin hakos
glave. &D

'22 Ĉar ne havas vi robuston ;
kontraŭ li fieri ; via viv' je lia
graco ; kaj la oro kaj tero. &D

'23 Tio estus mortontfaro ;
kontraŭ li provoki ; lian
haŭton tranĉilo ne mordas ; pli
ol tranĉilo rokon. &D

'24 Vi ne havas homan viron ;
en lando sub ĉielo ; kiu
kontraŭ li kuraĝas ; stari en
duelo." &D

'25 Pelas sango al hejma reĝo
; li ekternas plaŭde ;
"Fanfaroni ja malcertas ; kiu
venkon laŭdos. &D

'26 Jormund mia brava filo ;
gardas fratinon karan ; ne
respondos mi hodiaŭ ; li
forestas arbare. &D

'27 Filo mia arbare forestas ;
al si ludon levas ; kiam li
venos hejmen al hal' ;
respondon li ricevos." &D

'28 "Ne estos bone al Buro
reĝo ; peti tempabundon ;
metos li fajron al via burgo ;
estingos vin kiel hundon. &D

'29 Li ne vojaĝos al via domo
; rivera ligna pompo ; li vin
prenos en siajn manojn ; kaj
vin en pecojn rompos." &D

'30 Tiuj fraŭloj rajdis for ; el
nigrulregno estis ; poste venis
reĝofil' ; novaĵojn lin oni
atestis. &D

'31 "Aŭdu Jormund, filo mia, ;
kion bonan konsili? ; Ĉu oferu
ni batalon ; kaj frapu kontraŭ
ili?" &D

'32 "Jes, oferu ni batalon ; sen
aliojn klopodi." ; Unua parto
kantita estas ; sed poste restas
por odi. &D

'33 Unua parto finita estas ;
longa fariĝas odo ; ekas ni
alian parton ; kaj aŭdos
epizodon. &D

„& Dua parto:

'34 Jormund igis kolekti
trupon ; kunen en
noktvualo<> ; antaŭ ol
eklumis tago ; pretis li por
batalo. &D

'35 Buro vekiĝis en sia loĝo ;
antaŭ ol lumis klare ; vokas
sian rabistaron ; ke ili baldaŭ
ekstaru. &D

'36 Rompis<> el la loĝo ili ;
mordis ŝildojn dentoj ;
berserkoj<> kaj karbmorduloj
; burgon violentos. &D

'37 Jormund rajdis antaŭ trupo
; nigruloj volis egale ;
renkontiĝis sur kampa tero ;
kunrompis en batalon. &D

'38 Faris plej malmolan
batalon ; rompis ŝildojn,
glavojn ; kiu falis per du
ŝultroj ; morton sur tero havas.
&D

'39 Estis Jormund reĝofilo ;
plej duris en tumult' ; li faligis
el nigruloj ; bravajn virojn
multajn. &D

'40 Neniu liajn hakojn toleris ;
sed ĉiuj falis platon ; rajdis

profunde en armeon ; kaj
falĉis vastan straton<>. &D

'41 Estis Jormund reĝofilo ;
impetis en armeo ; por si
falĉis vastan straton ; ĝis la
truptrofeo. &D

'42 Ŝildo estis berserko kiu ;
nigrulan flagon havis ; kuris
kontraŭ Jormund li ; per lanco
celis mavi. &D

'43 Li pikis lin per taŭga lanco
; malbonis ĝin proksimi ;
Jormund saltis alte supren ;
kiel fari li kutimis. &D

'44 Lanco staris en tero fiksa ;
tiam li hezitis ; Jormund hakis
per ambaŭ manoj ; kiam li
tion vidis. &D

'45a Hako venis al du ŝultroj ;
vertebroj ek apartas ; tiam
falas berserk Ŝild' ; li kampe
kuŝis morta. &D

'45b Hako venis al du ŝultroj ;
disigis vertebrojn ; tiam falas
berserk Ŝild' ; li kampe kuŝis
funebre. &D

'46 Fendis Ŝildon berserkon li
; disen en partojn du ; tion

vidis Buro reĝo ; proksimis lia
situo. &D

'47 Kuris li kontraŭ Jormund
cele ; lian kapon fendi ; hakis
sur la oran kaskon ; grandajn
sparkojn sendis. &D

'48 Sparkoj flugis forĝejfajre ;
multis susuro brua ; flamo
fiksiĝis en arbaro ; ekbrilis
fajro detrua. &D

'49 Tiam aŭdeblis longan
vojon ; bruo de batal' ;
Jormund reĝofilo trovas ; ke
lin ne mordas ŝtal'. &D

'50 Jormund reĝfil' glavon
svingis ; uzas forton ĉion ;
hako venis Buron reĝon ; sur
la nudan kranion. &D

'51 Hako venis nudkranion ;
kiel glita tuŝo ; plukis nazon,
makzeloston ; dentoj elstaris
el buŝo. &D

'52 Reĝofilo laca malvarmis ;
ĉar vundojn ricevis li ; svenis
sur la verdan kampon ; en
longa senkonscio. &D

'53 Falis nun armeo burga ;
kriis nigrular' ; puŝis antaŭen
akraglave ; kaj fajron al burgo
faris. &D

'54 Vilmund arbare perda estis
; nun al haloj venis ; ek
nigrulojn kaj la farojn ; iliajn
li komprenis. &D

'55 Vilmund nun eksciis pri ;
ĉe burgo batalo ruĝa ; pri
reĝofilo faligita ; kaj homoj
malĝoje fuĝas. &D

'56 Tiuj novaĵoj al li venis ;
lian sangon ekscitis ; rapidas
li en granda kolero ; kaj vestas
sin por militi. &D

'57 Vilmund prenas dikan
kaskon ; sur sian kapon metas
; kaj kvaroblan kirason ringan
; tiel heroo preta. &D

'58 Estis Vilmund, alta heroo ;
lia sango varmis ; li rapidis al
batalo ; kiu lukton armis. &D

'59 Li terure premis antaŭen ;
perlance kaj perglave ;
kuraĝigis tiujn ki fuĝis ;
returni kontraŭen brave. &D

'60 Vilmund kuris armeon
antaŭen ; dishakis li kirasojn ;
kuris kontraŭ la nigruloj ; ili
lin fuĝis amase. &D

'61 Ne toleri povis kaskoj ;
kion Vilmund faris ; fendis
bruston, fendis ventron ; pinto
en teron staris. &D

'62 Vilmund impetis en
armeon ; Buro vidis perdon ;
falas nigruloj de piedoj ; kiel
falĉe herbo. &D

'63 Kuris li tiam kontraŭ
Vilmund ; kontraŭ lia avanco ;
unu l' alian dure frapis ; per
kaj glav' kaj lanco. &D

'64 Hakis dense vivovigle ;
jam batalbordune ; fajro fumis
el glavoj kiam ; eĝoj klakis
kune. &D

'65 Buro reĝo glavon svingis ;
baton alvilmundan ; hako
venis en vizaĝon ; verŝis
sangon multan. &D

'66 Kiam Vilmund ekvundiĝis
; svingis li sen brid' ; palpas
trovi Buron reĝon ; granda la
rapido. &D

'67 Palpis trovi Buron reĝon ;
granda lia hasto ; glavo flugis
el la manoj ; en arbaron
vastan. &D

'68 Glavo flugis longan vojon
; mane ĝi ekmankis ; palpas li
post? la hakilo ; kiun fiksis
flanke. &D

'69 Vilmund svingas la
hakilon ; bonis ĝi sen rusto ; li
ekbatas Buron reĝon ; ŝtalo
staris el brusto. &D

'70 Ne ĝis la toraka osto ;
kiam trafis haŭton ; reĝo donis
grandan krion ; ekstere kaj
ene laŭtan. &D

'71 Buro reĝo ekvundiĝis ;
grandan krion liveris ;
Vilmund uzis ambaŭ manojn ;
ŝtalo ne toleris. &D

'72 Pezis hako hakmartela ;
maleraris lerte ; kasko
rompiĝis de Buro reĝo ; staris
martelo en verto. &D

'73 Kiam Vilmund faligis ;
Buron reĝon teren ; li sin
kontraŭ nigruloj turnis ; kaj
ĉiujn for konkeris. &D

'74 Prenis aĵojn, armevestojn ;
vaste kampe kuŝis ; prenis
oron kaj trezorojn ; ne
nombreblis buŝe. &D

'75 Prenis oron, armevestojn ;
ne nombreblis buŝe ; venis ili
al Jormund ; vidis kie li kuŝis.
&D

'76 Kiam en li vivforton sentis
; malpezis kormalĝojo ; sub
lin sternis larĝan silkon ; kaj
portis en burgon voje. &D

'77 Portis hejmen kaj metis lin
; en liton sub domtrabo ; "Nun
transprenu, bona fratino ;
flegu malsanan knabon." &D

'78 Ŝi dum tagoj flegis lin ;
kaj flegis lin dum du ; sesan
tagon de sepa semajn' ; li iris
kirason bluan. &D

'79 Sesan tagon de sepa
semajn' ; li iris kirason bluan ;
ŝi kondukis lin en la halon ;
knabon vidi 'stis ĝuo. &D

'80 Sesan tagon de sepa
semajn' ; lin vestis kiraso nova
; ŝi kondukis lin en la halon ;
knabon vidi povan. &D

&4408. Brestis kvæði:

'1 /Árla var um morgunin, ;
sólin roðar i hav, ; Beinir
gekk i skálan inn, ; sum
Brestir sterki svav.

(&T:: Treðum lættliga dansin!
; Dagurin skín so fagurliga, ;
komið er hægst á summarið.)

'2 "Statt upp Brestir, bróðir
mín! ; sól i skorar gyllir, ;
eingin blæsur vindur á vág, ;
og sjógvurin er stillur. &T

'3 Lít tær út at Lítlu Dímun,
; har hvítir ei við tanga, ;
aldri fæst ein betri dagur ;
bjargaseyð at fanga." &T

'4 Tóku bond og bjargalinur,
; gyrdu svørð við belti, ; gingu
so til strandar oman, ;
dreingir tveir teir eltu. &T

'5 Mælti tað Sigmundur
Brestisson, ; vetrar var hann
níggju: ; "Eg skal út á Lítlu
Dímun ; hin villa veðr at
síggja." &T

'6 Svaraði Tórir Beinsson, ;
á tólvta ári var: ; "Faðir, fert
tú á Dímun út, ; lat meg
fylgja tær!" &T

'7 "Hvat skulu tit á Dímun
gera, ; har eru stíggir
trongir, ; langir eru teir
loftskútar, ; og lágir eru tit
dreingir". &T

'8 Svaraði Sigmundur
Brestisson, ; snimma vaks
hans hugur: ; Hann, ið alist
við øsku inni, ; lítið í leikum
dugir!" &T

'9 Satt hann sigur, sonur
mín," ; Brestir tók til orða, ;
"eingin skal hjá ungum alva ;
bragdarhugin forða." &T

'10 Tóku bát úr tøttum
neysti, ; rangt var teimum
sjógvað, ; dreingir settust i
rengur niður ; og høvdingar
at rógva. &T

'11 Lögdu teir at oynni inn, ;
bátin upp teir drógu, ; gingu
so í bergið fram, ; sum
brattar rásir lógu. &T

'12 Fótafimir og klófastir, ;
óttaðust ei nakað, ; lupu lætt
um leysar upsir ; styggan
seyð at taka. &T

'13 Fimm hundrað av áseyði ;
Lítla Dímun bar, ; svart var
alt sum kolamógvur, ; eyðkent
slag tað var. &T

'14 Stygt og kvikt sum villur
fuglur, ; vártreyst út av lagi.
; So er sagt, at hvalbingar, ;
teir tóku av alt slagið. &T

'15 Tykir mær tað harmiligt ;
at fara so um fæ; fyrnsta
seyð, i Føroyum var, ; meg
lysti enn at sæð. &T

'16 Fullvæl dugdu
høvdingarnir ; vargaseyð at
veiða, ; gingu so at báti oman,
; fongin við sær leiða. &T

'17 Hildu fram at Stóru
Dímun, ; vildu vinna heim, ;
siggja trinnar miklar skútur ;
sigla mótur teim. &T

'18 Albrynjaðar triggjar
tylvtir ; taldu teir á førum;

glitra spjót og gyltir hjálmar,
; sólin skein á svørðum. &T

'19 Brestir mælir orðum
hátt, ; gott var í honum evni:
; "Fullvæl kenni eg seglini ; og
gylta drekastevnið. &T

'20 Hoyr tú Beinir, bróðir
mín! ; hvat ráð skulu vit taka?
; Hasir eru garpar teir, ; ið
okkum ætla at saka. &T

'21 Fyrstur siglir Havgrimur,
; og síðan Gøtu-Tróndur;
áðrenn økt at enda er, ;
elvist leikur óndur. &T

'22 Fyrstur siglir Havgrimur,
; og síðstur siglir Bjarni;
áðrenn sól i havið setur, ;
blódgast okkurt jarnið. &T

'23 Skjótt so ber teir
sjóvarfallið, ; lagnan gerst so
skeiv ; náddu vit at Rakhellu ;
og komu upp i Kleiv. &T

'24 Komu vit i stíggjin upp, ;
vit kundu hann væl verja, ;
høgdu niður hetjur tær, ; ið
tordu á at herja." &T

'25 Svaraði hartil Beinir
sterki, ; i royndum var hann
góður: ; "Vit skulu halda at
oynni inn ; og taka ein harðan
róður. &T

'26 Haldum fram mót næsta
nesi! ; Kunnu vit landi ná, ;
ikki skulu teir rósa av, ; teir
lættan sigur fá!" &T

'27 Hildu teir mót oynni inn,
; herskip aftaná; sóust rógva
kappar tveir, ; so hvíta mjöll
dreiv frá. &T

'28 Armar rodna, andlit
rodna, ; spennast sterkar
spengur, ; árar bogna, homlur
togna, ; skúmið dreiv um
rengur. &T

'29 Rokið stóð um æsing inn ;
sum vestanveður hvast, ;
rendu so at fjørusteini, ; at
barkabandið brast. &T

'30 Sigmundur og Tórir ungi
; vóru ikki seinir, ; lupu teir á
landið upp, ; Brestir og so
Beinir. &T

'31 Hildu teir at hellu fram, ;
sum hamarsklettur var, ;
lyftu upp so dreingirnar ; og
settu niður har. &T

'32 "Hoyr tú Beinir, bróðir
mín! ; her skal striðið standa,
; onkur skal til heljar fara, ;
áðrenn vit hava andað! &T

'33 Tú skalt taka suðursíðu, ;
høgt er har at herja; eg skal
standa nordanvið, ; har verri
er at verja." &T

'34 Havgrímur og Bjarni
bóndi ; fram mót hamri fara,
; Tróndur við sínum
fylgisveinum ; reikar runt í
tara. &T

'35 Roynast vildu treystir
dreingir, ; skjótt teir atsókn
veita, ; brødur høgga fast og
hvast, ; teir renna flógván
sveita. &T

'36 Brødur kundu brandar
beita, ; kendu væl teir leikir;
reydir giørdust brynjuringar,
; kjálkar giørdust bleikir. &T

'37 Eldur reyk úr
eggjateinum, ; stál mót stáli
smellir, ; fimm so fullu
kroppar niður, ; heilin stökk
um hellur. &T

'38 Beinir tveir til heljar
hjó, ; og triggjar Brestir
sterki; ota undan allir aðrir, ;
gleðast ei við verkið. &T

'39 Reiður var tó Havgrimur,
; hann sær mót Tróndi
vendir: ; "Hvi manst tú sum
fjöruseyður ; reika runt um
strendur! &T

'40 Til tess gav eg tær ognir
minar, ; tú skuldi í víggið
ganga; hví letur tú og alt títt
lið ; svørð í slíðrum hanga?"
&T

'41 Vitugur var Gøtu-
Tróndur, ; ikki treyt honum
svar: ; "Mikið vilt tú manntal
hava ; til skotbjálva hjá tær.
&T

'42 Kappa manst tú kalla teg,
; dólgur ert tú av sonnum, ;
kanst tú ikki við tógva

tylvtum ; vinna á tveimum
monnum! &T

'43 Heysta manst tú harm og
háð, ; tað spyrst um leið so
langa, ; liðið leyp á tógva
menn ; og mátti aftur ganga.
&T

'44 Vilt tú millum manna
metast, ; og bilar tær ei
hugur, ; fyrstur gakk á
klettin upp ; og vís so, hvat
tú dugir!" &T

'45 Argur gjørdist
Havgrimur, ; ilskan vóks um
mótið, ; rendi hann móti
Bresti upp ; og legði til við
spjóti. &T

'46 Spjótið gleið í miðju inn, ;
stál í indrum lendi; Brestir
gjørdi eitt avreksbragd, ;
hann banasár sær kendi. &T

'47 Trysti hann seg á stungu
fram, ; blóð úr beni oysti, ;
høgdi so til Havgrim sterka, ;
øksl og arm hann loysti. &T

'48 Deyður dettur
Havgrímur ; og Brestir
omaná. ; Beinir berjist
menniliga, ; tó hann falla má.
&T

'49 Tóri runnu tár á kinn, ;
harðnar Sigmunds sinni ;
"Grátum ekki frændi mín, ;
vær goymum væl í minni!" &T

'50 Tróndur trínur á válin
fram ; væl kundi hann orðum
greiða: ; "Ikki vinst á
hvörjum vetri ; i Valhøll betri
veiða. &T

'51 Hoyrast mugu hetjur
hesar ; hart um Bifrøst fara;
doyggja má hvør menskur
maður, ; tó ei mansins æra.
&T

'52 Ei man vera hildarleikur ;
lokin enn at enda ; taka
skulum vær dreingirnar ; og
sama veg teir senda!" &T

'53 Sveinur svørð úr slíðrum
dregur; Bjarni fram sær
skundar: ; "Tykir mær so

vánt eitt verk ; at drepa
børn sum hundar. &T

'54 Njóta skulu dreingirnir ;
grið imillum manna." ;
Mongum líkar Bjarna orð, ;
men Tróndur mælir annað.
&T

'55 "Vísur maður er
fyrirvarin; - høggið tit
dreingirnar niður! ; Vaksa
teir upp til valamenn, ; so
býðst okkum eingin friður."
&T

'56 Ilskur gjørdist Bjarni tá:
; "Verði tú vargur í ve! ; Ikki
skulu tit dreingirnar drepa ;
heldur enn sjálvan meg!" &T

'57 "Ikki var hatta vilji mín,"
; Tróndur orðum vendir, ;
"bara vildi eg royndir
freista, ; hvørt tykkara
hugur stendur. &T

'58 Bjóða skal eg teim kostir
teir, ; ið væl mugu eitast
góðir, ; sjáður vil eg teir
fostra upp ; og læra teir sið
og lógir. &T

'59 Kenna teim ítrótt og
vápnaleikir, ; skaldamál og
sögu. ; øllum teim a válinum
stóðu ; líkti nú Tróndar røðu.
&T

'60 Heiðurliga teir
høvdingarnar ; jarða undir
fløtu. ; Tróndur tók so
dreingirnar ; og førði norð í
Gøtu. &T

*,#4408: <:29> (/doTi
re3do doTi Ti; La3La
LaaLaMi La; LaTi doTi
TiTi Ti;Ti TiTi Tire do;;
TiLa La SiLa Ti La;
LaaLaLa La3Mi So3So
Fa3Mi; MiiMiMi LaTi do Ti
La a)×60*

< Feroa malnova dancobalado.
Tradukis Martin Strid (2014). '3
Eta Dujmo (Lítla Dímun), nelogata
feroa insulo krute alta. '8 Ĉe
cindro, ĉe fajrejo en domo. ; Ludo:
aktivaĵo, vigla faro ĝenerale. '14
Hvalbo estas plej norda vilaĝo de
feroa Sudinsulo. '17 Teni, direkti
ŝipon. ; Granda Dujmo, trioble pli
granda insulo norde de Eta Dujmo.
'19 Drakpruo, ornamo de militŝipo
en formo de draka skulptaĵo. '21
Geŭto, vilaĝo sur feroa
Orientinsulo. ; Trihora: "økt" estas
okono de tagnokto. '22 Pre = tempe
antaŭ. '23 Kelkloke maro fluas
okcidenten aŭ orienten kaj ĉirkaŭ
ĉiun sesan horon tiu fluo inversas
direkton. '29 Malflusa ŝtono dum
malfluso malprofundas aŭ eĉ
superas akvosurfacon. '32 Hel
estas diino de regno de morto. '34
Fuke, alivorte ĉe marbordo. '36
Kirasoj korpaj konsistas el
kunkudritaj ferringoj. '50 Valhalo
estas la halo de dioj kaj mortintaj
herooj. '51 Bifrost estas ĉiela vojo al
Valhalo, ankaŭ ĉielarko. '56
Maltotemo: La originalo havas na
"vargur í ve", tio estas, lupoj en
oferejo. Tio signifas iun kiu murdis
aŭ alimaniere krimegis en sankta
pacejo, ĉu templo ĉu parlamentejo,
kaj kiu tial meritas nek respekton
nek protekton de leĝo.>

,&4408. Bresta balado:

'1 /Frue estis en maten' ; suno ruĝas en mar' ; Bejno domon eniris ; al Bresto, dorma kar'.

(&p:: Paŝu gajan la dancon ; Brilas aŭroro bele taga ; Venu en alta somertemp'!)

'2 "Ekstaru Bresto, mia frato ; suno ore brilas ; blovas neniun vento sur ondo ; kaj maro nun trankvilas. &p

'3 Serĉu iron al Etan Dujmo <> ; fuko ne ŝaŭme blankas ; pli neniam bonis tago ; kapti ŝafojn mankajn." &p

'4 Ŝnurojn prenis kaj rimenojn ; zone fiksis glavojn ; malsupren al strando iris ; postsekvis du knaboj. &p

'5 Diris Sigmund Brestofilo ; li naŭ vintrojn aĝis ; "Iros mi al Eta Dujmo ; vidi ŝafojn sovaĝajn." &p

'6 Respondis Toro Bejnofilo ; dek du jarojn plenis ; "Patro, iru vi al Dujmo ; lasu min kunveni!" &p

'7 "Kion vi sur Dujmo farus ; mallarĝas grimpopadoj ; kaj profundas rokkavernoj ; vi malaltas, knaboj." &p

'8 Respondis Sigmund Brestofilo ; kreskis en konkludo ; "Kiu kreskas ĉe cindro ene<> ; taŭgos malmulte ludojn<>." &p

'9 "Vere li diras mia filo", ; Bresto ekis vortojn: ; "Neniu malhelpu bravan ; menson de junforto." &p

'10 Prenis boaton el densa nesto ; maro al ili ĝemis ; knaboj sidis en la poŭpon ; kaj estroj ekremis. &p

'11 Al insulo ili eniris ; teren tiris boaton ; kaj antaŭen suriris monton ; kun krutega pado. &p

'12 Piedviglaj kaj ungfiksaj ; nenion malkuraĝas ; vikle kuras rokfalrandon ; preni ŝafojn sovaĝajn. &p

'13 Kvincent ŝafoj sur insulo ; Eta Dujmo restis ; nigris ĉiuj karbaturfe ; speco konata estis. &p

'14 Rapidaj kiel sovaĝaj birdoj ; en printempalveno ; oni diras ke hvalbanoj<> ; ĉiajn specojn prenis. &p

'15 Ŝajnas al mi kolerige ; tia gregdetru' ; unuajn ŝafojn en Ferooj ; ŝatus mi vidi plu. ....

'16 Tute bone taŭgis estroj ; sovaĝŝafojn ĉasi ; iris al boato malsupren ; kun kaptaĵo pasi. &p

'17 Tenis<> antaŭen al Granda Dujmo <> ; hejmingon celis ; vidas tri fortikajn ŝipojn ; kontraŭ ili veli. &p

'18 Da kiraso tri dekduojn ; prue nombris ili ; glimas lancoj, oraj kaskoj ; glavojn suno brilis. &p

'19 Bresto diris vortojn tuj ; bonis li valora ; "Bone konas mi la velojn ; kaj drakpruon<> oran. &p

'20 Aŭdu Bejno, mia frato, ; kiel nin konsili? ; Tiuj estas viroj kiuj nin ; volas malutili. &p

'21 Unue velas Havgrimo ; kaj Geŭta<> Trondo due ; antaŭ ol trihora<> fino ; ni anhelos skue. &p

'22 Unue velas Havgrimo ; laste velas Bjarno ; pre<> ol sun' en maron sidas ; sangos nian feron karno." &p

'23 Baldaŭ tuŝos tajdmarfluon<> ; misas la destin' ; Rektrokon atingos ni ; kaj venos en Ravin'. &p

'24 Venos ni en pado supren ; povos ĝin defendi ; hakos la heroojn kiuj ; volas vundojn vendi." &p

'25 Al tio respondis Bejno forta ; li bone saĝis mem ; "Ni nin tenos ĉe insulon ; kaj prenos duran remon. &p

'26 Tenu al malgolfo sekva! ; Atingeblas tero ; ne sin laŭdos ili ke ; facilis la konkero!" &p

'27 Tenis ili al insulo ; poste militŝip' ; du videblis konkursremi ; blankis ŝaŭma vip'. &p

'28 Brakoj ruĝas, vizaĝoj
ruĝas ; forte tendenoj ŝvelas ;
remiloj kurbas, remingojn
turbas ; ŝaŭmon pruo pelas.
&p

'29 Akre enŝprucis boatrando ;
okcidenta vento ; trafo sur
malflusan ŝtonon<> ; rompis
boatbendon. &p

'30 Sigmundo kaj Toro junaj ;
ne malfruaj ekis ; kuris ili sur
la teron ; Bresto kaj Bejno
sekvis. &p

'31 Iris ili al la roko ; kiuj sciis
grimpi ; supren levis do la
knabojn ; kaj metis ilin
simple. &p

'32 "Aŭdu, Bejno, mia frato! ;
Staros jen batalo. ; Kelkaj
Helon<> alveturos ; antaŭ nia
mortfalo! &p

'33 Prenu vi la sudan flankon ;
alte eblas firmi ; staros norde
mi, kaj tie ; malfacilas ŝirmi."
&p

'34 Havgrimo kaj kampul-
Bjarno ; rokon iras antaŭen ;
Trondo kun siaj sekvoŝtuloj ;
vagas fukon<> ĉirkaŭen. &p

'35 Provi volis fortaj knaboj ;
rapide ataki ; fratoj akre kaj
masakre ; sangoflue hakis.
&p

'36 Fratoj povis glavojn flegi ;
ludon bone konis ; ruĝigis
kirasoringoj<> ; palon al
vangoj donis. &p

'37 Fajro fumis el glaveĝoj ;
ŝtalon ŝtalo klakas ; korpoj
falas kvin malsupren ; cerbo
roke flakas. &p

'38 Bejno hakis morten duajn
; trian forta Bresto ; puŝis for
aliajn ĉiujn ; ĝojis ne
moleston. &p

'39 Tiam Havgrimo koleris ;
turnis sin al Trondo ; "Kial vi
malflusaŝafe ; vagu bordojn
ondajn? &p

'40 Tial al vi mi teron donis ;
ke vi batalu klinge ; kial vi
lasas, kaj tuta trupo ; glavojn
pendi inge? &p

'41 Ruza estis Geŭta Trondo ;
respondo ne mankis lin ;
"Multan vi havemas teron ;
por pelte kovri vin! &p

'42 Vi heroo nomu vin ; stulta vi estas prave ; vi ne povas per du dekduoj ; sur du viroj venkon havi! &p

'43 Vi rikoltu triston, mokon ; kaj longe ĝin ricevos ; trupo kuris al du viroj ; kaj fantomi devos. &p

'44 Se vi inter viroj validu ; kaj ne mankas em' ; iru rokon vi unue ; kaj montru taŭgon mem!" &p

'45 Koleriĝis Havgrimo ; preter la maltimo ; kuris kontraŭ Bresto supren ; kun lanco en proksimo. &p

'46 Lanco glitis en talion ; ŝtalo femurprofundon ; Bresto faris finan trukon ; sentis mortigvundon. &p

'47 Premis li sin sur pikon plu ; gambo sangon lanĉis ; hakis forte Havgrimon ; ŝultron, brakon detranĉis. &p

'48 Morta falas Havgrimo ; kaj Bresto super lin ; Bejno luktis vire lerte ; tamen falis fine. &p

'49 Toron fluis larmo vange ; duriĝis Sigmund kore ; "Ni ne ploru, ho fratul' ; sed kaŝu bonmemore!" &p

'50 Tretas Trond sur batalejo ; li vortojn bone lasis ; "Gajnas ne en ĉiu vintro ; en Valhal <> pli bonas ĉasi. &p

'51 Sperti devas ĉi herooj ; iri Bifrosten<> for ; morti devos ĉiu homo ; sed ne lia glor'. &p

'52 Eblas ne ke luktan ludon ; fermas fino jama ; knabojn prenu ni por sendi ; al la vojo sama." &p

'53 Svejno ingan glavon tiras ; Bjarno diras rapide ; "Ŝajnas min fiago hunde ; mortigi homidojn. &p

'54 Devus knaboj ja ricevi ; pacon inter viroj." ; Multaj ŝatas Bjarnajn vortojn ; sed Trond alion diros. &p

'55 "Saĝa homo antaŭatentas ; knabojn haku sen graco! ; Kreskos ĝis luktuloj ili ; al ni ne ofertas pacon." &p

'56 Kolerigis Bjarno tiam ;
"Estu vi maltotem"!<> ; Ne
mortigu vi la knabojn ; ol min
prefere mem!" &p

'57 "Tio ne estis mia volo" ;
Trondo vortriparas ; "Mi nur
volis provi kie ; via penso
staras. &p

'58 Manĝon ofertos mi al ili ;
kaj aliajn favorojn ; mem
edukos ilin mi ; instruos
leĝojn kaj morojn. &p

'59 Instruos sporton kaj
armludojn ; poemojn kaj
rakontojn." ; Ĉiuj bataleje
starantoj ; ŝatis nun ruĝan
Trondon. &p

'60 Estrojn ili nun honore ;
kampe enterigis ; Trondo kun
si prenas knabojn ; kaj norden
al Geŭto navigis. &p

&4409. *Sigmunds kvæði*
eldra:

,& Fyrsti táttur:

'1 /Í Noreg býr ein menskur
mann, ; Ólavur Trygvason
eitur hann.

(&N: Noregs menn, dansið
væl í stillum; stillið tykkum
allar, ; riddarar, Noregs men,
; dansið væl í stillum.)

'2 Ólavur kongur kristnum
býður, ; Gud og mildar
miskunnar tíðir. &N

'3 Ólavur heitur á sveinar
tvá: ; "Heintið mæ'r Sigmund
inn til vár." &N

'4 Áðrenn teir hövdu
hálvtað orð, ; tá var
Sigmundur inn fyrri borð. &N

'5 Sigmundur fellur á síni
knæ: ; "Krist signi teg, harri,
hvat vilt tú mæ'r?" &N

'6 Kongurinn tekur í
Sigmundar hand: ; "Eg gevi

tær helming av Føroya land.
&N

'7 "Tú skalt fara til Føroyar vestur, ; tær skal fylgja Tangbrand prestur. &N

'8 Í Føroyum býr ein finskur mann, ; Tróndur í Gøtu eitur hann. &N

'9 Tróndur í Gøtu eitur hann, ; mín kæri Sigmundur, fá mær hann." &N

'10 Sigmundur tekur til orða svá: ; "Hann verður ikki góður at fáa." &N

'11 "Hvørt heldur er hann tann kappin reysti, ; ella er hann í gívrum treystur?" &N

'12 "Ikki er hann tann kappin reysti, ; heldur er hann í gandi treystur." &N

'13 Ganga teir eftir sandi, ; sum knørrur fleyt fyri landi. &N

'14 Teir loystu út av dýru vág, ; tann besta knørr, í Noreg' lá. &N

'15 Sigmundur sínum skipi skeyt, ; besti knørrur av Noregi fleyt. &N

'16 Sjógvurin brýtur sum boðafles: ; "Haldið beint á Líðandisnes." &N

'17 So siglir Sigmundur breiðan fjørð, ; til Gøtu var teirra heimangerð. &N

'18 Hann siglir í dagar, hann siglir í tvá, ; hin triðja fekk hann Føroyar at sjá. &N

'19 Sjógvurin brýtur í streymi strítt, ; einki aktar Sigmundur slíkt. &N

'20 Sjógvurin brýtur sum boðafles, ; haldum beint á Mjóvanes. &N

'21 Sjógvurin gerst nú gulur og blár, ; sandurin uppi á tilju lá. &N

'22 Tá tekur at rúka sandur og sjór: ; "Nú er Tróndur vorðin óður." &N

'23 Náttina eina, dagarnar
tvá, ; Sigmundur út fyri Gøtu
lá. &N

'24 "Tó at vær kostum lív og
and, ; vær náum ei á
Gøtusand. &N

'25 Vær náum ei á Gøtusand,
; Tróndur ristir móti oss
gand. &N

,& Annar táttur:

'26 /Nú skal ek taka upp
annan tátt, (*:; forgloym ikki
meg ;) sigla út til Svínoyar
brátt. (&J:; Jeg trår so
lættlig. ; Der går en dans for
trúna ; forgloym ikki meg ;
der danser både jomfruer og
møer ; jeg trår so lættlig.)

'27 Í Svínoy býr ein menskur
mann, ... Bjarni bóndi eitur
hann. &J

'28 Sigmundur vendi síni
skútu í hav, ... næst øll
skútan gekk í kav. &J

'29 So siglir Sigmundur
Svínoyarfjørð, ... skútan
boygnaði sum ein gjørð. &J

'30 Kastar hann akker á
hvítan sand, ... fyrstur steig
Sigmundur fótin á land. &J

'31 Haraldur fellur á síni
knæ: ..... "Fostbróðir, lat meg
fylgja tær." &J

'32 "Tú fert ei á land um
sinn, ... tú skalt goyma skipi
mín." &J

'33 Tá ið hann kom í bóndans
garð, ... alt lá fólk í svøvni
har. &J

'34 "Eg havi ei verið í Svínoy
fyrr, ... nú skal eg bróta
bóndans dyr. &J

'35 Ei visti Bjarni av fyrr
enn tá, ... Sigmundur yvir
hans herðum lá. &J

'36 Fljóðið steig í serki
fram: ..... "Tær megið ei gera
so stóran skamm. &J

'37 Tær megið ei gera so stóran skamm, ... at drepa inni ein gamlan mann." &J

'38 "Vil hann Bjarni kristin vera, ... skal eg honum einki gera. &J

'39 Bjarni, gakk á grønan vøll, ... sig mær hvør mín faðir feldi." &J

'40 "Eg gav tær lív, og tað var væl, ... Tróndur lat slá tín faðir í hel." &J

'41 Tað var bóndans fyrsta orð, ... biður nú bera mat á borð. &J

'42 Teir bóru inn á fætum sjeý ..... oxasíðu og stumpabreyð. &J

'43 Tað var bóndans annað orð. .... biður nú bera drekka á borð. &J

'44 Bóru so inn á hvíta lín ..... øl í kerum, mjøð og vín. &J

'45 Tað høvdu teir til gaman tá, ... dansaðu og drukku í dagar tvá. &J

'46 Tað gjørdi Sigmundur, meðan hann var har, ... hann kristnaði Bjarna og alt, har var. &J

,& Triðji tåttur:

'47 (&3A: Nú skal taka upp triðja tått, (x:;) sigla suður til Dímunar brátt. (x: Alt meðan lindin hon stendur væl, ; tað stendur ein lind í mín faðirs garð', ; hon er seg alt við rósar væl, ; alt meðan lindin hon stendur væl.))?

(&3B: Nú skal taka upp triðja tått, (x:; med junga, ;) sigla suður til Dímunar brátt. (x:; Alfagurt ljóðar mín tunga, ; lystir meg í dans gá med junga, ; brúnt er mítt silkihár, ; mjøllhvít so eri eg sjálv, ; alfagurt ljóðar mín tunga.))

'48 Sigmundur siglir Høvdasund, ... har møtti honum Trónd og Tóra Hund.

.....

'49 "Hoyr tú Føroya kongur,
..... vilt tú vera heiðin
longur?" .....

'50 "Eg víki ikki frá míni
fornu trú, ... tí eg eri mær
so gamal nú." .....

'51 Sigmundur kastar spjót
frá sær, ... Tróndar skúta
at hvølva bar. ....

'52 Tað var feigdin ov illa
nýtt, ... at hann gav Trónða
lívið frítt. ....

'53 "Nú hevur tú mist tín
sigur úr hendi, ... vænta nú
hevnd og bráðan enda. ....

'54 So siglir Sigmundur
Skúvoyarfjørð, ... skútan
bognaði sum ein gjørð. ....

'55 Á bunkanum stendur
frongur treystur: .....
"Haldum nú millum oya
eystur." .....

'56 Sigmundur gongur í bæði
borð: ..... "Haldum nú beint á
Grønuskorð." .....

'57 Haraldur fellur á síni
knæ: ..... "Fostbróðir, lat meg
fylgja tær." .....

'58 "Tú fert ei á land um
sinn, ... tú skalt goyma skipi
mín." .....

'59 Sigmundur tekur ein
kaðal í hond, ... búið spjót
hann rendi á land. ....

'60 Hann skeyt upp í grønan
vall, ... oddurin niður í grótið
gall. ....

'61 Tríati favnar var bergið
hátt, ... Sigmundur lesti seg
við ein tátt. ....

'62 Á gøtum lógu garpar
tveir, ... bráðan bana fingur
teir. ....

'63 Sigmundur veit sær onga
neyð, ... reikar heim á
Skorarhegg. ....

'64 Inn kom húsfrú Guðrun á
gátt: ..... "Eg sá mann á henda
hátt. ....

'65 Hann var vænur í vøxtri vitur, ... fagurt gull á herðum glitrar. ....

'66 "Sást tú mann á hend hátt, ... hann var ikki her á jólanátt. ....

'67 Hann var ikki her á jólanátt, ... nú er ei at sova brátt." ....

'68 Øssur leyp eftir skreppumný, ... fyra tunnur gingu harí. ....

'69 Kastar so øllum vápn ísenn, ... loypur í borg við nýggju menn. ....

'70 Nýggju menn og málmarar tólv, ... taka nú allir at verja borg. ....

'71 Øssur stendur við borgarlið, ... breiðari øxi hann studdist við. ....

'72 Sigmundur vegur seg til og frá, ... eystan á borgini vá hann seg á. ....

'73 Eystan á borgini vá hann seg á, ... mann vá hann frá Øssuri tvá. ....

'74 Øssur stóð og sá hará: ..... Ei skulu fleiri fara svá." ....

'75 Báðir ruku saman tá, ... hvørgin kundi sigur av øðrum fá. ....

'76 "Nú skal taka listir fyri seg, ... sum Ólavur kongur lærði meg. .... "

'77 Hann vá til við opnum skildi, ... fóturin av, og hondin fylgdi. ....

'78 Øssur talar av miklari trongd: ..... "Tær skulu føra meg vestur á drang." ....

'79 "Ta bøn skalt tú av mær tiggja: ..... Vesturi ádrangi skalt tú liggja." ....

'80 Tað var Øssurs síðsta orð: ..... "Høvdið skal venda mót Grønuskor. ....

'81 Føturnir til, og høvdið frá, ... so eg má aftur í skorina sjá."

'82 Sigmundur situr í Skúvoy tryggur, ... Tróndur um hans lívið liggur. ....

'83 Sigmundur vænur, í dygdum góður, ... illgerðsmaður troyggjar hans blóð. ....

'84 Sigmundur fyri Gudi og góðari gerð ..... mátti svimja Suðuroyarfjørð. ....

'85 Suður í Suðuroy var Sigmundur dripin, ... norði í Skúvoy var hann grivin. ....

< Feroa balado malnova, rakonta daŭrigo post Bresta balado (#4408). Tradukas Martin Strid (2014). '1 Trankvilo: ankaŭ senvento. '2 Trajto de ĥristanismo estas pardonigo. '3 Oni surgenuas por montri sian humilon. '4 Gøtu: vilaĝo en Eysturoy (Feroa Orientinsulo). '5 Vergo: magia. '6 Grundoagreso: Kie ondoj rompiĝas pro plata roko malprofunde en la maro. '7 Líðandisnes: malgolfo en orienta parto de Ferooj. '8 Mjóvanes: suda kaj plej orienta malgolfo de Eysturoy. '9 Svinoj (Porkinsulo): nordorienta insulo en Ferooj. '10 La rekantaĵo de dua

parto estas lingve miksaĵo de dana kaj feroa. '11 Selkordo: Selrimeno. '12 Dímun: du malgrandaj krutaj insulaj en sudo de Ferooj. '13 Hovdasund': markolo ĉe norda pinto de Sandoy (Feroa Sablinsulo). '14 Hundo: fiulo, malhonora. '15 Malnova kredo: paganismo asa, inter kies ĉefdioj estas Votano (Oðin) kaj Toro (Þórr). '16 Skúvoy (Insulo de Granda Rabmevo): suda insulo en Ferooj, sude de Sandoy. '17 Alto 30 klaftoj estas proksimume 54 metroj.>

(#4409: ,# Unua parto: <:31> (/mi mi dolre mi mi mido re lfa; mimimi mimimi mido re lfa; mire do do3mi mimi re do; rere rere re re; mi mire doTi La; So3mi mimi re do)×25

,# Dua parto: <:34> (mi /mimido dododo rere re3;re so sofa mi; mimi mi3mi miimimi re;mi fa3mi re do o; mi mi3do dodo re re;re so sofa mi3;mi mimi mimimi mimimi rere;mi fami re do)×21

<[mi:La]>

,# Tria parto: <:33> (/La Ti do TiTi LaSo Mi; LaTi dodoTii LaLaSo Mi; Mi DoRe Mi LaTi doTi La; La La SoLa Ti TiTi LaSo Mi; LaaTiTi doTi LaSo Mi; Mi DoRe Mi LaTi doTi La)×39)

,&4409. Sigmunda balado
malnova:

„& Unua parto:

'1 /Norvege² loĝas brava
ho^{2m}' ; Olavo Trigvafil' lia
no^{2m}'. (&n:; Norvegoj, dancu
nun trankvile^{<1>} ; ĉiuj ni
trankvilas ; rajdistoj, norvegoj
; dancu nun trankvile.)

'2 Olavo² reĝo ĥriston
donacas ; dion kaj novan
mildan gracon ^{<2>}. &n

'3 Olavo² vokas al fraŭloj du²
; "Venigu Sigmundon en
jarfru²". &n

'4 Antaŭ o^{2l} ili duondiri
kapablis ; Sigmund jam estis
endome ĉetable. &n

'5 Sigmund fa²ligas sur
genuojn si²ⁿ ^{<3>} ;
"Ĥristbenon, kion vi volas
mi²ⁿ?" &n

'6 La reĝo² prenas Sigmundan
manon ; "Mi vin donas
duonon de Feroa lando. &n

'7 Vi vo³jaĝu al Ferooj vaste ;
kaj vin sekvos Tangbrand
pastro. &n

'8 En Ferooj loĝas finna homo
; Trondo en Geŭto^{<4>} lia
nomo. &n

'9 Trondo e²ⁿ Geŭto lia nomo
; kara Sigmund, igu al mi l'
homon." &n

'10 Sigmundo² tiel ekparolas ;
"Li ne facile al vi volas." &n

'11 "Ĉu esta^{2s} li fortika
luktulo ; aŭ li estas
sorĉmanipula?" &n

'12 "Ne esta^{2s} li fortika
luktulo ; pli li estas
vergmanipula^{<5>}."

'13 Iris i^{2li} laŭ sabla strando ;
kie ŝipoj naĝas marorande. &n

'14 El golfo² lanĉis ili tu^{2j} ;
plej bonan ŝipon en
Norvegu^{2j}'. &n

'15 Sigmund pe^{2r} sia ŝipo
vojaĝis ; plej bona ŝipo ki
norvege naĝis. &n

'16 Rompas si²ⁿ maro kiel
grundoagre^{2s}'^{<6>} ; "Tenu
rekte al Lujandisne^{2s}'^{<7>}. &n

'17 Tiel Si2gmund larĝan
fjordon velas ; al Geŭto ili
hejmen celas. &n

'18 Li vela2s dum tagoj, li
velas dum du2 ; la trian
ekvidis Feroojn de pru2'. &n

'19 Maro o2ndrompas en fluo
defia ; zorgas neniel Sigmund
tian. &n

'20 Rompas si2n maro kiel
grundoagre2s' ; "Tenu rekte al
Mjoŭane2s'<8>. &n

'21 Maro nu2n estas flava kaj
blua : sablo ferdeke
surtabulas. &n

'22 Tiam te2mpeestas maro kaj
tero ; "nun fariĝis Trond
kolera." &n

'23 Dum unu2 nokto kaj tagoj
du2 ; Geŭton eksteris
Sigmunda pru2'. &n

'24 "Kvankam ni2n kostu
vivoforton ; ni ne atingas
Geŭtan bordon. &n

'25 Ni ne a2tingas Geŭtan
bordon ; Trond skuas kontraŭ
ni vergon." &n

„& Dua parto:

'26 /Duan mi parton ekprenos
nun (×:; forgesu ne min ;)
velos urĝe al Svujnojo<9> tuj
(&m:; Mi paŝas gaje. ;
Danciĝas jen al kredo ;
forgesu ne min ; jen dancas
kaj junulinoj, fraŭlinoj ; mi
paŝas gaje.)<10>

'27 En Svujnoj loĝas brava
hom' ..... Bjarn kampulo lia
nom'. &m

'28 Sigmund en maro turnis
ŝipon ..... preskaŭ sinkis tuta
 ekip'. &m

'29 Sigmund velas en
Svujnoja fjord' ..... ŝipo kurbis
kiel selkord'<11>. &m

'30 Sur blankan sablon li
ankron ĵetas ..... Sigmund
unua sur teron tretas. &m

'31 Harald faligas genuen sin
..... "Ligfrato, lasu min sekvi
vin." &m

'32 "Vi ne iros teron skipe .....
ĉar vi kaŝos mian ŝipon." &m

'33 Kiam li venis al
kampuldom'. .... kuŝis dorme
ĉiu hom'. &m

'34 "Ne venis mi jam al
Svujnoja bord' .... Nun
kampulan mi rompos pordon."
&m

'35 Ne sciis Bjarno ĝis tiu
moment' .... Sigmund havis
lin je atent'. &m

'36 Mastrino paŝis en robo
fronten .... "Ne faru vi tiom
grandan honton. &m

'37 Ne tiom fariĝu vi granda
hont' .... de maljunulo
mortigont'." &m

'38 "Se li Bjarno ĥristaniĝos
.... mi neniom lin damaĝos.
&m

'39 Bjarno, iru verdan valon
.... diru min kie patro falis!"
&m

'40 "Mi donis vin vivon, jen
bona sort' .... Trond vian
patron batigis al mort'." &m

'41 Jen kampula unua vort' ....
lasas nun tablen manĝon porti.
&m

'42 Enportis ili sur pladoj sep
.... bovan flankon kun pana
cep'. &m

'43 Jen kampula dua vort' ....
lasas trinkaĵojn al tablo porti.
&m

'44 Enportis sur la blanka lin'
.... da biero kruĉe, medo kaj
vin'. &m

'45 Ili festis tiam en ĝu' ....
dancis kaj trinkis dum tagoj
du. &m

'46 Tion faris Sigmund dum
tie restis .... li baptis Bjarnon
kaj tutan la neston. &m

„& Tria parto:

'47 (&3A: Trian parton mi
ekos nun (×:;) velos urĝe al
suda kaj Dujm'<12> (×: Dum
bone staras tilio jen, ; tilio min
staras en patra bien', ; tute ĝi
rozojn estas ben', ; dum bone
staras tilio jen.))?

(&3B: Trian mi parton ekos nun (×:; kun *junga* ;) veli urĝe al Dujmo suden (×:; Tutbele sonas mi lange ; kun *junga* ; brunas min harvelur' ; blankas mi kiel farun' ; tutbele sonas mi lange.))

'48 Sigmund velas en Hovdasund'<13> ..... renkontas lin Trond kaj Toro Hund'<14>. ....

'49 "Aŭskultu reĝo feroan': ..... Ĉu volas plu resti vi pagan'?" .....
.....

'50 "Ne cedas mi de mia malnova kred'<15> ..... ĉar mi estas tiom aĝa bred'." .....
.....

'51 Sigmund ĵetas lancon respond' ..... Renversigas boaton Trond .....
.....

'52 Tiu aŭguro nova malbonis ..... ke al Trond li vivon donis. ....
.....

'53a "Nun vi venkon el manoj perdis ..... venĝon atendu kaj finon merdan. ....
.....

'53b Nun venkon perdis vi el via mano ..... urĝas nun venĝo kaj fino vana." .....
.....

'54 Sigmund velas en Skuvoja <16> fjord ..... ŝipo kurbis kiel selkord' .....
.....

'55 Ferdeke staras fidindulo ..... "Tenu nun orientinsule." .....
.....

'56 Sigmund iras al ambaŭ lokoj ..... "Tenu nun rekte al Verdaroko." .....
.....

'57 Harald faligas genuen sin ..... "Ligfrato, lasu min sekvi vin." .....
.....

'58 "Vi la teron ne surpaŝu ..... vi la ŝipon mian kaŝu." .....
.....

'59 Sigmund en manon prenas ŝnuron ..... kaj kun lanco li teron kuras. ....
.....

'60 Ĵetis li supren al verda grund' ..... pinto resonis en rokprofund'?ŝtonprofund'. ....
.....

'61 Tridek klaftojn<17> altis montmur' ..... Sigmund levis sin per ŝnur'. ....
.....

'62 Survoje du mastranoj kuŝis ..... urĝa morto ilin tuŝis. .... ?
.....

'63 Sigmund tute ne hezitas
..... Rokmonteten sin invitas ?
hejmvizitas .....

'64 Sojle mastrino Gudrun
envenis ..... "Vidis mi viron
alte preni." .....

'65 Belis li en kresko blanka
..... brilas oro ŝultroflanke."
.....

'66 "Vidis vi viron alte preni.
..... Li ne ĉiestis julmatene. ....

'67 Li ne ĉiestis julmatene .....
urĝas nun ne dormi jen." .....

'68 Eŭso kuris malfikson
novan ..... kvar maldikaj eniri
povis. ....

'69 Ĵetas armilojn ĉiujn tuj .....
kuras kun viroj naŭ en burg'.
.....

'70 Viroj naŭ kaj maruloj
<XX> dek du ..... ĉiuj ek
burgon defendas nun. ....

'71 Eŭso staras ĉe burga
dekliniv' ..... sin apogas per
largâ hakil' .....

'72 Sigmund sin levas tien kaj
re ..... burgoriente li luktis tre
.....

Elfriden

'73 Burgoriente li luktis plu
..... virojn li venkis de Eŭso
du. ....

'74 Eŭso staris rigardis al ĝi
..... "Ne tiel iru homoj pli." .....

'75a Ambaŭ frape kunseveris
..... ĉiu povus alian konkeri
.....

'75b Ambaŭ kunfrapiĝis gajne
..... venki povus iu ajn. ....

'76 "Nun mi prenos apartan
ruzon ..... min Olav reĝo
instruis uzi." .....

'77 Li malfermŝilde luktis ek
..... piedon for kaj mano
sekvis. ....

'78 Eŭso parolas el granda
neceso ..... "Vi min al
pintoroko adresu." .....

'79 "Tion vi petu de mi per
buŝo ..... vi okcidente en tero
kuŝos." .....

'80 Ĝi estis Eŭsa lasta vok' .....
"Kapo turniĝu al Verdarak'.
.....

'81 Piedojn ale, kaj kapon
male ..... ke rokon rigardu mi
postfale." .....

'82 Sigmund en Skuvo sekure
sidas ..... Trond lian vivon
gvate vidas. ....

'83 Sigmund milda, en virtoj
ranga ..... malbonfarulo lin
gvatas sangon. ....

'84 Sigmund por dio kaj
bonfara akord' ..... devis naĝi
en Sudinsulfjord. ....

'85 Sude en Sudinsul'
Sigmund mortiĝis ..... norde
en Skuv li enteriĝis. ....

&4412. Den bergtagna:

'1 Och /jungfrun hon /skulle
sig åt /ottesången /gå ;
/Tiden görs mig /lång ; Så
/gi2ck hon den /vä2gen åt
/höga berget /låg ; Men /jag
vet, att /sorgen är /tu/ng.

'2 Hon /klappade på
/bergadörrn med /fingrarna
/små (x:; /Tiden görs mig
/lång ;) "Statt /upp, du höge
/bergakung, drag /låsen
i/frå!" (x:; Men /jag vet, att
/sorgen är /tu/ng.)

'3 Och /upp steg
berga/kungen, drog /låsen
i/frå ..... Så /bar han den
/bruden i /silkesången /blå
.....

'4 Så /var hon i /berget i
/åtta runda /år ..... fick
/sönerna /sju och en /dotter
så /bald .....

'5 Och /jungfrun hon
/gångar sig för
/bergakungen /stå: ..... "Ack

/give, att jag /finge till min
/moder hem/gå!" .....

'6 "Och /nog kan du /hem till
din /moder få /gå .... blott
/att du ej vill /nämna sju
/barnen de /små." .....

'7 Och /när som hon /kom på
sin /kära moders /gård ....
/ute för /henne huld
/moderen /står .....

'8 "Och /var har du /varit så
/lången en /tid? .... Nu
/haver du väl /varit i
/rosende /lid?" .....

'9 "Och /inte har jag /varit i
/rosende /lid .... I /berget
har jag /varit så /lången en
/tid .....

'10 I /berget har jag /varit i
/åtta långa /år .... Där /har
jag fött sju /söner och en
/dotter /båld" .....

'11 Och /bergakungen /in
genom /dörren /steg .... "Vi
/står du här och /talar så
/mycket ont om /mig" .....

'12 "Och /inte har jag /talat
/något ont om /dig .... men
/väl om det /goda, du /gjort
emot /mig" .....

'13 Så /slog han /henne på
/blekan lilje/kind .... så
/blodet det /stank på
snöre/kjortelen /fin .....

'14 "Och /packa dig på
/dörren och /låt det ske
/fort! .... Och /aldrig skall
du /komma in/för din moders
/port" .....

'15 "Far/väl min kära /fader,
far/väl min hulda /mor! ....
Far/väl min kära /syster,
far/väl min käre /bror! .....

'16 Far/väl du höga /himmel!
Far/väl du gröna /jord! ....
Nu /reser jag till /berget,
där /bergakungen /bor" .....

'17 Så /redo de sig /över
den /mörka, långa /skog ....
Hon /bitterligen /grät, men
/bergakungen /log .....

'18 Så /gingo de /berget sex
/gångar om/kring ..... Så
/öppnades /dörren, och de
/stego /in .....

'19 Ung /dotteren
fram/satte den /röda
gull/stol: ..... "O /vilen eder
/här, min /sorgebundna
/mor! .....

'20 "Och /hämta mig /in de
/glasen med /mjöd! .....
Där/ur vill jag /dricka mig
/självan till /död" .....

'21 Och /första /drycken
hon av /mjödglasen /drack
..... /ögonen de /lycktes, och
/hjärtat det /sprack .....

#4412: <[La] = E, 1,1:2,
[p] = Piano, [nl] = pli
malrapide> (;hMi /La
milre /doldo TiLa /doldo
relre /mi ih; pn1:/doodo
Tire /do h;mi /miildo
domi /so lmimi /reeTi
SoTi /re h;re /mi doLa
/do TiSi /La ah /;)x21

< Popola balado el Kolmården, la
landlima arbaro inter sveona
Sudermanlando kaj gaŭta
Ostrogaŭtajo. Tradukis Kukoletto
(1993 F10-e). '1. La monta reĝo
estas supernatura, timata estaĵo,
ore tre riĉa, kiu loĝas en la monto,
interne en la roko. '2. Lilia vango:
bele blanka vizaĝo.>

&4412. La monten prenita:

'1 Ma/tenkanten /estis virgu/lino i/ront' ; /Longas al mi /temp' ; Kaj /i2ris la /vojon ŝi2 /al la alta /mont' ; Mi /scias ke /pezas mal/ĝo/j'.

'2 Ŝi /frapis per la /etaj fingroj /sur la monta /pord' (×:; /Longas al mi /temp' ;) "Ek/staru, alta /monta reĝo <1>, /tiru riglojn /for!" (×:; Mi /scias ke /pezas mal/ĝo/j'.)

'3 Kaj /staris ek la /monta reĝo, /tiris riglojn /for ..... kaj /portis nove/dzinon al /blua silka /lit' .....

'4 Ŝi /enis la /monton dum /jaroj tutaj /ok ..... Sep /filojn ŝi /naskis kaj fi/linon en la /rok' .....

'5 Kaj /antaŭ montan /reĝon stari /iras junu/lin' ..... "Min /lasu iri /hejmen al /mia pa/trin'." .....

'6 "Vi /iru al /via pa/trino en la /hejm' ..... sed /diru ne/nion pri in/fanoj la /sep." .....

'7 Kaj /kiam ŝi /venas al pa/trina bi/en' ..... /staras antaŭ /ŝi la pa/trino bona /jen .....

'8 "Kaj /kie vi /estis dum /tiel longa /temp'? ..... Vi /estis, ĉu /ne, en la /roza klina /kamp'?" .....

'9 "Sed /ne estis /mi en la /roza klina /kamp' ..... En /monto mi /estis dum /tiel longa /temp' .....

'10 En /monto mi /estis dum /jaroj longaj /ok ..... kaj /naskis sep /filojn kaj fi/linon en la /rok." .....

'11 En/paŝis la /monta reĝo /tra la doma /pord' ..... "Pri /mi kial pa/rolas vi per /multmalbona /vort'." .....

'12 "Ne/niel mi pri /vi parolis /per malbona /vort' ..... sed /pri la bono /kiun spertis /mi en via /kort'." .....

'13 Kaj /batis li /ŝin sur /pala lili/vang' <2> ..... kaj /sur la belan /ŝnuran jupon /ŝprucis la /sang' .....

'14 "Vin /metu trans la
/pordon ra/pide, fia /hom' .....
ne/niam vi re/venos al /via
patrin/dom'." .....

'15 "A/diaŭ, kara /patro,
a/diaŭ bona /panj' ..... a/diaŭ,
kara /frato, a/diaŭ kara /franj'
.....

'16 A/diaŭ, ĉiel/alto, a/diaŭ,
verda /ter' ..... nun /iras mi al
/monto, kie /loĝas monta
/reĝ'." .....

'17 Do /rajdis ili /trans
malhela /longa ar/bar' .....
Ri/detis monta /reĝo, ŝi /ploris
en a/mar' .....

'18 La /monton ses/foje
ĉir/kaŭis la /du ..... Sin /pordo
mal/fermis, ili /paŝis en /tru'
.....

'19 /Ruĝan or/seĝon el/metis
la fi/lin' ..... "Mal/ĝoja /panjo,
ri/pozu jen /vin." .....

'20 "Mi/elbierajn /glasojn
ve/nigu per /port' ..... El /ili
trin/kigos mi min /mem al la
/mort'." .....

'21 L' u/nuan ŝi /trinkis el
/glasoj da /flor' ..... Fer/miĝis
l' o/kuloj, kaj /krevis la /kor'
.....

&4414. Ormurin Langi:

(&Niðurlag:;; Glymur dansur í
høll, ; dans, sláði í ring! ;
Glaðir ríða Noregis menn ; til
hilda2rting. ; Ingur)

'1 /Vilja tær hoyra kvæði
mítt, ; vilja tær orðum
trúgva, ; um hann Ólav
Trúgvason, ; higar skal ríman
snúgva. (x: Niðurlag)

'2 Kongurinn letur snekju
smíða ; har á sløttumsandi;
Ormurinn Langi stöstur var,
Sum gjørdur á Noregis landi.
.....

'3 Knørrur var gjørdur á
Noregis landi, ; gott var í
honum evni: ; átjan alil og
fjøruti ; var kjølurinn millum
stevni. ....

'4 Forgyltir vóru báðir
stavnar, ; borðini vóru blá, ;
forgyltan skjöldur á toppi hevði,
; sum søgur ganga frá. ....

'5 Kongurinn situr á háseti, ;
talar við sínar dreingir: ;

<<Vit skulu sigla tann salta
sjógv, ; tað havi eg hugsa so
leingi. ....

'6 Berið nú fram tey
herklæðir ; við brynju og
blonkum brandi, ; síðani leggji
frá landi út, ; og siglið frá
Noregis landi !>> ....

'7 Fróir og glaðir sveinar
mæltu: ; <<Harri, vit skulu
tær fylgja, ; um enn tú fert í
frið ella stríð, ; vit óttast ei
bratta bylgju.>> ....

'8 Har kom maður oman av
bergi ; við sterkum boga í
hendi: ; <<Jallur tín av
Ringaríki ; hann meg higar
sendi.>> ....

'9 Kongurinn so til orða tekur
; bæði við gleði og gamni: ;
<<Sig mær satt, tú ungi
maður, ; hvat er tú nevndur á
navni?>> ....

'10 «Einar skalt tú nevna meg, ; ið væl kann boga spenna, ; Tambar eitur mín menski bogi, ; ørvar drívur at renna.»> .....

'11 «Hoyr tú tað, tú ungi maður, ; vilt tú við mær fara, ; tú skalt vera mín ørvargarpur ; Ormin at forsvara.»> .....

'12 Gingu teir til strandar oman, ; Ríkir menn og restir, ; lunnar brustu og jørðin skalv: ; teir drógu knørr úr nesti. ....

'13 Vundu upp síni silkisegl, ; út í havi ganga; so er sagt, at kongurin ; hann stýrði Orminum Langa. ....

'14 Hetta frættist víða um landi, ; at Noregis menn teir sigldu; Danimark kongur og Svøríkis kongur ; ráðini saman hildu. ....

'15 Danimark kongur og Svøríkis kongur ; gingu saman í ráð, ; hvussi teir skuldi

Noregis kong ; skjótt av døgum fáa. ....

'16 Senda teir boð til Eiriks Jall ; í væl teir borin til evna, ; hann skal fylgja í ferðini við, ; sín faðirs deyð at hevna. ....

'17 Eirikur gongur for kongar inn ; við brynju og reyðum skjoldi: ; «Ólavur kongur av Noregi ; mín faðirs deyða völdi.»> .....

'18 Jallurin stendur á hjállargólvi, ; blankt bar spjót í hendi: ; «Ólavur kongur síggja skal, ; eg hvast mót hvøssum vendi.»> .....

'19 Gingu teir til strandar oman ; - fagurt var tað lið - ; Danimark kongur og Svøríkis kongur ; og Eirik' jall tann triði. ....

'20 Trýggjir gingu skipaflotar ; út úr Oyrasundi, ; Jarnbardur í odda sigldi, ; jallurin stýra kundi. ....

'21 Danimark kongur til orða tekur, ; Letur so orðini greiða: ; <<Hann, ið Ormin Langa tekur, ; skal hann við ognuð eiga !>> .....

'22 Eiríkur hugsar við sjálvur sær: ; <<Tó at tú manst tað royna, ; tú tekur ikki Ormin Langa ; við danskari makt aleina !>> .....

'23 Mælti tað Svøríkis kongurin, ; hann helt á brýndum knívi: ; <<Eg skal Ormin langa taka, ; ella lata lívið !>> .....

'24 Eiríkur stendur á breiðum bunka, ; klæddur í skarlak reyð: ; <<Tú tekur ikki Ormin Langa, ; fyrr eg síggji eg tín deyð.>> .....

'25 Eiríkur talar til sínar menn: ; <<Kempum munnu vit mæta; standivæl og manniliga, ; tí blóðug verður gøta ! .....

'26 Noregis menn á kongsins knørri ; kunnu væl beita kvívi; gangi væl fram í

hørðum stríði, ; ella lata vit lívið !>> .....

'27 Eiríkur talar til Finn hin lítla: ; <<Tú skalt hjá mær standa; tú skalt verja sjálvan meg, ; um eg komi í vanda.>> .....

'28 Lögdu teir á sundið út, ; bíðaðu teir har leingi, ; longdust eftir norskum knørrum, ; at berjast mót Noregis Kongi. ....

'29 Lögdu teir skip við oynna inn, ; ætlaðu sær at vinna, ; hildu vakt bæði nátt og dag, ; norðmenn vildu teir finna. ....

'30 Nú skal lætta ljóði av, ; eg kvøði ei longur á sinni; nú skal eg taka upp annan tátt; dreingir, leggji í minni ! .....

'31 Ólavur siglir í Eysturhavi, ; ætlar heim at fara; tá ið hann kom í Oyrasund, ; hann sær ein skipaskara. ....

'32 Høvdingar trýggir á landi standa, ; hyggja út so víða, ; sunnan síggja teir knørrin prúða ; eftir havi skríða. ....

'33 Dannimark kongur til orða tekur: ; <<Alt mæer væl skal ganga: ; Krist signi míni eygu tvá, ; nú síggi eg Ormin Langa !>> ....

'34 Eirikur stóð har skamt ífrá, ; talar til sínar menn: ; <<Kongurin av Dannimark ; hann sær ikki Ormin enn.>> ....

'35 Har kom fram ein størri knørrur, ; dreingir undraðust á, ; Svøríkis kongur til jallin talar: ; <<Nú man eg Ormin sjá. ....

'36 Tit leggið nú skip frá landi út, ; árar í hendur taka, ; latið ei Ólav sleppa so, ; fáan hann heldur sín maka !>> ....

'37 Eirikur hyggur í havið út, ; talar til sínar menn: ; <<Tað

svørji eg við sannan Gud, ; teir síggja ei Ormin enn.>> ....

'38 Dannimark kongur og Svøríkis kongur ; halda á skefti reyða: ; <<Eirikur jallur ræddur er; at hevna sín faðirs deyða !>> ....

'39 Vreiður var tá jallurin, ; hann mælir av illum sinni: ; <<Annað skal eg enn orðabrask ; Noregis menn at vinna !>> ....

'40 Eirikur stendur á grønum vølli, ; tekur nú til ganga; <<Verið nú snarir á skipabunka, ; nú síggi eg Ormin Langa !>> ....

'41 Allir sóðu Ormin koma, ; allir undraðust á, ; av silki seglini ; úr stevni og gull í rá. ....

'42 Løgdu teir seg vegin fram ; bæði við svør og spjóti, ; norðmenn sóðu á Orminum, ; teir ivast at halda ímóti. ....

'43 Ólavur talar til sínar menn: ; <<Dýrt skulu teir meg keypa, ; ongantíð tá ræddist eg stríð, ; í dag skal eg ikki leypa ! .....>>

'44 Tit leggið nú skip í stríðið fram, ; segl á bunka strúka, ; latið teir síggja, at Noregs menn ; teir kunna væl svørðini brúka !>> .....

'45 Úlvur reyði í stavni stendur, ; gott var í honum evni: ; <<Leggið ei Ormin longur fram, ; sum hann hevur longri stevni.>> .....

'46 Kongurin stendur á lyfting aftur, ; í skarlak var hann klæddur: ; <<Nú síggi eg, mín stavnamaður ; er bæði reyður og ræddur.>> .....

'47 <<Kongur, tú sært meg aldrin so ræddan, ; eg tordi væl á at herja, ; goym tú lyfting so væl í dag, ; sum eg skal stavnin verja !>> .....

'48 Vreiður varð tá kongurin, ; og Úlvur til orða tekur: ;

<<Blíðka teg aftur, harri mín, ; tí vreiði upp angur vekur !>>
.....

'49 Ólavur stendur á bunkanum, ; og Úlvur til orða tekur: ; <<Hvør eigur hesi nógvu skip? ; Eg kenni tey ikki enn.>> .....

'50 Sváraði Torkil, kongsins bróðir, ; mælir av tungum inna: ; <<Danimarks kongur og Svørríkis kongur ; vilja tín deyða vinna.>> .....

'51 <<Ræddir eru danskir menn ; mót norðmonnum at ganga, ; betri var teimum heima at sitið ; tann fuglaflokk at fanga. ....>>

'52 Betur kunna svenskir menn ; teir offurbollar strúka ; enn nærkast okkum so, ; at blóðugt svørð skal rúka !>> .....

'53 Ólavur gekk lyfting upp, ;
ræður hann upp at hyggja: ;
<<Hvør eigur hasi stóru skip, ;
við Ormins bagborð liggja?>>
.....

'54 Svaraði Herningur,
kongsins svágur, ; letur so
orðini falla: ; <<Tey eigur
Eirikur Hákonsson, ; hann ber
ein yvir allar.>> .....

'55 Til tað svaraði Ólavur
kongur, ; frá man frættast
víðari: ; <<Skarpur verður
hildarleikur, ; tá norðmenn
mót norskum stríða.>> .....

'56 Svørríkis kongur mót
Ólav legði ; eina morguntíð, ;
tað var sum bál at líta, ;
skeiðir dundu í. ....

'57 Høgdu og stungu Noregis
menn ; bæði við svørði og
spjóti, ; títt so fullu teir
svensku menn, ; sum grasið
fýkur av gróti. ....

'58 Svørríkis kongur rópar
hátt ; biður teir undan
flýggja: ; <<Eg havi mist mítt

mesta fólk, ; tað voldir mær
sorg at síggja.>> .....

'59 Dannimark kongur
troðkaði fram, ; ætlaði sær
at vinna, ; norðmenn tóku mót
honum fast, ; teir donsku
menn at tynna. ....

'60 Roykur stóð til skýggja
upp, ; reytt var sund at
síggja, ; so var sagt, at
danskir menn ; teir máttu
undan flýggja. ....

'61 Eirikur leggur mót Ormi
fram ; við bjørtum brandi í
hendi: ; <<Ikki skal Ólavur
rósa av, ; at eg snart frá
honum vendi!>> .....

'62 Løgdu teir knørr við
knarrarborð, ; hvørgin vildi
flýggja; hævur og kroppar í
havið tumla, ; øgiligt var at
síggja. ....

'63 Einar stendur í
kapparúmi ; við Tambarboga
teir kalla, ; hvørja ferð píkur
at boga dreiv, ; tá mundi ein
maður falla. ....

'64 Einar stendur í kapparrúmi, ; óttast ongan vanda, ; hann sá reystan Eirik jall ; aftur við róður standa. ....

'65 Einar spenti Tambarboga, ; pílurinn streinginn strongdi, ; pílurinn fleyg yfir jalsins hövur, ; róðurknappinn sprongdi. ....

'66 Einar spenti á øðrum sinni, ; ætlaði jall at fella, ; pílurinn fleyg arms og síðu, ; einki var jalli at bella. ....

'67 Eiríkur talar til Finn hin lítla ; «Eg vil spyrja teg nakað, ; hvør er hann, við skørpum skotum ; ætlar meg at raka?» ....

'68 Til tað svaraði Finn hin lítli ; - blóðugar vóru hendur - ; ; Tað er hasin stóri maður, ; í kapparrúmi stendur.» ....

'69 Jallurinn mælir á ørum sinni ; «Tað vil eg tær ráða, ; skjót tú handan stóra

mannm ; nú stendur mítt lív í váða.» ....

'70 «Manninum kann eg einki gera, ; tí hann er ikki feigur, ; bogastreingin stilli eg á, ; tí maðurin eydnu eigur. ....

'71 Einar spenti á triða sinni, ; ætlaði jall at raka, ; tá brast strongur av stáli stinna, ; í boganum tókst at braka. ....

'72 Allir hoyrði streingin springa, ; kongurinn seg forundrar: ; «Hvat er tað á mínum skipi, ; sum ógvuliga dundrar ?» ....

'73 Svaraði Einar Tambarskelvi ; - kastar boga sín - ; ; «Nú brast Noregi úr tínum hondum, ; kongurinn, harri mín !» ....

'74 «Í Harrans hond mítt ríki stendur ; og ikki í Tambarboga; tak tær ein av mínum bogum, ; vita, hvat teir duga !» ....

'75 «Veikir eru kongsins bogar !» ; Einar ræður at svara, ; «eg skal taka upp skjöld og svørð, ; og hogg skal eg ekki spara !» .....

'76 Enn stóð fólk á báðum stavnum, ; men meg rætt um minnast, ; syrgiligt var á miðjum skipi, ; tí har tók fólk at tynnast. ....

'77 Eirikur sprakk á Ormin upp, ; vælbar brand úr hendi, ; Herningur leyp úr lyfring niður, ; aftur ímót honum vendi. ....

'78 Bradust teir á miðjum skipi ; vil eg frá tí greiða, ; øvigur mátti jallurin leypa ; aftur á Jarnbrad breiða. ....

'79 Jallurin valdi sær reystar garpar, ; fáir finnast slíkir, ; snarliga aftur á Ormin sprakk, ; tá mátti Herningur víkja, ...

'80. Úlvur reyði úr stavni loypur, ; nú er stavnur reyður, ; so fleyt blóð á

Orminum, ; at knørrur síndist reyður. ....

'81 Hart stóð stríð á miðjum skipi, ; svørð mót skjöldrum gella, ; Úlvur og Einar, frægar kempur, ; Eiriks garpar fella. ....

'82 Eirikur var á øðrum sinni ; aftur á bunkan rikin, ; tá sá hann, at stavnurin ; á Orminum var tikin. ....

'83 Jallurin mannar seg triðju ferð: ; «Nú skal ekki dvína!» ; Tá fall Úlvur og Herningur ; við øllum dreingjum sínum. ....

'84 Kongurinn rópar í liftingi: ; «Nú er tap í hendi; leypið í havið, mínir menn, ; her verður ei góður endi !» .....

'85 Kongurinn leyp í havi út, ; garpar eftir fylgdu, ; kongsins bróðir síðstur var, ; teir gjørdu, sum kongur vildi. ....

'86 Eirikur fekk tá Ormin Langa, ; einkin annar kundi, ;

tók hann sjálvur róður í hond
; og stýrdi honum frá sundi.
.....

,#4414: <:29>
(#Strejmoja: (#Niðurlag:
;redo re rere mire; do
rere re; rere mire doTi
La;So So LaTi do; dodo)

(;/miimimi mire redo do;
dododo dore mimi; mimi
mimi mire mi; soso fami
mimi #Niðurlag)×86)

?(#Varianto B:
(#Niðurlag: ;mido re rere
mire; do rere re; rere
mire doTi La;So So LaTi
do; h)

(/dododo dore doTi LaSo;
dododo dore mimi; mifa
mire remi mifa; mire remi
fa #Niðurlag)×86)

?(#Suduroja: (#Rekantaĵo:
MiSo So FaMi redo; do
dodo re; rere mire doTi
La;So So LaTi do; dodo)

(/doSo LaTi dodo doTi;
TiLa LaSo SoMi; SoSo LaTi
dodo doTi; TiLa LaSo
LaSo; #Rekantaĵo)×86)

< Feroa dancobalado. Verkis J.
Chr. Djurhuus (ĉ. 1820). Temas pri
la batalo ĉe Svolder en jaro 1000,
kiam reĝoj dana Sven Tveskæg
("Dubarba") kaj sveda Olof
Skötkonung ("Sinoreĝo") kune
venkis norvegan reĝon Olaf

Tryggvason revenantan de kristane
misia militvojaĝo. Melodioj
#Strejmoja el centra Feroo,
#Suduroja el feroa Sudinsulo.
Tradukis Martin Strid (2014). Kie
strofo havas du tradukojn, ili
numerigas per a kaj b. '1 Olavo
Trigvafilo, reĝo de Norvegujo. '2
Pruoj estas kaj la pruo antaŭe kaj
la similforma pobo malantaŭe. '3
Ringoregno, nuntempe provinco en
sudorienta parto de Norvegujo. '4
Sundo, markolo inter Selando kaj
Skanujo. '5 Fertirŝipo, aŭ
Ferportanto, estis la ŝipo de jarlo
Ejrik. '6 La orienta maro estas
Balta Maro. '7 Oferbovloj temas pri
la granda asa templo en Upsalo. '8
Mortmarko, signo pri destino
baldaŭ morti.>

,&4414. Drako Longa:

(&Rekantaĵo::; Bruas danco
en halo; dancu en ĉen'! ; Ĝojaj
rajdas norvegoj ; al
luktku2nven'.)

'1 /Ĉu volas vi odon aŭdi mian
; ĉu volas vortestimojn? ; Pri
Olavo Trigvafilo<1> ; jen sin
turnos rimoj. (×: Rekantaĵo)

'2 Konstrui ŝipon igas reĝo ;
jen sur sabla strando ; Drako
Longa plej granda estis ; farita
en norveglando. ....

'3 Fariĝis ŝipo en norveglando ; bonis en ĝi konstruo ; dek ok ulnojn kaj kvardek estis ; kilo inter pruoj<2>. ....

'4 Orumaj estis ambaŭ pruoj ; bluaj tabuloj estis ; orajn ŝildojn mastoj havis ; ja rakontoj atestis. ....

'5 Reĝo sidas en alta seĝo ; al siaj viroj parolas ; "Ni ekvelos sur sala maro ; mi tion delonge volas. ....

'6 Nun alportu militvestojn ; kirason kaj glavon gliman ; poste lanĉu ni de l' tero ; kaj velu de norvegreĝimo." ....

'7 Ĝojaj kaj gajaj la viroj diris ; "Estro, kun vi ni velos ; ĉu vi vojaĝos pace, milite ; ne timas ni ondojn ŝvelajn." ....

'8 Venis viro malsupren de l' montoj ; fortan arkon tenis ; "Pro via jarlo Ringoregna<3> ; mi ĉi tien venis." ....

'9 Reĝo tiel ekparolas ; ĝoja jam tiome ; "Diru al mi, vi juna viro ; vi kiu estas nome?" ....

'10 "Ejnar vi nomu min ; mi povas arkon streĉi ; Tambo nomiĝas mia arko ; sagojn kurigas breĉe." ....

'11 "Vi aŭskultu juna viro ; ĉu kun mi volas veli ; estos vi sagulo mia ; Drakan defendon celi." ....

'12 Iris ili strandon malsupren ; riĉaj kaj restaj ; rultrunkojn rompis, tero tremis ; tiris la ŝipon el nesto. ....

'13 Malvolvis siajn silkajn velojn ; en la maron iri ; estas dirite, la reĝo mem ; li Drakon Longan stiris. ....

'14 Vaste vojaĝis famo landon ; norvegoj elvelrapidas ; reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; kune konsiliĝas. ....

'15 Reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; kunvenis por ofensiv' ; kiel norvegujan reĝon ; igi for de l' viv'. ....

'16 Al Ejrik jarlo mesaĝon ; ili prepare sendis ; li vojaĝon sekvos por sian ; patran morton venĝi. ....

'17 Ejrik ĉe la reĝoj eniras ;
kun ruĝa ŝildo, kiraso ; "Olav
reĝo de norvegoj ; mian
patron mortigi lasis." .....

'18 Staras jarlo stokejplanke ;
lanco en manoj glimas ; "Olav
reĝo vidos ke ; mi akron per
akro rimas." .....

'19 Iris ili al bordo malsupren
; bela kompanio ; reĝo danuja
kaj reĝo sveduja ; kaj Ejrik
jarlo la tria. ....

'20 Jen triopo da ŝiparoj ; el
Sundo<4> iris ; Fertirŝip'<5>
unua estis ; povis jarlo stiri.
.....

'21 Reĝo danuja ekparolas ;
serĉas vortojn pledajn ; "Kiu
Drakon Longan prenos ; tiu
ĝin posedos." ....

'22 Ejrik pensas mem al si ;
"Ekscios vi malvola ; vi ne
prenos Drakon Longan ; per
dana potenco sola." .....

'23 Tiam parolas reĝo sveduja
; tenis tranĉilon boran ; "Mi
ĝin prenos Drakon Longan ;
aŭ vivon lasos for." .....

'24 Ejrik staras en larĝa amaso
; ruĝan skarlaton portas ; "Vi
ne prenos Drakon Longan ;
antaŭe mi diros vin morta."
.....

'25 Ejrik parolas al siaj viroj ;
"Luktulojn ni renkontos ;
staru bone kaj virece ; ĉar
grundo sangigontas. ....

'26 Viroj norvegaj sur reĝa
ŝipo ; kapablas tranĉe trivi ;
iru antaŭen en dura lukto ; aŭ
lasu ni la vivon." .....

'27 Ejrik parolas al Finno
Malgranda ; "Apud mi vi staru
; vi defendos min mem se ;
min venas danĝera faro." .....

'28 Lanĉis ili ŝipojn Sunden ;
longe tie gvatis ; sopiris
norvegajn ŝipojn ; reĝon
norvegan bati. ....

'29 Lanĉis ili ŝipojn insule ;
celis al konkero ; gardon tenis
nokte, tage ; por norvega
apero. ....

'30 Nun la baladon finos mi ;
ne kantas mi jam favore ; tuj
mi ekos alian kanton ; knaboj,
metu memoren! .....

'31 Olavo celas hejmen veni ;
de orienta maro<6> ; kiam li
en Sundon venas ; vidas li
ŝiparon. ....

'32 Estroj tri sur strando staras
; vaston vidmeditas ; kaj
ekvidas grandan ŝipon ; sur la
maro glitas. ....

'33 Reĝo danuja ekparolas ;
"Ĉio min perfektas ; okulojn
du min benas Ĥrist' ; nun
Drakon mi Longan spektas."
.....

'34 Ejrik staris en proksim' ; al
siaj viroj diras ; "La danuja
reĝo ; ankoraŭ ne Drakon
vidas." .....

'35 Venis jen pli granda ŝipo ;
viroj miras pri ; reĝo sveduja
jarlon parolas ; "Nun Drakon
vidas mi." .....

'36 Ŝipon lanĉas nun de bordo
; mane remilojn prenas ; "Ne
lasu foriri jam Olavon ;
malmultaj egalon tenas! .....

'37 Ejrik rigardas al la maro :
al siaj viroj diras ; "Ĵuras mi je
vera dio ; vi ankoraŭ ne
Drakon vidas." .....

'38a Reĝo danuja kaj reĝo
sveduja ; tenas anson ruĝan ;
"Ejrik jarlo sian patran ;
morton venĝi fuĝas. ....

'38b Reĝo danuja kaj reĝo
sveduja ; dubon ili esprimas ;
"Ejrik jarlo sian patran ;
morton venĝi timas. ....

'39 Malbonvole la jarlo tiam ;
diris kolere ; "Pli ol vortaĉojn
vi bezonas ; por norvegojn
konkeri. ....

'40 Ejrik staras sur verda
kampo ; kaj li nun ekiras ;
"Estu rapidaj al la ŝipoj ; mi
Drakon Longan vidas." .....

'41 Ĉiuj vidis Drakon veni ;
miris atribuojn ; oraj estis la
buspritoj ; kaj silkaj veloj en
pruo. ....

'42 Metis ili sin batalen ; lance
kaj perglave ; bolis norvegoj
sur Drako ; ilin relukto ravis.
.....

'43 Olav parolas al siaj viroj ;
"Aĉetos min ili dure ; neniam
timas mi batalon ; hodiaŭ mi
ne forkuros. ....

'44 Vi metu ŝipon al batalo ;
malhisu la velojn ; lasu ilin
vidi ke norvegoj ; per glavoj
povas celi!" .....

'45 Ulvo Ruĝa en pruo staras ;
bonis li kaj brava ; "Ne metu
Drakon pli antaŭen ; ĉar pruan
longan havas." .....

'46 Reĝo staras en pobo posta
; vestita en skarlat' ; "Mia
pruulo kaj ruĝas kaj timas ;
nun mia vida konstat'." .....

'47 "Reĝo, neniam vi vidos
min timi ; mi bone kuraĝas
blendi ; Savu vi pobon bone
hodiaŭ ; la pruan mi
defendos!" .....

'48 Tiam kolorigis reĝo ; kaj
Ulvo vortojn ekas ;
"Trankviliĝu, sinjoro mia ; ĉar
penton kolero vekos." .....

'49 Olav staras en ŝipofundo ;
kaj Ulvo vortojn donas ; "Kiu
posedas ĉi taŭgan ŝipon ; ĝin
mi ankoraŭ ne konas?" .....

'50 Reĝa frato Torkil
respondas ; langis li raporton ;
"Reĝo danuja kaj reĝo sveduja
; volas vian morton." .....

'51 "Timaj estas danaj viroj ;
iri kontraŭ norvegoj ; prefere
ili sidus hejme ; kapti birdajn
gregojn. ....

'52 Pli bone povas svedaj viroj
; oferbovlojn<7> sumi ; ol eĉ
proksimiĝi nin ; ke sango
glave fumu." .....

'53 Olav iris en la pobon ;
rege li avantaĝas ; "Kiu
posedas ĉi grandan ŝipon ;
Drakon baborde naĝas?" .....

'54 Respondis Herning,
bofrato reĝa ; lasis la vortojn
fali ; "Posedas Ejrik Hakunfilo
; ĉiuj lin lojlas." .....

'55 Al ĝi respondis Olav reĝo ;
vastas la rakonto ; "Akra estos
lukta ludo ; norveg' norvegojn
frontos." .....

'56 Reĝo sveduja Olavon
haltis ; en matena fru' ; estis
kiel fajron aŭdi ; ŝipojn tondra
sku'. ....

'57 Hakis kaj pikis norvegaj
viroj ; per lancoj kaj glavaj
klinoj ; dense falis la svedaj
viroj ; kiel herbon blovo
svingas. ....

'58 Reĝo sveduja krias laŭte ;
vokas ilin ĉesi ; "Perdis mi
plej multajn anojn ; malĝojas
mi konfesi." .....

'59 Reĝo danuja paŝis antaŭen
; gajni lin instigis ; prenis
norvegoj al li direkton ;
danojn maldensigi. ....

'60 Fumo staris ombre supren
; Sundo videble ruĝis ; estas
dirite ke danaj viroj ; ili devis
fuĝi. ....

'61 Ejrik antaŭen al Drako
haltis ; en manoj glima glavo ;
"Olav ne laŭdos sin ke mi ; de
li min baldaŭ savos." .....

'62 Metas ŝipon ĉe ŝipa rando
; neniuj fuĝe kuras ; kapoj kaj
korpoj en maron rulas ; vido
jen terura. ....

'63 Ejnar staras en batalejo ;
kun Tambo, arka nomo ; ĉiun
sagon, se pelis arko ; falis iu
homo. ....

'64 Ejnar staras en batalejo ; li
ne danĝeron timas ; vidas
altkreskan jarlon Ejrikon ;
stari rudron proksima. ....

'65 Ejnar streĉis Tambo
arkon ; sagon kordo levis ;
sag' superflugis jarlan kapon ;
rudra nabo krevis. ....

'66 Ejnar streĉis alimense ;
celis jarlon pafi ; sago flugis
mise-dise ; ne povis jarlon
trafi. ....

'67 Ejrik diras al Finno
Malgranda ; "Al vi mi parolas
; Kiu estas, per pafoj pikaj ;
trafi min li volas?" .....

'68 Tion respondas Finna
Malgranda ; manojn sango
gargaras ; "Estas tiu granda
homo ; en ŝipa mezo staras."
.....

'69 Diras jarlo iritmense ; "Mi
donas al vi motivon ; pafu tiun
grandan viron ; danĝeras por
mia vivo." .....

'70 "Mi ne povas la homon
fari ; ĉar ne havas li
mortmarkon<8> ; bonŝancas li
sed povas mi ; senkordigi lian
arkon." .....

'71 Ejnar streĉis je tria menso
; jarlon por ataki ; kordo

rompiĝis de ŝtalo forta ; la
arko subite krakis. ....

'72 Ĉiuj aŭdis kordan rompon
; reĝo miras pure ; "Kio ĉi sur
mia ŝipo ; tondras tiom
terure?" .....

'73 Respondis Ejnar
Tambaskua ; ĵetas arkon sian ;
"El viaj manoj Norvegujo ;
rompiĝis, reĝo mia!" .....

'74 "Ne Tambe sed en Sinjora
mano ; mia regno restas ;
prenu unun el miaj arkoj ;
taŭgaj ili estas." .....

'75 "Tro malfortas reĝaj arkoj"
; Ejnar aŭdace deklaras ;
"Prenos ŝildon mi kaj glavon ;
kaj hakojn mi ne ŝparos." .....

'76 Plu staris homoj en ambaŭ
pruoj ; se mi pravas mense ;
estis malĝoje ŝipomeze ;
homoj fariĝis maldense. ....

'77 Ejrik kuris al Drako
supren ; glavon mane tenis ;
Herning saltis en pobo
malsupren ; kontraŭ li poste
venis. ....

'78 Hastis ili ŝipomezen ;
povas mi al vi diri ; poste al

Fertiro devis ; jarlo retroiri.
.....

'79 Elektis jarlo altajn knabojn
; tiaj maloftegas ; ili tuj
surkuris Drakon ; kaj devis
Herning cedi. ....

'80 Ulvo Ruĝa el pruo kuras ;
nun la pruo ruĝas ; tiom sango
sur Drako fluis ; ke ŝipo
aspektis ruĝa. ....

'81 Duris batalo ŝipomeze ;
ŝildojn glavoj klakas ; Ulvo
kaj Ejnar, grandluktuloj ;
ejrikanojn hakas. ....

'82 Ejrik estis aliamense ;
kiam amaso cedis ; tiam vidis
ke la pruo ; Drakan li jam
posedis. ....

'83 Jarlo trian ekon ekipas ;
"Lukton plu insistu!" ; Falis
tiam Ulv kaj Herning ; kaj tuta
la rezisto. ....

'84 Reĝo vokas el la pobo ;
"Al ni venas perdo ; saltu en
maron, miaj viroj ; fino
fariĝos merdo!" .....

'85 Reĝo elsaltis en la maron ;
sekvis la anaro ; reĝa frato
lasta estis ; laŭ reĝa volo faris.
.....

'86 Drakon Longan plej
kapabla ; Ejrik nun akiris ;
prenis li rudron mem en mano
; kaj ĝin el Sundo stiris. ....

&4415. *Ramund hin Unge:*

'1 /Ramund han var sig en
bedre2 mand, ; om han havde
bedre2 klæder. ; Dronningen
gav hannem klæder på stand
; af blårgarn, bast o2g
læder. ; "Sådan vil jeg ikke
ha'," sagde Ramund. ;
"Sådan står mig ikke bra,"
sagde Ra2mund hin Unge.

'2 "Bast og blårgarn er
værre end ry, ; det kan du
gi' tjenerne dine." ; Frøkenen
gav hannem klæderne ny ; af
silke og sammet fine. ;
"Sådan vil jeg heller' ha'," ;
sagde Ramund. ; "Sådan står
mig meget bra," (x:; sagde
Ramund hin Unge.)

'3 Ramund gik sig i stuen ind
; alt til den netteste
skrædder. ; "Hør, du
skrædder, fager og fin, ; vil
du gøre Ramund klæder?" ;
"Hvorfor sku' jeg ikke det?"
sagde skrædder'n ; "Da gør
du mege vel," .....

'4 Halvtredsindstyve alen
tøj ; og femten til
bukseremme. ; "Det skal du
gøre mig stærkt og drøjt, ;
om du skal bukserne sømme."
; "Det er mig meget trangt,"
sagde Ramund. ; "Jeg kan
ikke skræv' min gang," .....

'5 Ramund takler skibene
sine ; med udslagene sejl ved
strande. ; Så sejled' han
over saltens sø ; alt inde
under jætternes lande.
"Nu er vi komne her," sagde
Ramund, ; "foruden stort
besvær," .....

'6 Ramund gik sig ved saltens
søstrand, ; der så han syv
jætter stande. ; "Tager jeg
Ramund i min mindste hånd, ;
jeg kaster ham langt fra
lande." ; "Det gør aldrig ene
du," sagde Ramund, ; "komme
må I alle syv," .....

'7 Ramund tog til sit dyre
sværd, ; det han kaldte
Dymlingen røde. ; Hug han
den jætter syv med én

færd, ; at blodet randt
dennem til døde. ; "Der ligger
alle syv," sagde Ramund. ;
"Alt står jeg her endnu," .....

'8 Ramund gik frem ved
havets bred, ; der så han den
store jætte. ;
Halvtredsinstyve alen var
han bred, ; og hundrede var
vel hans længde. ; "Vel er du
bred og lang," sagde Ramund.
; "Har du lyst at slås
engang?" .....

'9 "Kære Ramund, du lade
mig leve, ; og gøre mig ingen
skade. ; Dig jeg giver syv
tønder guld ; og vil dig i
klaren vin bade." ; "Den
ottende slunter med," sagde
Ramund. ; "Dog sabler jeg dig
med," .....

'10 Den første dag, de sammen drog, ; de kæmpedes med bare hænder. ; Ramund napped' i jættens skæg, ; at kødet det løsned's fra tænder. ; "Så ilde griner du," sagde Ramund, ; "og værre ser du ud," .....

'11 Den anden dag, de sammen lod stå, ; de ginge sammen med vrede. ; Det store stenbjerg, de stode på, ; de ned i ler monne træde. ; "Den leg den er vel hård," sagde jætten. ; "Vi begyndte først i går," .....

'12 Ramund tog til sit gode sværd, ; det han kaldte Dymlingen dyre. ; Hug han jættens hoved højt i vejr, ; som fire par øjne knap ku' røre. ; "Jeg mente, den ej bed," sagde Ramund, ; "den bed alligevel," .....

'13 Ramund gik sig i bjerget ind ; til alle de små trolde sæde. ; Stride randt tårer de trolde på kind, ; de måtte

for Ramund græde. ; "Græder du for mig?" sagde Ramund. ; "Jeg græd aldrig for dig," .....

'14 Ramund han rykte og sloges omkring ; alt som de raskeste helte. ; Med alle de trolde han kørte i ring ; og dennem til jorden nedfældte. ; "Herinde går det bravt," sagde Ramund. ; "Det falder mig i lav," .....

'15 Ramund steg i skibet fuldt snart, ; det knaged' i hver en bunke. ; Alle de båds mænd i skibet var, ; de tænkte, at de skulle sjunke. ; "Vi sjunke ikke her," sagde Ramund. ; "Vi sejle lige vel," .....

'16 Ramund ladede skibene syv ; med guld og med ædle stene. ; Sejled' så over sø så stiv ; alt ind under kejserens lene. ; "Nu er vi komne her," sagde Ramund. ; "Nu har vi bedre lært," .....

'17 Ramund kasted' anker på hviden sand ; og stavnen mod land lod svinge. ; Selv var Ramund den første mand, ; som ind på landet monne springe. ; "Vover intet fler'," sagde Ramund. ; "Vover intet mer'," .....

'18 Ramund gik ad boldhuset ind, ; der leged' de bold og guldterning. ; Alle forskrækked's for Ramunds skind ; og for hans grumme gebærder. ; "En vakker leg er det," sagde Ramund. ; "Får jeg vel lege med?" .....

'19 Kejseren ud af vinduet så ; med angst og sorrigfuld mine. ; "Hvo er den mand, som i gården mon stå ; og dér så hæsselig grine?" ; "Det er mig, og jeg har lyst," sagde Ramund, ; "med dig at vov' en dyst," .....

'20 Ramund slog på sit gode sværd, ; at jorden hun gungred' og rysted'. ; Fuglene dåned' og faldt ned

på mark, ; som sjunge tilforn på kviste. ; "Ret nu så bli'r jeg vred," sagde Ramund, ; "om ej du kommer ned," .....

'21 Ramund han stødte på døren med stang, ; at hele slottet det revned'. ; Vindver og døre af væggen udsprang, ; og muren med jorden blev jævnet. ; "Så du, at jeg slog ind?" sagde Ramund. ; "Det gælde vil dit skind!" .....

'22 "Kære Ramund, du lade mig leve, ; jeg så omend aldrig din lige. ; Min yngste datter vil jeg dig give, ; samt halvparten af mit rige." ; "Det ta'r jeg, når jeg vil," sagde Ramund, ; "og så din datter til," .....

'23 Ramund tog til sin store kniv, ; den han kaldte Dymplingens pile. ; Skilte han kejseren ved hans liv, ; at ho'det det fløj femten mile. ; "Jeg troed', den ej bed," sagde Ramund. ; "Dog rinder blodet ned," .....

,#4415: <:25> (/ 2x LaLa mimi reeTido Ti3;do LaaLalTi dooTiLa SoMi '1 i; '2 ii;MiMi LaaLaTi dooTiLa SoMi i;Mi LaSoLado miimimi re2doTiLa TiLa a) x

< Tradukis Poul Thorsen ('1,6,7).>

,&4415. Ramund:

'1 /Ramund estus pli bona vir' ; kun bela2 vest' en posedo. ; Donis Reĝino kostumon laŭ dir' ; el lino2, bast' ka2j ledο. ; "Tion ne deziras mi." diris Ramund, ; "ne al mi drapiras ĝi," ; diris Ra2mund junulo.

'6 Ramund iris ĉe sala mar', ; jen vidis li sep gigantojn. ; "Prenos ni Ramund per manoj kvar ; kaj ĵetos en forajn landojn." ; "Ĉu ne troe solas vi?" diris Ramund, ; "venu sep, se volas vi," ; diris Ramund junulo.

'7 Ramund preta por glavofrap' ; per sia Dimling ruĝa ; trafis la sep gigantojn sur kap' ; kaj pelis al morto rifuĝa. ; "Tie kuŝas ĉiuj sep," diris Ramund, ; "sola staras mi sur step'," ; diris Ramund junulo.

&4418. *Liten Karin:*

'1 (Och /liten Karin /tjä2nte på /unge kungens /gård.)×
(Hon /lyste som en /stjä2rna bland /alla tä2rno2r /små.)×

'2 (Hon /lyste som en /stjä2rna allt /bland de tärnor /små.)× (Och /unge kungen /ta2lte till /liten Ka2ri2n /så:)×

'3 (O hör på, liten Karin, säg vill du bliva min?)× (Grå hästen och gullsadelen, dem vill jag giva dig.)×

'4 (Grå hästen och gullsadelen jag passar intet på.)× (Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.)×

'5 (O hör på, liten Karin, säg vill du bliva min?)× (Min rödaste gullkrona, den vill jag giva dig.)×

'6 (Din rödaste gullkrona jag passar intet på.)× (Giv den

din unga drottning, låt mig med äran gå.)×

'7 (O hör på, liten Karin, säg vill du bliva min?)× (Mitt halva kungarike, det vill jag giva dig.)×

'8 (Ditt halva kungarike jag passar intet på.)× (Giv det din unga drottning, låt mig med äran gå.)×

'9 (O hör på, liten Karin, vill du ej bliva min,)× (så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.)×

'10 (Och om du låter sätta mig i spiketunnan in,)× (Guds änglar små de se att jag oskyldig är därtill.)×

'11 (De satte liten Karin i spiketunnan in.)× (Och konungens små svenner, de rulla henne ikring.)×

'12 (Då kom där ifrån himmelen två vita duvorer.)× (De togo liten Karin och strax så voro de tre.)×

'13 (Så kom två svarta korpar dit opp från helvete.)× (De togo unge konungen och strax så voro de tre.)×

#4418: < :2 > ((imi /LaTi domi /milre domi /somi fare /mi)× (imi /somi fare /mildo LaTi /domi milreTildo /La ah)×)×13

< Mezepoka balado, temas pri Katarino el ... .. Versio el Vestrogaŭtajo. La lasta strofo ('13) verŝajne estas iom pli nova aldono. Tradukis Ernfrid Malmgren (1931 ,&1b FLorE) kaj Kukoletto (,&2 - LOrE). '2.2 Tel = tiel.>

,&4418.1. Karinjo bela:

'1 (Ka/rinjo bela /se2rvis ĉe /reĝo en kor/teg'.)× (kaj /inter la kna(bi2noj ŝi /brilis ki2e2l /stel'.)×

'2 (Ŝi /inter la kna/bi2noj klar/brilis kiel /stel'.)× (La /juna reĝo /di2ris en /jena ma2ni2/er':)×

'3 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Ĉevalon kun orselo al vi donacos mi.)×

'4 (Ĉevalo kun orselo ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec'.)×

'5 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Orkronon la plej ruĝan al vi donacos mi.)×

'6 (Orkrono la plej ruĝa ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec'.)×

'7 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Duonan reĝolandon al vi donacos mi.)×

'8 (Duona reĝolando ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec'.)×

'9 (Se vi, Karinjo bela, ne nun obeas min,)× (en la barelon najlan mi tuj enigis vin.)×

'10 (Se en barelon najlan vi volas meti min,)× (la anĝeletoj scias ke senŝulda estas mi.)×

'11 (Kaj en barelon najlan metiĝis do Karinj',)× (la reĝaj korteganoj ruladis poste ŝin.)×

'12 (Sed du kolomboj blankaj tuj venis el ĉiel'.)× (Karinjon ili prenis. Ŝi estis jam anĝel'.)×

,&4418.2. Karinjeto:

'1 (Kaj /Karinjeto /se2rvis en /re2ĝa ka/stel'.)× (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis ki2e2l /stel'.)×

'2 (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis kiel /stel'.)× (Kaj /juna reĝo /Karinjeton /alparo2li2s /tel<>:)×

'3 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Ĉevalon grizan kaj orselon donos mi2 a2l vi.)×

'4 (Ĉevalo griza kaj orselo estus troa glor'.)× (Al via

junreĝino donu, lasu mi²n kun honor'.)×

'5 (Aŭskultu, Karinje²to, ĉu estos vi kun mi?)× (Plej ruĝan oran kronon mian donos mi² a²l vi.)×

'6 (Plej ruĝa ora krono via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi²n kun honor'.)×

'7 (Aŭskultu, Karinje²to, ĉu estos vi kun mi?)× (Duonan reĝan regnon mian donos mi² a²l vi.)×

'8 (Duona reĝa regno via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi²n kun honor'.)×

'9 (Aŭskultu, Karinje²to, se vi rifuzas min,)× (en najlan la bare²lon metigos mi² ja² vin.)×

'10 (Kaj se en najlan la barelon vi metigos min,)× (anĝeloj diaj vi²dos ke mi ne ku²lpa²s ĝin.)×

'11 (En najlan la barelon enmetis ili ŝin.)× (Kaj reĝaj servaj kna²boj ĉirkaŭen tu²rni²s ĝin.)×

'12 (Kolomboj blankaj ve²nis de la ĉielo du,)× (prenante Karinje²ton kaj tri fari²ĝi²s tuj.)×

'13 (Kaj korvoj nigraj ve²nis de la infero du,)× (prenante junan re²ĝon kaj tri fari²ĝi²s tuj.)×

&4424. Liten Kersti
stalledräng:

'1 Där /bodde en /bonde på
/Östervalla /he2', (x:: Och
den /lilla, ;) /Döttrar, de
/hade han, och /rara voro
/de. (x:: I /vånn stall /har
hon tjänt /uti lön/dom/.)

'2 Han /hade fella /fyra, han
/hade fella /fä2m, ... Liten
/Kersti, hon /var allra
/ra2rast af /dem. ....

'3 Det var allt unga härtigen,
han rider ut på jakt, ... Så
fick han se, hvar liten Kersti
hon satt. ....

'4 "Hör du, liten Kersti, hvad
jag dig säga må! ..... Har du
lust att tjäna på konungens
gård? .....

'5 Du skall låta dig
riddarkläder skära ..... Och
gifva dig ut för en stalldräng
att tjäna." .....

'6 Liten Kersti, hon går sig
åt skraddarebyn ..... Och

låter sig skära de
riddarkläder ny. ....

'7 Liten Kersti, hon går sig
åt skomakareby ..... Och låter
sig göra de riddarstövlar ny.
.....

'8 Liten Kersti, hon rider sig
åt konungens gård, ... Och
konungen själfver för henne
ute står. ....

'9 "Behöfver hans majestät
nå'n stalldräng i år, ... Så
har jag lust att tjäna på
konungens gård." .....

'10 "Jag behöfver stalldräng
och det som allra bäst, ...
Jag föder fella drängen, men
inte hans häst." .....

'11 Det var allt unga
härtigen, han stod då
därnäst: ..... "Föder min far
drängen, så föder jag hans
häst." .....

'12 Om dagen så rider hon de
fålar i grön äng, ... Om
natten så sofver hon i
härtigens säng. ....

'13 Om dagen så rider hon de fålarna till vann, ... Om natten så sofver hon på härtigens arm. ....

'14 "Vår stalldräng har blifvit så underligen fet, ... Så han inte kan rida, när solen skiner het. ....

'15 Vår stalldräng har blifvit så underligen tjock, ... Så han inte kan klifva i sadelen opp. ....

'16 Vår stalldräng har blifvit så underlig till mod, ... Så han inte kan draga sin stöfvel på sin fot."

'17 Konungen, han talte till drottningen så: ..... "Du skickar nu bud efter barnkvinnor två!" .....

'18 "Inte skickar nu bud efter barnkvinnor två, ... Men själfver så vill jag åt stallen gå" .....

'19 När drottningen in genom staldörren steg, ... Liten

Kersti, hon bort under stallkrubban smög. ....

'20 Härtigen, han breder ut kappan så blå, ... Däruppå föder hon de sönerna två. ....

'21 Härtigen, han faller sin far och mor till fot: ..... "Nu har jag fella gjort min far och mor imot." .....

'22 Konungen, han talte till härtigen så: ..... "Liten Kersti, hon är fella lika god. ....

'23 Vi ska göra bröllop och det, som ska bli stort, ... Så att det ska höras till den romerska port." .....

'24 Frökner och prinsässer, de greto uti harm, ... För liten Kersti sofver uppå unge kungens arm. ....

'25 Frökner och prinsässer, de greto uti flod, ; Och den lilla, ; För det, att han sig en bondedoter tog. ; I vånn stall har hon tjänt i stor löndom.

#4424.Odo: <:4> (;La /La
LaTi do doTi /LaTi LaSi
MilFi; SiSi /Ti La a; hTi
/do dore miimi mimi
/miifa mido Ti i;mi /Si
La Tido re /doTi Ti La
a;h) x12

< Sveda balado, notita en
Dalslando en 1885 (Bondessons
visbok). Temas eble pri la
gardistidino Karin Månsdotter, kiu
en la jaro 1567 fariĝis la edzino de
la reĝo Erik XIV (Erikev la 14a).
Tiun geedziĝon inter la regnestro
kaj tute ordinara popolano ne povis
akcepti la nobelaro. Tradukis
Kukoleto (1993 ,&'1,2,6,7,12,13-
15,19,20,24,25 --o-e) kaj Martin
Strid (2014 ,&'3-5,8-11,16-18,21-
23). '2 Stinjeto: Eta Kristinav. '15
Tel = tiel. '21 Na malced' =
malcedon – malobeon '23 Romo,
sidejo de la papo kaj iam imperia
ĉefurbo.>

,&4424. Stinjeto stalservisto:

'1 /Loĝis kam/pul' sur
Ori/entherbeja /Sa2bl' ; ho
mal/granda/ ; /havis li
fi/linojn, fi/linojn kun /agrabl'.
; En /nia /stalo ka/ŝe ŝi
ser/vis/.

'2 Li /havis ja /kvar, jes, li
/ha2vis ja /kvi2n (x:; ho
mal/granda ;) el ili Stinjeto <>
plej ĉarma la filin' (x:; En /nia
/stalo ka/ŝe ŝi ser/vis/.)

'3 Estis juna duko, elrajdas li
por ĉa2s' ..... ekvidas li
Stinjeton dum sia preterpas'
.....

'4 Aŭskultu Stinjeto, por vi jen
mia vo2rt' ..... Ĉu vi emas
servi en re2ĝa la kort'? .....

'5 Tranĉigu vi vestojn por vi
de kavalir' ..... kaj serĉi
stalserviste vi serĉu dum forir'
.....

'6 Ĉe la kudristo2n iras
Kristinje2t' ..... kudrigas
nobelvestojn novajn laŭ la pet'
.....

'7 Ĉe la ŝuisto2n iras
Kristinje2t' ..... tranĉigas
nobelbotojn novajn laŭ la pet'
.....

'8 Stinjeto ŝi rajdas al reĝa la
bien' ..... Ekstere mem la reĝo
li staras por ŝi jen .....

'9 Se stalserviston via moŝt'
bezonas dum ĉi jar' ..... mi
emas reĝan korton servadi per
ĉi far' .....

'10 Bezonas mi serviston plej
urĝe en la stal' ..... Mi nutros
pri servisto sed ne lia ĉeval'
.....

'11 Jen la juna duko, li staris
apud li ..... Se patro la
serviston, ĉevalon nutros mi
.....

'12 Dum tago ŝi rajdas
ĉevalojn en herbej' ..... dum
nokto ŝi dormas ĉe l' duko en
la lit' .....

'13 Dum tago ŝi kondukas
ĉevalojn al la a2kv' ..... dum
nokto ripozas sur la duka brak'
.....

'14 Strange grasiĝis nia
stalservisto nu2n ..... Ne povas

li rajdi se varmas jam la sun'
.....

'15 Strange dikiĝis nia
stalservisto te2l'<> ..... Ne
povas li alsupri ĉevalon en la
sel' .....

'16 Stalservisto nia strangiĝis
je humor' ..... li ne povas
boton de piedo tiri for .....

'17 Reĝo alparolas reĝinon per
la buŝ' ..... Alvoku nun istinojn
du por akuŝ' .....

'18 Ne volas mi alvoki
akuŝistinojn du ..... sed mem
volas iri mi por stala kontribu'
.....

'19 Tra stala la pordo eniris la
reĝi2n' ..... Ŝtelire sub
manĝujon Stinjeto kaŝis sin
.....

'20 Disvolvas mantelon la
blu2an la du2k' ..... Sur tiu ŝi
naskas la fi2lo2jn du .....

'21 La duko li falas je gepatroj
al pied' .... Nun patron kaj
patrinon mi faris na
malced'<> .....

'22 Reĝo al la dukoj, tiel
parolis li: ..... Stinjeto via,
certe same bonas ŝi .....

'23 Ni faros geedziĝon plej
grandan en ĉi dom' .....
aŭdeblos ĝi eĉ ĝis pordego
de Rom' <> .....

'24 Grafinoj kaj princinoj
ploradis en kolektive ..... ripozas
Stinjeto sur brako de la reĝo'
.....

'25 Grafinoj kaj princinoj
ploradis en inu' ..... ĉar
prenis li por si la filinon de
kampung' .....

&4428. Bøhmerlands
dronningen:

'1 Det /var Bøh/merlands
/dronni/ngen, ; hun /tager
sin /datter at /lære: ; "/Når
du /kommer i /Dannemark
/ind, ; da /vides dig /hæder
og /ære." ; Den /frøken
/ko2m af /ædelige
/Bøhmer/lan/de.

'2 "Og når du kommer i
Dannemark, ; da vides dig
hæder og ære! ; du lad ikke
skat over bønderne skrive, ;
så have de dig så kære." (*;
Den frøken ko2m af ædelige
Bøhmerlande.)

'3 "Den første bøn, du beder
din herre, ; - den herre så
mild og fin - ; du bed ham
give biskop Valdemar løs, ;
allerkæreste morbroder sin."

.....

'4 Og straks da blev den
grønne jord ; med silke så
vidt overbredt; så blev hun

unge frøken Dagmar ; alt ned
til stranden ledt. ....

'5 Vunde de op deres
silkesejl ; så højt i
forgyldene rår; så sejlede de
til Dannemark ind ; fast
mindre end måneder to. ....

'6 For /Mandø /kasted de
/deres /anker ; alt /på den
/hvide /sand, ; og /toge de
/u2nge /frøken Dag/mar, ;
de /løfted hende /først på
/land. ....

'7 / Toge /de un/ge frøken
/Dagmar, ; /de løfted
/hende først /på land, ; /og
Valde/mar konge /af
Da/nnemark, ; /han rækker
/hende hvi/den hånd. ....

'8 I/gen da /blev den
/grønne /jord ; med /silke så
/vidt over/bredt; op /stod
/unge /frøken Dag/mar, ;
hun /blev på /Riberhus /ledt.
.....

'9 Årle var det om morgenen,
; alt førend det var dag, ;

det var unge frøken Dagmar,
; hun kræved sin
morgengave. ....

'10 "Den første bøn, jeg
beder Eder om, ;
allerkæreste herre min, ; I
give mig biskop Valdemar løs,
; allerkæreste morbroder
din." ....

'11 "Den anden bøn, jeg
beder Eder om, ; den vide I
mig så gerne, ; I give alle de
plovpenninge til ; og fanger
løs af jern." ....

'12 "Den første bøn I tie så
stille! ; I tie frøken Dagmar
så kvær. ; Kommer han ud,
biskop Valdemar, ; han gør
Eder enke i år." ....

'13 "Den anden bøn, I bade
mig om, ; den kunne I fuld vel
få; men kommer han,
biskoppen, af tårn, ; han gør
Eder enke i år." ....

'14 Hun tog guldkronen af sit hoved, ; satte den for kongen på bord: ; "Hvad skulle jeg i Dannemark, ; må mig ikke vides et ord?" .....

'15 "Hvad skal jeg i Dannemark gøre, ; mig må ikke vides en bøn? ; I gode hofmænd, som mig førte hid, ; føre mig af landet igen." .....

'16 "I hente mig ind her Strange ; og så han unge junker Knud: ; I skulle fare til Oringsborg ; og løse de fanger ud." .....

'17 Der biskoppen kom af tårnet ud, ; da kunne han ikke gange: ; "Her haver jeg siddet på tolvte år, ; de tider gjordes mig så lange." .....

'18 Hans søsterdatter tog guldkam af sit skrin, ; hun kæmmed hans gule hår; for hver en lok, hun redte, ; hun fældte så modige tåre. ....

'19 "Hør du, allerkæreste søsterdatter, ; du græd slet

ikke for mig; fuld vel skal jeg hævne min harm, ; om jeg et år er kvæg<1>." .....

'20 "I tie kvær<2>, biskop Valdemar, ; lader ikke Eders vrede regere; kommer I atter på Søborg tårn, ; jeg ser Eder aldrig mere." .....

'21 Ikke kunne biskoppen lade sin harm, ; førend han af landet måtte rømme; det fortrød hun dronning Dagmar, ; hun kunne ikke bedre at skønne. ....

'22 Der var stor glæde i Dannemark, ; at Dagmar var kommen til lande; der leved i fred både borger og bonde ; uden skat og plovpenningers vande. ....

'23 Krist signe de unge ædelinge to, ; de længe måtte sammen leve; Guds ord, retfærdighed, dom og skel ; for hver mand at håndhæve. ....

,#4428: (mi /mi mi /mi mi
/mi re /re; So /re re /so
fa /mi; re /redo Ti /LaTi
do /rere re /re; So /rere
re /soso fa /mi; %R re
/do La /So ldodo /dodo
dore /mi mi /re e /do)*23

< Reĝino Dagmar, filino de reĝo
Ottokar I de Bohemujo (Bøhmen)
kaj reĝino Edel de Meissen.
Dagmar venis al Danlando en 1205
kaj fariĝis edzino kaj ŝatata reĝino
de la dana reĝo Valdemar Sejr. Ŝi
mortis en 1212. Verkis Henrik
Hertz (1797-1870). Komponis
Henrik Rung. Melodio ĉi notita de
feroa ĉendanco. Tradukis Poul
Thorsen. La titolo de la traduko
ŝajnas esti alternativa teksto de
rekantaĵo: "Fra fjerne lande kom
hun, dronning Dagmar". '1 Kvæg =
vivanta. '2 Kvær = trankvila,
silenta.>

,&4428. De foraj landoj venis
reĝin' Dagmar:

'22 <%R> De /foraj /la2ndoj
/venis re/ĝin' /Dag/mar. ;
Tutjuna, bela kun graci' ;
traktis ŝi per kor-mild' ;
kam/pulon kaj no/belon ; kaj
bubon kun reĝa ŝild'.

'5 De foraj landoj venis reĝin'
Dagmar. ; Per silko-veloj alte
sub ; jardoj kun brila or' ; la
vento mole portis ; Danlanden
la ŝipon for.

'7 De foraj landoj venis reĝin'
Dagmar. ; Renkontis ŝin la
reĝo mem ; ĉe sia regna rand',
; kaj la kampuloj svingis ;
ĉapelojn sur sia strand'.

&4430. Jag skall giva dig en
oxe stor:

'1 /Jag skall giva dig en /oxe
stor ; och /han skall vara
/bro2kog ; Det /ena hornet
skall /räcka i skyn ; det
/andra skall vara /kro2kot.

(x: /Vrider om vrång ;
/strumporna vilja /tviller om
tvång ; /Rackare skall som en
/borgare man ; /smalare
gång ; /välj dina ro-/osor
rö2/da.)

'2 Jag skall giva dig en
kammare stor ; med tolv
oppbäddade sängar ; Där
skall du hava nattero ; med
dina raska drängar .....

'3 Jag skall giva dig en flicka
fin ; med silversydda kläder ;
fullt av gull hennes
penningaskrin ; och blomster
utav fläder .....

'4 Du skall rida på en
gångare grå ; och stor skall
faxen vara ; Högt i sadel du

sitte så ; att över landom
fara .....

'5 Jag skall giva dig en
skrabbu get ; och tvenne
getabockar ; den ene
tämligen trinder och fet ;
den andre bringe lycka .....

#4430.Odo: <1,5:2>
(;/LaaTi doTiLaSi /Lado
mii;mi /soofa mire /TilTi
re;re /doore miiredo
/TiiTiSi Mii;Mi /LaaTi
doLa /SiillLa La;;
/LaaSiLa Ti; /dooTido
refa /miidoTi La;
/Laadore miimimi /soomire
mi; /miidoTi La; /Tiidore
mi /iSi SillLa /La a;)x5

< Sveda. La rekantaĵo aliteracias
laŭ tre malnova maniero. Tradukis
Kukoleto (1993 -IO-E). '1 Me = mi ;
vu = vi unu ; na granda bovo =
grandan bovon ; kvel = kiel. '4 Kva
= kiu.>

&4430. Granda bovo:

'1 /Donos me<> al vu<> na
/granda bov'<> ; kaj /buntos
tiu /be2sto ; /Unu korno
stre/ĉiĝos ĉi/elon ; a/lia kurba
/e2stos.

(×: /Turnas en tord' ;
/ŝtrumpoj voleme /kurbas en
kord' ; /Faros fripono kvel<>
/burĝa la ul' ; /mallarĝa pord' ;
/rozojn ele-/ektu ru2/ĝajn.)

'2 Donos me al vu na granda
hal' ; kun dek du litoj molaj ;
Tie havos vu nokton en pac' ;
kun vuaj servistoj volaj .....

'3 Donos me al vu na
belknabin' ; arĝentkudritajn
vestojn ; sambukflorojn kaj
plenos or' ; en ŝia monokesto
.....

'4 Rajdos vu sur griza irĉeval'
; kva<> estos besto granda ;
Alte sele vu sidu sen fal' ;
veturi tra la landoj .....

'5 Donos me al vu na
kaprinaĉ' ; kaj plu na du
kapruĉoj ; Unu estos por diko
kaj gras' ; l' alia por feliĉo .....

&4436. Jon och Lager:

'1 Herr Lager han tjente i
konungens gård, (×:; — I
varen väl mö — ;) i femton
veckor och dertill ett år. ;
«Tjena troget!» sad' Jon.
(×:;— «Ja, om det skall kosta
mitt rödaste guld, ; jag
följer!» sad' Jon. —)

'2 Han tjente der icke så
mycket för lön, ...
ty konungens dotter var
honom fast skön. ; «Du blir
narrad!» sad' Jon. ....

'3 När som de årets siste
dag såg', ... då månde herr
Lager bli konungens måg. ;
«Det var orätt!» sad' Jon. ....

'4 De ledde den bruden åt
kyrkogård, ... på henne så
undrade stora och små. ;
«Tycken I om 'na?» sad' Jon.
.....

'5 Bruden hon går sig i kyrkona in ..... med röda guldkronan och blekan kind. ; «Håll dig friskt!» sad' Jon.

.....

'6 Bruden hon gångar sig i kyrkan fram, ... hennes fägring prisad' både kvinna och man. ; «Hon blir min!» sad' Jon. ....

'7 Bruden i fägring för altaret står, ... i röda guldkläder och utslaget hår. ; «Jag håller dig kär!» sad' Jon. ....

'8 De drucko i dagar, de drucko i två, ... men inte ville bruden åt sängen gå. ; «Sitt uppe!» sad' Jon. ....

'9 De drucko i dagar, de drucko i tre, ... än ville ej bruden åt sängen se. ; «Håll ut !» sad' Jon. ....

'10 Den fjerde dagen åt kvällen led, ... men då ville bruden åt sängen se. ; «Blir du sömnig?» sad' Jon. ....

'11 Bruden hon går sig ur brudehus fort, ... hennes tärnor drogo af henne strumpor och skor. ; «Du har tröttnat!» sad' Jon. ....

'12 Bruden hon lade sig i sängen ned, ... herr Jon han lade sig så vackert bredvid. ; «God afton!» sad' Jon. ....

'13 Men hasteligt bud för herr Lager kom in: ..... «Herr Jon, han sofver nu hos bruden din.» ; «De lära sladdra,» sad' Jon. ....

'14 Herr Lager han blef fast ifrig i sinn', ... så han både bleknad' och rodnad' på kind. ; «Får du ondt?» sad' Jon. ....

'15 Herr Lager han sprang öfver bredan bord, ... att vin, öl och mat kring om golfvet for. ; «Färdas vackert!» sad' Jon. ....

'16 I vrede herr Lager han fattar sitt svärd ..... och svor att dermed hugga herr Jon

strax i hjäl ; «Det är rostigt,» sad' Jon. ....

'17 Herr Jon kastar Lager hårdt mot en vägg, ... så flugor och myggor förgylde hans skägg. ; «Det var rätt!» sad' Jon. ....

'18 Lager klappad' på dörren med fingrarne små: .... «Statt upp, min brud, och drag låset ifrå!» ; «Hon sofver,» sad' Jon. ....

'19 «Skall jag än stå här ute tills dagen blir ljus, ; i morgon vi två gå till konungens hus!» ; «Må göra!» sad' Jon. ....

'20 När det blef dager och himlen blef ljus, ... då gingo de båda till konungens hus. ; «God morgon!» sad' Jon. ....

'21 «Min nådigaste konung, ödmjukast jag ber .... om lof att få lägga en klagan här ner!» ; «Säg sant då!» sad' Jon. ....

'22 «Den harm, som mig kväljer mer än dödspilar sju, ... är den, att herr Jon sofvit har hos min frul!» ; «Jag har så gjort,» sad' Jon. ....

'23 «Efter I hållen henne båda så kär, ... så skolen I kämpa med två skarpa svärd!» ; «Jag vinner!» sad' Jon. ....

'24 Om middag till strid de på platsen månd' gå. .... I dag tro det gäller att mannelig' stå! ; «Slå ifrån dig!» sad' Jon. ....

'25 Det första slaget, som de slogo till, ... herr Jon slog till Lager, så han föll på knä. ; «Du blir efter!» sad' Jon. ....

'26 Andra slaget de slogo för sann, ... herr Jon slog till Lager, så blodet det rann. ; «Torka af dig!» sad' Jon. ....

'27 Det tredje slaget, med vrede så svår, ... herr Lager slog Jon ett dödligt sår. ; «Det läkes väl,» sad' Jon. ....

'28 Fjerde slaget de slogo till mord, ... herr Jon slog då Lager, att han föll till jord. ; «Ligg stilla!» sad' Jon. ....

'29 Herr Lagers brud sade med glädje så: ; — I varen väl mö — ; «Jag fröjdas deraf, att herr Jon fick rå!» ; «Nu är du min!» sad' Jon. ; — «Ja, om det skall kosta mitt rödaste guld, ; jag följer!» sad' Jon. —

#4436.Polso: <2,4:3, /7 5 6> (;MiMi /La La Ti /do Ti La /mi mi ma /mi i; do /do Ti do /mi i i /h h; mi /mi mi mi /so mi mi /re Ti Ti /Ti i; dore /mi Mi Mi /Mi i; Mi /La La Ti /do Ti La /mi mi ma /mi i; dore /dodo Ti Si /La a;) x5

< Notita en Kågeröd, Skanajo. Tradukis Kukoletto (1993 ,&1 LORE) kaj post ŝi Martin Strid (2014 ,&2), ŝajne laŭ alia versio de originala teksto. '1 D'ris = diris. '2 Elfriden

'Stas = estas. '3 Kaj virino kaj viro, do ĉiuj homoj.>

,&4436.2 Jun kaj Lager:

'1 Sin/jor' Lager /servis en /reĝa bi/en' ; Vi /estu laŭ /bon' ; dum /dek kvin se/majnoj kaj /tutjara /pen'. ; "Servu /fide", d'ris /Jun. ; Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; " Servu /fide", d'ris<1> /Jun.

'2 Tie /servis li /ne tiom /por mona /cel' (×:; vi /estu laŭ /bon' ;) ĉar /reĝa fi/lino por /li estis /bel'. ; (: "Vi trom/piĝos",) (×:; d'ris /Jun. Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ;) (: "Vi trom/piĝos", d'ris /Jun.)

'3 Kiam /vidis la /lastjaran /tagon jam /ili ..... /Lager fa/riĝus de l' /reĝo bo/filo. ; 'Stas<2> mal/juste", ...

'4 Nove/dzinon kon/dukis i/li al pre/ĝej'. ..... Ŝin /miris kaj /grandaj kaj /malgrandaj /plej. ; "Ŝin ĉu vi /ŝatas?" .....

'5 Nove/dzino en/iras en /preĝeja /hal' ..... kun /orkrono

/ruĝa kaj /vango en /pal'. ;
"Restu /sana!" .....

'6 Nove/dzino pre/ĝejen
an/taŭas per /ir'. ..... Ŝian
/belon /laŭdis kaj vi/rino kaj
/vir' <3> ; "Ŝi 'stos /mia", ...

'7 Nove/dzino en /belo sta/ras
ĉe al/tar' ..... en /ruĝaj
or/vestoj kaj mal/fiksa ha/rar'.
; "Al mi vi /karas", ...

'8 Ili /trinkis dum /tagoj, ili
/trinkis dum /du ..... sed ne
/volis nove/dzino al /lita si/tu'.
; "Plu2 /sidu!" .....

'9 Ili /trinkis dum /tagoj, ili
/trinkis dum /tri. .... Ne /volis
nove/dzino jam /vidi al /lit'. ;
"E21/tenu!" .....

'10 La /kvaran /tagon jam /iĝis
ves/per'. ..... Al /lito ri/gardis
nove/dzin' kun e/sper'. ; "Ĉu
vi dor/memas?" .....

'11 Nove/dzino el /nuptfesta
/dom' haste /iris. ....
Servi/stinoj de /ŝi ŝtrumpojn,
/ŝuojn for/tiris. ; "Vi te/diĝas",
.....

'12 Nove/dzino ek/kuŝis en
/lito kon/klude. .... Sin/jor'

Jun ku/ŝigis sin /bele a/pude. ;
"Bonves/peron!" .....

'13 Sed La/geron en/venis
me/saĝo ra/pida. .... "Nun
/dormas sinjor' /Jun ĉe
nov/edzino /via." ; "Ili
/klaĉos", ...

'14 Sin/joron La/geron fe/roco
ek/muĝis. .... /Tiel li /vange
kaj /palis kaj /ruĝis. ; "Ĉu vin
do/loras?" .....

'15 Trans /larĝtablon /kuris
sin/joro La/ger' ..... ke
/planken ĵe/tiĝis vin', /manĝo
kaj bi/er'. ; Iru /bele, ...

'16 Ko/lera La/ger' prenas
/glavon per /fort' ..... kaj /ĵuris
per ĝi /haki tuj /Junon al
/mort'. "Ĝi 'stas /rusta", ...

'17 Sinjor' /Jun ĵetis /dure
La/geron kontraŭ /mur' .....
fiksas?belis?oris /muŝojn kaj
/kulojn en /barba kon/tur'.
"Estis /juste", ...

'18 Lager /frapis la /pordon
per /fingretoj /kvin .....
"Ek/staru, mal/ŝlosu, mia
/kara nove/dzin'!" "Ŝi2
/dormas", ...

'19 "Se mi /staru ek/stere jen /ĝis taga /lum' ..... ni /du iru /morgaŭ al /reĝa la /dom'",
"Ni2 /faru!" .....

'20 /Kiam ta/giĝis kun /ĉiela /lum' ..... ti/am iris /ambaŭ al /reĝa la /dom',
"Bonma/tenon!", ...

'21 "Mia /plej graca /reĝo, plej hu/mila jen /pet', ...
per/meson por /plendi ĉe /vi, jen sub/met'." "Diru /veron!",
.....

'22 "Pli ol /mortsagoj /sep al mi /lezas ran/kor' ..... ke ĉe /mia /edzin' dormis /Juno sin/jor'." "Jes mi /faris", ...

'23 "Ĉar /ambaŭ vi /tenas ŝin /kara en /prav' ..... do /vi du ba/talu per /akro de /glav'."
"Mi2 /gajnos", ...

'24 Tag/meze ba/talen ili /lokon jam /iru ..... ho/diaŭ ja /staru o/ni kiel /viro. "De vi /batu!", ...

'25 U/nuan la /baton, kiun /batis la /du ..... Jun /batis La/geron, ke li /faligis ge/nuen.
"Vi post/restos", ...

'26 /Duan la /baton ili /batis laŭ /rang' ..... Jun /batis La/geron, ke /fluis la /sang'.
"Vin se/kigu", ...

'27 /Trian la /baton, ko/lera ĝis /fund' ..... La/ger' batis /Junon, mor/tiga /vund'. "Kura/ciĝos",
.....

'28 /Kvaran la /baton por /mortodan/ĝer' ..... Jun /batis La/geron, li /faligis al /ter'.
"Nu2r /kuŝu!" .....

'29 Nove/dzin de La/ger' diris /tiel kun /ĝoj' ; Vi /estu laŭ /bon' ; "Mi /ĝojas ke /gajnis sinjor' /Jun en ĉi /foj'." "Nun vi /mias, d'ris /Jun. Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; "Mi2 /sekvos", d'ris /Jun.

&4439. *Stolt Signhild:*

'1 Stolt /Signhild lader
brygge og blande vin, (x:; - så
favr da falder den rin - ;)
hun byder sin broder hjem
til sig. (x:; Udi brynjer alle.)

'2 Og de skænkte mjød, og
de skænkte vin ..... de
skænkte så længe, som solen
skinned. ....

'3 Hendes broder og han
ville ride hjem, ... stolt
Signhild byder hannem
følgesvende. ....

'4 "Og hvad skal jeg med
følgesvende? ..... Mine
fiender eru nu alle i senge."
.....

'5 Og der han kom foroven
den by, ... der mødte han
sine fiender syv. ....

'6 Og der han kom i tykken
ris, ... da blev han sine
fiender vis. ....

'7 "Jeg beder Eder, alle mine
fiender, for Gud: ..... I lade
mig blæse i forgylden ljud."

.....

'8 "Og du skal have vort
minde dertil, ... du blæs i
ljud imedens du vil." .....

'9 Han blæste i ljud, han
blæste så hårt, ...det hørte
stolt Signhild i sin gård. ....

'10 Han blæste i ljud, han
blæste så længe, ... det
hørte stolt Signhild i sin
seng. ....

'11 Stolt Signhild råber over
al sin gård: ..... "I lede mig ud
min ganger grå." .....

'12 "I lede mig ud min ganger
grå, ... vel syv år siden han
solen så." .....

'13 "Han solen ej så vel i syv
år, ... vel femten år siden
han sadelen bar." .....

'14 "I hente mig ud mit
glavind og spjud, ... vel átjan
år siden de vare ude." .....

'15 Stolt Signhild red, så
fast hun rende, ... sin gode
fole derover hun sprængde.
.....

'16 Stolt Signhild råber, hun
var så vånd: ..... "Du svar mig,
broder, om du kan." .....

'17 "Ikke er jeg ve, og ikke
er jeg vånd ..... du hjælp mig,
søster, om du kan." .....

'18 Hun hug ihjel hans
fiender syv, ... så førte hun
hannem levende til by. ....

'19 Og havde det været to
for en, ... så havde hun givet
dem dødsens men. ....

(#4439: <:31> do /dodo
dodo rere re so so mi; do
rere re remi fa so o; mi
soso so sofa mi fa fa mi;
mire do mi re e do o;
h) x19

< Dana mezepoka balado. Vortoj
kaj melodio laŭ feroa danco.
Tradukis Martin Strid (2014).>

,&4439. Signhild Fiera:

'1 /Signhild Fiera fare miksas
da vin', ; – jen bele faladas la
ros' – ; invitas ŝi fraton
hejmen ĉe sin. ; En kirasoĵ
ĉiuj.

'2 Ili donis da med', ili donis
da vin', (×:; – jen bele faladas
la ros' – ;) tiom longe, kiom la
suno brilis. (×:; En kirasoĵ
ĉiuj.)

'3 Ŝia frato volis rajdi al hejma
dom' ..... Signhild Fiera
sekvoŝiaĵojn proponis. ....

'4 "Per sekvoŝiaĵoj kion mi?
..... Miaj malamikoj estas nun
ĉiuj en lit'." .....

'5 Sed kiam li venis al vilaĝa
erik' ..... renkontis li siajn sep
malamikojn. ....

'6 Kaj kiam li venis en densa
bosk' ..... pri la malamikoj li
devis agnoski. ....

'7 "Mi petas, miajn
malamikojn, el kor', ... vi
lasu min blovi per ora sonor'."
.....

'8 "Vi nian permeson havu konsol', ... vi blovu sonoron dum via vol'." .....

'9 Li blovis sonoron, li blovis je fort' ..... aŭdis Signhild Fiera en sia kort'. .....

'10 Li blovis sonoron, li blovis je daŭr' ..... aŭdis Signhild Fiera en lita kaŭr'. .....

'11 Signhild Fiera vokis en bien' ..... "Mian grizan ĉevalon elgvidu jen. ....

'12 Mian grizan ĉevalon algvidu nun, ... dum sep jaroj ne vidis li la sunon. ....

'13 Li sunon ne vidis dum sep jaroj, ... dum jaroj dek kvin ne kun selo staris. ....

'14 Alportu nun lancon al mi kaj glavon, ... dum jaroj dek ok ilin mi ne havis." .....

'15 Signhild Fiera rajdi urĝe devis, ... ŝia bona ĉevalo per tio krevis. ....

'16 Signhild Fiera vokis en anksi' ..... "Respondu min, frato, se povas vi." .....

'17 "Ne estas mi ofero nek en anksi', ... helpu min fratino, se povas vi." .....

'18 Morthakis ŝi liajn sep malamikojn ..... ŝi portis lin hejmen en viva fortik'. .....

'19 Kaj se ili estus du por unu, ... ŝi donus al ili mortigan vundon. ....

&4440. Vänner och fränder:

'1 /Vänner och /fränder de
/lade om /råd ; /huru de sku'
/gifta bort sin /fränka i /år ;
Uti /ro/sen ; /lade om /råd ;
/huru de sku' /gifta bort sin
/fränka i /år.

'2 "Dig vill vi giva en (':
konungsson till man ; som
haver mera guld än rike
Roland haver land.) (x:; Uti
rosen ;) (,; kungason till man ;
som haver mera guld än lille
Roland haver land.)"

'3 Om lördan och söndan
budet utgick ; om måndan
och tisdan skull skådas vad
hon fick. ....

'4 Om onsdan och torsdan
blandades vin ; om fredan
och lördan dracks
hederdagen in. ....

'5 De drucko i dagar de
drucko i två ;
men inte ville bruden åt
sängarne gå. ....

'6 De drucko i dagar de
drucko i tre ;
men inte ville bruden åt
sängarne se. ....

'7 Då kom där in en liten
sjödräng ; och han var allt
klädd uti blå kjortelen. ....

'8 Han ställde sig vid bordet
och talade så ; "Jag ser
endast masterna som där gå.
....

'9 Jag ser endast masterna
bruna och blå ; och själve
rike Roland han står
därupå." ....

'10 Så lyster det jungfrun åt
högan loftet gå ; så springer
hon den vägen mot
sjöstranden låg. ....

'11 Hon sprang uppå stenar,
hon sprang uppå tå ; men
aktade sig väl för böljorna
de blå. ....

'12 Så togo de henne i
skeppet in ; och bjöd henne
att dricka båd mjöd och vin.
....

'13 "Gud nådade mig för barnena de små ; jag stängde igen dörren och gick därifrån." .....

'14 "Jag ser, jag ser på dina vita fingrar små ; att vigselring ej suttit på den förrän igår. ....

'15 Jag ser, jag ser på dina guldgula hår ; att brudekrans ej suttit på dem förrän igår. ....

'16 Jag ser jag ser på dina snövita bröst ; att de ej hava varit någon småbarnatröst." .....

'17 Och jungfrun hon sätter sig vid rike Rolands sida ; hon känner sig varken sorgsen eller kvida. ....

'18 Och jungfrun hon lägger sig på rike Rolands arm ; hon vaknar ej förrän i sjukonungaland. ....

#4440: (a;Mi /Mi MiMi /La LaLa /Mi FaSo /Fa a;Fa /MiMi MiMi /ReRe ReDi /LA DiMi /Re; DiRe /Mi i /Fa

a; /MiRe ReDi /Mi i;Mi /MiMi SiLa /Tildo TiLa /SiLa Tido /La)×15

,&4440. Amikoj, fratuloj:

'1 A/mikoj, fra/tuloj kon/sili2s /sin ; /kiel fornup/tiĝu ĉi/jare fratu/lin'. ; En la /ro/zo ; kon/sili2s /sin ; /kiel fornup/ti2ĝu ĉi/jare fratu/lin'.

'2 "Volas al vi doni ni (': reĝfilon por edz' ; li havas pli da oro ol Rolando da terpec'.") (×:; En la rozo ;) (: reĝfilon por edz' ; li havas pli da oro ol Rolando da terpec'.)

'3 Sabate kaj dimanĉe eliris mesaĝ' ; lunde kaj marde spektiĝu la omaĝ'. ....

'4 Merkrede kaj ĵaŭde miksiĝis da vin' ; vendrede kaj sabate trinkiĝis je kulmin'. ....

'5 Ili trinkis dum tagoj, ili trinkis dum du ; ne volis novedzino iri al la litsitu'. ....

'6 Ili trinkis dum tagoj, ili trinkis dum tri ; ne volis novedzino vidi al la litlini'. ....

'7 Tiam envenis malgranda mara knab' ; kaj estis li vestita en blua la rob'. .....

'8 Ekstaris li ĉe tablo kaj tiel diras ; "Mi vidas nur la mastojn kiuj tie iras. ....

'9 Mi vidas nur la mastojn kaj bluajn kaj brunajn ; kaj riĉa Roland mem sur tio staras tribune." .....

'10 Emas junulino iri al pord' ; kaj kuras ŝi la vojon al mara la bord'. .....

'11 Ŝi kuris sur ŝtonoj, ŝi kuris sur pied' ; sed bone sin gardis de onda blua tred'. .....

'12 Kaj ili prenis en ŝipon ŝin ; invitis ŝin trinki da medo kaj vin'. .....

'13 "Dio min gracies de infanetoj ; mi fermis la pordon kaj for de tie tretis." .....

'14 "Mi vidas sur via eta blanka fingro ; ke tie ĝis hieraŭ ne estis nuptoringo." .....

'15 "Mi vidas sur via orflava harfon' ; ke tie ĝis hieraŭ ne estis nupta kron'." .....

'16 "Mi vidas je via neĝblanka mam' ; ke ili ne konsolis al iu etinfan'." .....

'17 Sidiĝas junulino ĉe Rolanda flank' ; ne sentas ŝi malĝojon, ne sentas ŝi da mank' .....

'18 Kuŝiĝas junulino ĉe Roland intime ; vekigis ne antaŭ ol en sepreĝa reĝimo. ....

&4442. En ung sjöman
förlustar sig:

'1 En /ung sjö/man
för/lustar /sig up/på en /äng
så2 /grön, ja/ja/ ; Där
/mötte /han en /ju2ng/fru,
(': en /jungfru /som var
/skö/n) (*:; Sjung /tralla
/lalla lalla /lalla /lej :) (: en
/jungfru /som var /skö/n.)

'2 Vill du bli min skön
jungfru uppå den gröna äng,
jaja ; så skall vi plocka
rosenlöv och bädda oss en
säng .....

'3 Och sängen blev strax
bäddad, och rosor ströddes
däruti ; så lågo de
tillsamman, som äkta skulle
bli .....

'4 Om morgonen när de
vaknade, det blåste en
dejelig vind, jaja ; men
rosorna var borta från fager
jungfruns kind .....

'5 Gud nåde mig arma
jungfru, min mödom haver
jag mist, jaja ; men tager du
mig till äkta så blir jag
sorgen kvitt .....

'6 Att taga dig till äkta jag
varken vill eller kan, jaja ;
Mitt skepp det ligger färdigt
att segla ifrån land .....

'7 Och skeppet lättar ankar,
och seglar på stoltaste våg,
jaja ; På stranden står en
jungfru med sorgen i sin håg
.....

#4442.Odo: <2,5:2, /5 6>
(;La /mi mi /fa fa /mi mi
/La aTi /do do /Ti dolTi
/La mi /mi i /i; La /mi
mi /si ti /la lsi /mi fi
/so ola /so fi /mi i /i;
La /mi mi /mami fiso /mi
mi /La; Ti /do ore /do Ti
/La a /a;)x7

< El Bohusleno. Tradukis Kukoletto
(1993 FLOrE).>

,&4442. Amuzas maristo juna:

'1 A/muzas ma/risto /ju/na sur
/verda /kampo2 /sin, ja /ja/ ;
Ren/kontas /junu/li2/non, ho
/bela /junu/lin'/ ; kan/tadu
/trala lala /lala /lej ; ho /bela
/junu/lin'/.

'2 Ĉu volas vi esti mia sur la
kampa verd, ja ja ; Ni plukos
rozfoliojn (': por lito en la
herb') (×:; kantadu trala lala
lala lej ;) (: por lito en la
herb'.)

'3 Kaj baldaŭ estis lito, kaj
rozoj tie por ĝu', ja ja. Do
kuŝis ili kune, geedziĝontaj du
.....

'4 Matene ilin vekis dolĉa
venta blov', ja ja. Sed estis for
la rozoj de l' junulina brov' .....

'5 Kompatu min gracia Dio,
perdiĝis mia virgec', ja ja. Sed
iros for malĝojo se vi estos
mia edz' ;

'6 Ne povas mi nek volas esti
edzo al vi, ja ja ; ĉar ŝipo mia
pretas jam veli for de ĉi .....

'7 Malankras ek la ŝipo, sur
ondoj velas for, ja ja. Sur
bordo staras junulin', malĝoja
ŝia kor' .....

&4448. Bonden och kråkan:

'1 (&Schottis: /Bonden han gick uti /furuskog (x:; /hejom fejom, /fallerallera ;) där /såg han en kråka som /satt och gol (x:; /hejom fejom, /fallerallera.)) ?

(&Kvåde: /Bonden han gick ut(' : i /furuskog) (x:; /falulej,) (: i /furuskog ;) där /såg han en kråka som /satt och gol (x:; /Falulej, /fale lule /lullan lej/.))

'2 Bonden vart rädd och for hem igen ..... "Ajaj, mor, den kråkan hon biter mej!" .....

'3 Kärningen satt vid sin spinnrock och spann ..... "När såg du en kråka fäl bita en man?" .....

'4 Bonden han spände sin båge för knä ..... och sköt så den kråkan i högsta träd .....

'5 Bonden han spände sin båge för fot ..... och sköt så den kråkan i hjärterot .....

'6 Så kom det ett bud ifrån bispens gård ..... "Vad vart det av kråkan du sköt igår?"

.....

'7 "Jo kråkan hon förde jag hem i mitt hus ..... av talgen så stöpte jag tolv pund ljus

.....

'8 Och fjädrarna vart till bolster till säng ..... så att det räckte till piga och dräng

.....

'9 Av vingpennor gjorde vi solafjä'r ..... som jäntorna bruka i vackert vä'r .....

'10 Av näbben vi reste en kyrkspira upp ..... och kammen den vart till en kyrketornstupp .....

'11 Av skallen vi gjorde ett bakutråg ..... ingen i manminne större såg .....

'12 Och halsen den vart till en låtande lur ..... den lät mycket värre än herrgårns tjur .....

'13 Av magsäcken gjorde vi
tolv par skor ..... och resten
det vart till en ränsel stor
.....

'14 Av tarmarna fläta vi tolv
tums rep ..... av klorna så
gjorde vi dyngegrep .....

'15 Och köttet det saltades
neder i kar ..... förutom en
surstek som gömdes åt far
.....

'16 Och skrovet det vart till
ett gångande skepp ..... det
största som uppå det havet
gick .....

'17 Av gumpen jag gjorde en
skräddarsyning ..... den
kråkan var nyttig till mången
god ting." .....

'18 Så sjung nu den visan
vem helst som vill ..... drag
intet ifrån, det hör bispen
till .....

#4448. *Ŝotiso*: <2,5:4>
(;/Do MiSo Do MiSo /Mi So
do o; /La Fa La do /SoSo
SoFa Mi i;So /Fa FaLa Re

*ReFa /Mi So Do o;/Re Re
Fa TI /ReDo DoDo Do o;)?*

#4448. *Odo*: <1,4:2>
(;/LaLaLa LaLaLa /miimi
mi; /faaso faami /reldore
mii;mi /doremi doremi
(reTiTi)?(reeTi) do;
/TiiSo La /Laami miredo
/TiiSo La;)

< Sveda satiro pri la jam delonge
altaj impostoj, kiujn en fruaj epokoj
kolektis reĝaj inspektistoj ("feŭdoj").
Du variantoj, &Ŝotiso kaj &Odo,
kun diversaj melodioj kaj
rekantaĵoj sed cetere sama teksto.
Tradukis Kukoleto (1993 --oRE). '9
Kvajn = kiujn. '17 Als = tiel, ke ĝi
poste estas.>

,&4448. La kampulo kaj la
korniko:

'1 (&Ŝotiso: /Iris kampulo en
/pinarbar' (×;; /hejom fejom
/fale rale ra ;) li /vidis
kornikon kan/tantan klare (×;;
/hejom fejom /fale rale ra.))

?(&Odo: /Iris kampulo (': en /pinarbar') (×;;
/falu lej,) (': en /pi2narbar' ;) li /vidis
kornikon kva /kantis klare (×;; /Falu lej,
/fale lule /lulan lej/.)

'2 Ektimis kampul' kaj rekuris
al bien' ..... "Aj, panjo, min
mordos korniko jen!" .....

'3 Ŝpinis l' ulino ĉe sia
ŝpinrad' ..... "Ĉu homon atakus
kornik' per mordad'?" .....

'4 Streĉis pafarkon kampul'
per genu' ..... li pafis kornikon
en altsitu' .....

'6 Venis mesaĝo de l'
inspektist' ..... "Vi pafis
kornikon el kia konsist'?" .....

'7 "Kornik' en la dom' estas
pro mia streb' ..... da kandel'
dek du funtojn mi faris el seb'
.....

"8 El plumoj por ĉiu lito
kusen' ..... eĉ por servistaro
sufiĉis la ben' .....

'9 Ventumilojn el flugilpluma
afer' ..... kvajn<> uzos
knabinoj dum bela veter' .....

'10 El beko preĝejan turpinton
por fest' ..... ni faris
preĝejturan kokon el krest' .....

'11 Knedejon ni faris el ĝia
krani' ..... ne estis pli granda
dum homhistori' .....

'12 La kolo korniĝis por
sonora blov' ..... sonoritis pli
forte ol grandulbov' .....

'13 Ŝuparojn dek du el ĝia
stomak' ..... restaĵon ni faris
als granda sak' .....

'14 Intestoj fariĝis dekducola
ŝnur' ..... forkego por sterko el
ĉiu krur' .....

'15 La viando metiĝis en
tinojn kun sal' ..... krom steko
acida, por paĉjo regal' .....

'16 Ni faris velŝipon el ĝia
ripar' ..... plej grandan velintan
sur nia mar' .....

'17 Postaĵon mi faris als<>
kudrista ring' ..... korniko por
ni estis bona ating'." .....

'18 Do kantu la kanton ajnulo
laŭ plaĉ' ..... nenion forprenu
pro l' impostaĉ' .....

&4454. De två systrarna.1:

'1 Där /bodde en /bonde vid /sjöa/strand (x:; blåser /kallt kallt /väder över /sjö2/n ;) och /tvenne /döttra2r /ha2de2 /ha2n (x:; blåser /kallt kallt /väder över /sjö2/n.)

'2 Den ena var ljus som den klaraste sol ..... den andra var svart som den svartaste jord .....

'3 Vi tvätta oss bägge i vattnet nu ..... så varder jag väl så viter som du .....

'4 Och tvättar du dig både nätter och dag ..... så aldrig du varder så viter som jag .....

'5 Och som de nu stodo vid sjöastrand ..... så stötte den svarta sin syster av sand .....

'6 Och kära min syster du hjälpe mig i land ..... och dig vill jag giva min lille fästeman .....

'7 Din fästeman honom får jag ändå ..... men aldrig skall du mer på gröna jorden gå .....

'8 Det bodde en speleman vid den strand ..... han såg i vattnet vad liket det sam .....

'9 Spelmannen henne till stranden bar ..... och gjorde av henne en harpa så rar .....

'10 Spelmannen tog hennes gullgula hår ..... så gjorde han harpo strängar på .....

'11 Spelmannen tog hennes fingrar små ..... så gjorde han harpon tapplor på .....

'12 Spelmannen tog hennes snövita bröst ..... den harpan månd klinga med ljuvelig röst .....

'13 Så bar han den harpan till bröllopgård ..... där bruden hon dansar med gulleband i hår .....

'14 Trenne slag uppå harpan
rann' ..... Den bruden har
tagit min lille fästeman! .....

'15 Om söndagen satt hon i
brudstol röd ..... om måndan
hon brändes i aska och glöd
.....

#4454.Odo: <2,4:2> (;So
/do dore /mi fare /do Ti
/do; dore /mi fa /so remi
/fa lmi /i; so /so soso
/la lalso /falmi falre
/dolTi; LaSo /do re /fami
redo /Ti ldo /o;)x15

< Balado el Balta Maro, svedeza
parto de Finnlando. Tradukis
Kukoleto (1993 -lOrE). '2 Stis =
estis ; kvel = kiel. '4 Vu = vi unu.>

,&4454. La du fratinoj.1:

'1 /Loĝis kam/pulo ĉe /mara
/bord' ; blovas /vent'
mal/varma sur /ma2r'/ ; li /du
fi/lino2jn /havis en la /ko2rt' ;
blovas /vent' mal/va2rma sur
/ma2r'/.

'2 Unu stis<> hela kvel<>
klara sun' (×:; blovas vent'
malvarma sur maro ;) l' alia
nigris kvel nigra hum' (×:;
blovas vent' malvarma sur
maro.)

'3 Ni lavas nin ambaŭ en l'
akvo nun ..... kaj mi en blanko
egalos vun .....

'4 Kaj se vu<> vun lavas dum
noktoj kaj tag' ..... neniam vu
blankos kvel mi pro la ag' .....

'5 Kaj dum ili staris ĉe mara
bord' ..... fratinton la nigra
enpuŝis per fort' .....

'6 Kara fratino, min helpu al
bord' ..... kaj mian fianĉon mi
donos, akord' .....

'7 Vuan fiançon mi havos en ver' ..... sed vu plu neniam irados sur ter' .....

'8 Loĝis ludisto ĉe tiu bord' ..... kadavron li vidis en akva port' .....

'9 Ŝin al la bordo portis li ..... kaj faris harpon belan el ŝi .....

'10 Prenis ludisto da ora har' ..... kaj faris al harpo la kordoĵn en ar' .....

'11 Prenis ludisto la fingroĵn for ..... kaj faris al harpo la klavoĵn en ar' .....

'12 Prenis ludisto da blanka mam' ..... la harpo sonoru per dolĉa gam' .....

'13 Li portis la harpon al edziĝbien' ..... kie dancas kun ora rubando novedzin' .....

'14 Fluis sur harpo la batoj tri ..... Ŝtelis l' edzino fiançon de mi .....

'15 Dimanĉe ŝi sidis en edziĝvest' ..... kaj lunde bruliĝis al cindra rest' .....

&4460. Zinklarvisa:

'1 Herr Zinklar drog over salten Hav, ; Til Norrig hans Cours monne stande; Blant Guldbrands Klipper han fant sin Grav, ; der vanked så blodig en Pande.

(x:; Vel op før dag, ; de kommer vel over den hede.)

'2 Herr Zinklar drog over Bølgen blaa ; For Svenske Penge at stride; Hielpe dig Gud du visselig maa ; I Gresset for Nordmanden bide. ....

'3 Maanen skinner om Natten bleg, ; De Vover saa sagtelig trille: ; En Havfrue op av Vandet steeg ; Hun spaaede Herr Zinklar ilde. ....

'4 Vend om, vend om, du Skotske Mand! ; Det gielder dit Liv saa fage, ; Kommer du til Norrig, jeg siger for sand,

; Ret aldrig du kommer
tilbage. ....

'5 Leed er din Sang, du
giftige Troid! ; Altidens du
spaaer om Ulykker, ; Fanger
jeg dig en gang i Vold ; Jeg
lader dig hugge i Stykker. ....

'6 Han seiled i Dage, han
seiled i tre ; Med alt sit
hyrede Følge, ; Den fjerde
Morgen han Norrig mon see,
; Jeg vil det ikke fordølge.
.....

'7 Ved Romsdals Kyster han
styred til Land ; Erklærede
sig for en Fiende; Ham
fulgte fiorten hundrede
Mand ; Som alle havde ondt i
Sinde. ....

'8 De skiendte og brændte
hvor de drog frem, ; Al
Folket monne de krænke, ;
Oldingens Afmakt rørte ei
dem, ; De spottet den
grædende Enke. ....

'9 Barnet blev dræbt i
Moderens Skiød, ; Saa

mildelig det end smiled; Men
Rygtet om denne Jammer og
Nød ; Til Kiernen af Landet
iled. ....

'10 Baunen lyste og
Budstikken løb ; Fra Grande
til nærmeste Grande, ;
Dalens sønner i skjul ei krøb
; Det måtte Hr. Zinklar
sande. ....

'11 Soldaten er ude paa
Kongens Tog, ; Vi maae selv
Landet forsvare; Forbandet
være det Niddings Drog, ;
Som nu sit Blod vil spare! ....

'12 De Bønder av Vaage,
Lessøe og Lom, ; Med skarpe
Øxer paa Nakke ; I
Bredebøigd til sammen kom, ;
Med Skotten vilde de
snakke. ....

'13 Tæt under Lide der
løber en Stie, ; Som man
monne Kringen kalde, ;
Laugen skynder sig der forbi,
; I den skal Fienderne falde.
.....

'14 Riflen hænger ei meer
paa Væg, ; Hist sigter
graahærdede Skytte, ;
Nøkken opløfter sit vaade
Skiæg, ; Og venter med
Længsel sit Bytte. ....

'15 Det første Skud Hr.
Zinklar gialdt, ; Han brøled
og opgav sin Aande; Hver
Skotte raabte, da Obersten
faldt: ; Gud frie os af denne
Vaande! ....

'16 Frem Bønder! Frem I
Norske Menn! ; Slaa ned, slaa
ned for Fode! ; Da ønsked sig
Skotten hjem igien, ; Han var
ei ret lystig til Mode. ....

'17 Med døde Kroppe blev
Kringen strøed, ; De Ravne
fik nok at æde; Det Ungdoms
Blod, som her udflød, ; De
Skotske Piger begræde. ....

'18 Ei nogen levende Siel kom
hjem, ; Som kunde sin
Landsmand fortælle, ; Hvor
farligt det er at besøge dem
; Der boe blandt Norriges

Fielde.

.....

'19 End kneiser en Støtte på
samme Sted, ; Som Norges
Uvenner mon true. ; Vee hver
en Nordmand, som ei bliver
heed, ; Saa tit hans Øine den
skue! ....

,#4460: ((#F: (/do /do
/Ti /LaLa /La /La /Ti /do
/o;Ti /LaTi /do /rere /do
/TiTi; /re /do /Ti /LaLa
/La /La /Ti /do /o;Ti
/LaTi /do /rere /do
/TiTi;; /La /do /La /Si
/i;La /LaLa /La /LaTi /do
/Ti /i /La /a)?)

(#G: iMi /Mi3Si La LaTi
/dooTiLa Si i;Mi /Mi3Si
La Lado /mi Ti i;Ti
/doodoTi do mimi /miiredo
Ti i;re /doodoTi LaaTiLa
SiLa /Ti La a)?

(#H: Mi /La a La /La aTi
do /Ti i La /Si i; Mi /Mi
iLa La /La aTi do /Ti i i
/Mi i; Ti /Ti i Ti /Ti
ido re /mi i Ti /re e; mi
/do oTi La /Ti iLa Si /La
a a /La a a /a; h)?

(#I: aado /miimi redore
/miimi reldo;re /mimiso
sorefa /mi mii;do /reefa
miremi /relmido Laa;Ti
/doremi remido /La Laah)?

(#J: <[do]=F, :2,3> do
 /do doTi La Lami /mi mire
 do o;re /mimi mi re dodo
 /TiTi; re do Ti /La mimi
 mi mire do o;re /mimi mi
 rere do /TiTi;; La doh La
 Si i;La /Lami mi mire do
 /Ti i La))×19

< Pri la batalo de Kringen la 26-an de aŭgusto 1612 en Kalmara Milito inter Danujo kaj Svedujo. El kvarcent skotoj survojaj al Svedujo travivis dek ok. Verkis Edvard Storm (1781). Melodioj #F de feroa ĉendanco, #G de norvega popolkanto sen la rekantaĵo, #H muziko notita en 1855(?), #I laŭ A. P. Berggrav (1861) kaj #J "tradicia" laŭ muziknotoj varianto de #F kun la rekantaĵo. Tradukis Martin Strid (2014). '1 Gudbrands dal, "Orfajra valo", estas norvega valo kaj provinco. '2 Romsdal, vala provinco inter Gudbrandsdal kaj la maro. '3 Fajroj avertaj bruliĝis sur montoj por signali pri eka danĝero. '4 Våge, Lessø kaj Lom estas parokoj. '5 Tiu pado donis nomon al la batalo. '6 Laŭgen estas la rivero en Gudbrandsdalo. '7 Nudulo, mita homsimila estaĵo muzikanta en rapidfluo. '8 Fosto, memorsigno.>

,&4460. Sinklarkanto:

'1 Ho Sinklar iris trans sala mar' ; li al Norvegujo direktus ; li trovis tombon en Gudbrand-rokar'<1> ; kaj frunto tuj sanga aspektos.

(×: Ek antaŭ tag', ; ja venas ili trans sablejo.)

'2 Ho Sinklar iris sur blua ond' ; por sve2da soldo batali ; Dio vin helpu, vi devos grondi ; en herbon pro norvego fali. ....

'3 Luno palas en nokta ven' ; trankvile la ondoj susuras ; el akvo levas sin siren' ; al Sinklar malbonon aŭguras. ....

'4 Returnu re, vi skota vir' ; vin temas ja vivpereen ; Norvegujen veninte, jen vera dir' ; neniam vi venos reen. ....

'5 Mave kantas vi, venena ogr;o ĉar malbonŝancon profetas, ; kaj se mi vin kaptos en manovr;o vin dishakigi mi pretas. ....

'6 Li velis tagojn, li velis tri ;
kun si2a soldularo ; matenon
kvaran, norveguja vid' ; ne
volas mi veron bari. ....

'7 Al Romsdal-bordoj<2> lin
portis vent' ; deklaris sin
malamiko ; lin sekvis viroj
mil kvarcent ; kun malbona
celo implika. ....

'8 Profanan bruliron ili puŝis ;
homojn ĉiujn malhonoris ; ilin
aĝula senpovo ne tuŝis ; kaj
kraĉis vidvinon en ploro. ....

'9 Mortiĝis bebo en panja sin'
; eĉ kvankam rideto suris ; sed
famo pri ĉi mizera kulmin' ; al
centro de l' lando kuris. ....

'10 Fajro flamis <3> kaj kuris
mesaĝ' ; de unu al sekva
najbaro ; ne fuĝis filoj de vala
vilaĝ' ; devis pravigi Sinklaro.
.....

'11 Soldato iris al reĝa milit' ;
ni mem devas landon defendi
; krimbando estu malbenit' ;
nun sangon malvolas atendi!
.....

'12 Kampuloj de Voge, Lesej
kaj Lum <4> ; kun akraj

hakiloj sur kolo ; en
Bredebojd' kunvenis dum ;
kun skoto volis parolon. ....

'13 Sub deklivon apudpasas
pad' ; ni povas je Kring<5>
indiki ; preterhastas Laŭgen-
fluad'<6> ; en ĝin falos la
malamikoj. ....

'14 Fusilo pendas ne plu sur
mur' ; ĉar celos pafistoj tre
spertaj ; malsekan barbon
levas Nudul'<7> ; sopiras al
predoj ofertaj. ....

'15 Unuan pafon jen Sinklar
cel' ; li kriis kaj ĉesis spiri ; la
skotoj vokis: Falis kolonel' ;
nin Di' de l' danĝero tiru! ....

'16 Antaŭen kampuloj!
Antaŭen norveg'! ; Disbatu,
disbatu for! ; Sopiris skoto
hejmen re ; li ne havis ridan
humoron. ....

'17 Kadavrojn Kringon
kvazaŭ lavango ; sufiĉe
korakoj voros ; pro fluo ĉi de
juna sango ; la skotaj knabinoj
ploros. ....

'18 Vivanta hejmen venis
neniu ; por al samlandano

rakonti ; kiom danĝeras viziti
tiujn ; loĝantajn en norvegaj
montoj. ....

'19 Plu staras fosto<8> en
sama lok' ; niajn malamikojn
minaci ; ho jen por ĉiu
norvego provok' ; por vidon
lian aŭdaci! .....

&4466. *Albertina*:

'1 Där /byggdes ett /skepp
uti /Nor/den ; Alber/tina, så
/var det skeppets /namn ;
Pumpa /läns! ; Alber/tina, må
så /vara ; Alber/tina, ingen
/fara ; Alber/tina, så /var
det skeppets /namn ; Pumpa
/läns!

'2 Och det skeppet är
allaredan tacklat ; (': det är
tacklat med master och med
rår) (x:; Pumpa läns! ;) (,: Det
är tacklat,) (x: må så vara ;)
(,: det är tacklat,) (x: ingen
fara ;) (,: det är tacklat med
master och med rår ;) (x:
Pumpa läns!)

'3 Och det skeppet är
allaredan målat ; det är
målat i rött och gredelint .....

'4 Och det skeppet är
allaredan sjösatt ; det är
sjösatt med jubel och
champagne .....

'5 Och det skeppet är
allaredan lastat ; det är
lastat med öl och brännevin
.....

'6 Och det skeppet har
allaredan seglat ; det har
seglat på böljorna de blå .....

'7 Till Madeira nu skall vi
styra färden ; till Madeira nu
färden styras skall .....

'8 Och där gråter en flicka
uppå stranden ; ja hon gråten
för den vän som är på sjön
.....

'9 Men det skeppet är
allaredan strandat ; det är
strandat bland bränningar
och skär .....

'10 Och det skeppet är
allaredan plundrat ; det är
plundrat bland bränningar
och skär .....

'11 Och dess grav den är
allaredan grävder ; den är
grävder ibland klippor och
bland skär .....

'12 Och dess gravskrift är
allaredan skriven ; den är
skriven på förgyllande latin
.....

'13 Och där står en
flicka i Norden ; och hon
gråter för den sjöman som ej
finns .....

*#4466.Tirkanto: <[do] =
G, 1,8:4> (;*

*(#1: So /mi rere doldo
rere /do o Ti; rere
/relre LaaTi dodo TiLa
/So; sooso so; SoTi /rere
rere TiSo; dore /mimi
soso mido; remi /falfa
LaaLa SoSo Tire /do;
doodo do;)+*

*(#Agorde: /jDo /jSo /j7Re
j:/So /o /Do /Fa a j7So o
/jDo)) x12*

<Marista kanto skandinava.
Tradukis ..... (&1) kaj Kukoletto
(1993 ,&2 LORE). Post Kukoletto
modifis Martin Strid (2014 ,&3).>

,&4466.2. La ŝipo Albertina:

'1 /Ŝip' konstruiĝis en la
/Nordo ; Alber/tina ja estis ĝia
/nom' ; Pumpu for! ;
Alber/tina, estu vere ;
Alber/tina, sendanĝere ;
Alber/tina ja estis ĝia /nom' ;
Pumpu for!

'2 Kaj la ŝipo ja estas jam
rigita ; (: jam rigita per jardoj
kaj mastar' (×:; Pumpu for!)
(, : Jam rigita,) (×: estu vere ;)
(, : jam rigita,) (×: sendanĝere
;) (: jam rigita per jardoj kaj
mastar' ;) (×: Pumpu for!)

'3 Kaj la ŝipo jam estas
kolorita ; kolorita per ruĝo kaj
viol' .....

'4 Tiu ŝipo ja estas jam lanĉita
; jam lanĉita per pompo kaj
ĉampan' .....

'5 Kaj la ŝipo ja estas jam
ŝarĝita ; jam ŝarĝita per
brando kaj bier' .....

'7 Al Madejro nun havos ni
direkton, al Madejro l' direkto
estos do .....

'8 Kaj ploras knabino sur la
strando ; jes, ŝi ploras pro l'
amiko sur la mar' .....

'9 Tiu ŝipo jam fine
surgrundiĝis ; surgrundiĝis
inter ŝeroj kaj ondromp' .....

'10 Kaj la ŝipo jam estas
elrabita ; elrabita inter ŝeroj
kaj ondromp' .....

'11 Ĝia tombo jam estas fosita
; jam fosita inter ŝeroj kaj
rokar' .....

'12 Epitaf' ĝia estas jam
skribita ; jam skribita en oro
en latin' .....

'13 Tie ploras knabino en la
Nordo ; kaj ŝi ploras pro
malesta marist' .....

&4472. Bättre tiga än illa
tala:

'1 Det var ett par skälmar
som lade om råd (x:; skro ro
rompompej ;) huru de
mjölnarens dotter skulle få
(x:; För trilleri trå ; det
ruskar fäl å ; för trillan
ligger uti trallalej.)

'2 De lade den ena uti en
säck (x:; skro ro rompompej
;) som bars av den andra till
mjölnarens bäck (x:; För
trilleri trå ; det ruskar fäl å
; för trillan ligger uti
trallalej.)

'3 - Ack, käre mjölnare, var
mig så huld ..... du male min
säd men tag ingen tull .....

'4 - Ja, bär den säcken uti
mitt hus ..... där finnes ej
råtta, där finnes inte mus .....

'5 Så kom den skälmen i
mjölnarens rum ..... om
knepet det kunde fäl ingen
hava hum .....

'6 Och när det vart natt, och
mörkt i var vrå ..... då
började säcken båd trilla och
gå ; För trilleri trå ; det hörs
raska och gå ; för trillan
ligger uti trallalej.

'7 - Ack käre fader, tänd
opp ljus ..... jag tror tjuvar
och skälmar är uti vårt hus
.....

'8 Då smög den skälmen fram
på tå ..... till sängen, där
mjölnarens dotter låg .....

'9 - Nej, kära moder, blås ut
ljus ..... det var fälle katten
som spände en mus .....

'10 Då svara'
gammkär'ngen, som på
ugnen låg ..... - Den katten
har stövlar med sporrar uppå
.....

'11 Och käringen log sitt
tandlösa grin ..... för hon var
så gammal som självaste hin
.....

'12 - Åh, tig, du käring, du
skall få skam ..... i morgon så

skall du uti min faders damm
.....

'13 Och när det vart dag,
och dager vart ljus ..... då
kasta' de henne i dammen
burdus .....

'14 Och käringen låg uppå
vattnet och flöt ..... och
gubben hennes gick invid
landet och tjöt .....

'15 - Min gubbe, du har ju en
krokoger tand ..... kom, hugg
mig i pälsen och drag mig i
land .....

'16 Och gubben med sin
krokoga tand ..... högg
käringen i pälsen och drog
'na i land .....

'17 Men mjölnaren med sitt
långa spjut ..... han stötte till
käringen så hon for bättre ut
.....

'18 Då slog den käringen sin
rygg i knorr ..... och for så åt
botten så vattnet det sa
porr .....

'19 Så borde var
skvallerkäring gå till slut .....
som inte kan hålla sin syndiga
trut .....

*#4472. Odo aŭ tirkanto:
<1,8:2> (;hSo /doododo
miimiSo /dodo mi; /do mi
/doLa Soo;So /doodomi
soososo /famifare mii;do
/LaaLado Soo;do /LaaLado
Soo;So /dodo remifare
/doTi do;)x19*

< Malnova ĉendanco. La sveda
titolo signifas "Prefere silenti ol fie
paroli". Tradukis Kukoleto (loE). '1
La vortoj ne portas signifon. '2 Ĉoj
= viraj ili. '3 Kvej = kie. '4 Aĝi kiel la
diablo: Esti tre maljunega. '5 Lagon
de barita rivereto havas
perakvoforta muelilo. '6 Laŭ
malnova superstiĉo, sorĉistinoj ne
sinkas en akvo. '7 Tel = tiel.>

,&4472. Skru ru rumpum pej:

'1 Sin /interkonsilis fri/ponoj
du (×:; /skru ru /rumpum pej ;)
la /muelistfilinon a/tingu ili,
ĉu (×:; Ĉar /treton en tru' ; jen
/puŝas la sku' ; ĉar /treto kuŝas
en la /trota rej.<1>)

'2 Ĉoj<2> metis unun do en
sak (×:; skru ru rum pum pej
) ĝin portis l' alia al muelista
lag' (×:; Ĉar treton en tru' ; jen
puŝas la sku' ; ĉar treto kuŝas
en la trota rej.)

'3 - Ho, kara muelisto, mi
petas en kriz' ..... muelu ĉi
grenon sed sen kotiz' .....

'4 - Jes, portu la sakon al mia
dom' ..... ja nek estas rato, nek
muso laŭ la kon' .....

'5 Do venis fripono al
muelistoj' ..... pri tiu ruzajo
malsciis ili plej .....

'6 Kaj kiam noktiĝis, nigriĝis
la vak' ..... komencis kaj ruli
kaj rampi tiu sak' ; Ĉar treton
en tru' ; jen skuas la ŝu' ; ĉar
treto kuŝas en la trota rej.

'7 - Ho, kara patro, estu lum'
..... mi kredas, en la domo
ŝtelistoj estas nun .....

'8 Kaŝiris fripono sur piedpint'
..... al lito kvej<3> kuŝis la
muelistfilin' .....

'9 - Ne, kara panjo, lumon for
..... nur ludis la kato kun musa
plor' .....

'10 Respondis praanjo kuŝanta
sur forn' ..... - Jes, kato en
botoj, ne mankas la spron' .....

'11 Ridetis praanjo, sendenta
afabl' ..... ĉar same ŝi aĝis kiel
la diabl'<4> .....

'12 - Silentu, praanjo, vin
venos hont' ..... en lagon<5>
de patro vi morgaŭ plaŭdont'
.....

'13 Kaj kiam tagiĝis, kaj
lumon al tag' ..... ŝin ĵetis ili
maldelikate en la lag' .....

'14 Kaj flosis<6> praanjo en
akva lok' ..... ŝia ulo ululis
irante sur la rok' .....

'15 - Ho, ulo, vi havas ja
denton kun hok' ..... min kaptu
je haroj kaj tiru al rok' .....

'16 Kaj la ulo per sia dento
kun hok' ..... kaptis praanjon
kaj tiris al la rok'.

'17 Sed la muelisto per longa
lanc' ..... forpuŝis praanjon al
bona pli distanc' .....

'18 Do nodis praanjo spiralon
el dors' ..... kun plaŭdo ŝi tujis
al fundo sen rimors' .....

'19 Finiĝu tel<7> ĉiu praanjo
de klaĉ' ..... kiu ne silentpovas
per peka buŝaĉ' .....

&4475. *Fogden och pigan:*

'1 Och /fogden red åt
/tinget han /skulle leja /piga
; Som /var berömd att /vara
/både snäll och /rasker. (x:;
/Hurrom hej, /raketa katter,
/skogar och mark, /snäller
och god ; /efter med välling
och /gotter i.)

'2 Så sadlade han sin
gångare, och märren var
brunbrokig ; så rider han den
vägen fram, och vägen var
honom krokig. ....

'3 Så rider han i staden in,
stannar ej förrän på torget ;
där mötte han den pigan fin,
som sålde bröd ur korgen. ....

'4 Och hör du min piga, vill
du hos mig tjäna ; du skall få
den största lön som någon
kan begära. ....

'5 Och jag vill ha en skära ny
med femton röda gullringar ;
då går jag med dig på åkern

din, när drängarna gånga till Tinge. ....

'6 Och jag vill ha en bulla bröd för var en gång de baka ; och däruppå ett halvt korn smör på var och en brödkaka. ....

'7 Och jag vill ha en kjortel röd, med femton röda gulsnören. ; Klädet skall vara från Amsterdam, och skraddarn i Sörmöre. ....

'8 Och jag vill ha en gödder galt var fredag som jag fastar ; och jag vill ha en skäppa råg var lördag som du kastar. ....

'9 Och jag vill ha en oxe, och den skall vara brokig. ; Det ena hornet skall va' rätt, det andra skall va' krokigt. ....

'10 Och jag vill ha en bolster blå, allt med tranefjädrar ; och jag vill hava fällen på utav sju vita rävar. ....

'11 Och jag vill ha en kammare stor med tolv uppbäddade sängar ; där skall jag ha min nattero med dina raska drängar. ....

'12 Fogden rider hem igen, han korsa' i var gata ; dö'n ger jag en sådan piga, både lön och mata. ....

#4475: <:2> ((hso /so31a sofa /mi mifa /so31a sofa /mi do;)x /re3mi fa /faasofa mire /doodore mi /miifami re /reeremi fareTi /do3do do)x12

< Sveda šerca kanto. Tradukis Martin Strid (2015 FLOrE).>

,&4475. Vokto kaj servistino:

'1 Kaj /vokto konsi/lion rajdis /dunge servi/stinon ; /kiu famis /esti kaj /lerta kaj ra/pida (x:; /Hura hej, /kato razita, /tero, arbar', /bona en far' ; /jen kaĉosupo kun /dolĉa gust'.)

'2 Kaj selis li iranton sian, ĉevalinon buntan ; kaj rajdis li antaŭen sur vojo por li kurba
.....

'3 Li rajdis ĝis li haltis sur la
placo en la urbo ; renkontis
servistino bonan, ŝi vendis
panon el korbo .....

'4 Aŭskultu servistino mia, ĉu
vi ĉe mi laboros? ; Ricevos vi
plej altan pagon, kiun iu volus
.....

'5 Falĉilon novan petas mi kun
ruĝaj dekkvin orringoj ; kaj
iros kun vi agron dum
servistoj iras svingon .....

'6 Kaj bulkon panan petas mi
por ĉiu baka pluko ; kaj sur tiu
buteran unkon sur ĉiu kuko
.....

'7 Kaj ruĝan jupon petas mi
kun ruĝaj dekkvin orŝnuroj ;
La ŝtofo estu el Amsterdam',
kudristo el Sud-Mojro .....

'8 Nutritan porkon
ĉiuvendrede dum la fasto
kaŝan ; kaj petas mi sekalan
buŝelon sabate se vi draŝas .....

'9 Kaj bovon petas mi, kaj la
koloro estu bunta ; Unu korno
estu rekta, l' alia estu kurba
.....

'10 Kusenon bluan petas mi
kun tute gruaĵ plumoj ; kaj
felon volas mi surhavi el sep
blankaj vulpoj .....

'11 Kaj ĉambro grandan
petas mi kun dek du litoj
pretaj ; Mi tie havos
noktripozon kun viaj servistoj
lertaj .....

'12 La vokto rajdis hejmen re,
krucumis en ĉiu strato ;
Morton donus mi al tia, kaj
pagon kaj manĝsaton .....

&4478. Sven i Rosengård:

'1 Var har du varit så länge
(x:; Sven i Rosengård?) Jag
har varit i stallet (x:; kära
moder vår ; I vänten mig
sent eller aldrig.)

'2 Vad har du gjort i stallet
(x:; Sven i Rosen gård?) Jag
har vattnat fålarne (x:; kära
moder vår ; I vänten mig
sent eller aldrig.)

'3 Vi är din skjorta så blodig
..... Vita fålen spände mig .....

'4 Vi är ditt svärd så blodigt
..... Jag har slagit min broder
.....

'5 Vart skall du ta vägen .....

Jag skall rymma av lande .....

'6 Vad skall din kona då göra
..... Hon får spinna för födan
.....

'7 Vad skall dina barn göra
..... De får gå för var mans
dörr .....

'8 När kommer du tillbaka
..... När svanen svartnar .....

'9 När svartnar svanen .....

När korpen vitnar .....

'10 När vitnar korpen .....

När fjädern sjunker .....

'11 När sjunker fjädern .....

När gråsten flyter .....

'12 När flyter gråsten .....

Hon flyter aldrig .....

#4478.: (<1,8:4, [Sa] =
49/32> (;/La LaLa La do
/mi i La a; (#p: /La aLa
do La /Su u u; h) /Ti Ti
re reTi /do Ti La a; #p
Mi /La LaTi do oTiLa /Si
i La a)?

(hLa /LaaSiSi LaaLaLa mi
mi;mi /remi redo Ti h;Ti
/TiTi reerere TilTi do;
/LaLa doLa Si h;Si /La
LaLa milre doTi /La a La
h)?

(#Feroe: <:19> /LaaLaLa
Lado mi La; La3La doLa
So; TiTi reereTi doTi La;
La3La doLa So3;Mi
LaaLaTi dooTiLa Si La h)
;;) ×12

< Mezepoka balado, jen sveda
versio. Tradukis Magda Carlsson
(1954 ,&1 FLOe) kaj Kukoletto

(1993 ,&2 FLOE). Ni donas tri variantojn de sama melodio.>

,&4478.1. Sven el Rozĝarden':

'1 Kie vi estis tiom longe, (×:; ho, Sven el Rozĝarden'? ;) - En la stalo mi estis, (×:; nia patrinet'! ; Atendu malfrue... neniam.)

'3 De kie la sang' sur ĉemizo, ... - Mi mortigis la fraton, ...

'5 Kaj kiel vi vin elsavos, ... - Mi forlasos la landon, ...

,&4478.2. Sven en Rozĝarden':

'1 Kie vi longe estis (×:; Sven en Rozĝarden'? ;) Estis mi en la stalo (×:; kara nia panj' ; Atendu min ĉiam neniam.)

'2 Kion vi faris en stalo (×:; Sven en Rozĝarden?) La ĉevalojn mi akvis (×:; nia karpatri'n' ; Atendu min ĉiam neniam.)

'3 Kial ĉemizo sangas ..... Min hufbatis blanka ĉeval' .....

'4 Kial la glavo sangas ..... Fraton mi mortbatis .....

'5 Kien vi povas iri ..... Mi de l' lando fuĝos .....

'6 Kion l' edzino faru ..... Ŝpinu ŝi por pano .....

'7 Kion viaj infanoj faru ..... Ili petu ĉe ĉies pord' .....

'8 Kiam vi revenos ..... Kiam cigno nigros .....

'9 Kiam nigros cigno ..... Kiam korvo blankos .....

'10 Kiam blankos korvo ..... Kiam plumo sinkos .....

'11 Kiam sinkos plumo ..... Kiam ŝtono flosos .....

'12 Kiam flosos ŝtono ..... Flosos ĝi neniam .....

&4484. Ebbe Skammelsson:

'1 /Skammel han /bodde på
/Ti2d/ö ; han /var både /rik
och /kå/t ; så /karske /ätte
han /söner /fem ; de /två
gick /världen e/mo/t (x:;
För/ty träder /Ebbe
/Skammel/sson så /mången
vill /sti/g.)

'2 /Tre de /äre /dö2/de ;
och /två de /leva /ä/n ; Det
/vill jag för /sanning /sä2/ga
; de /äre två /raska
hov/mä/n .....

'3 (&D: /Det var /Ebbe
/Skammel/sson ;) han /låter
/sadla sine /häs/tar ; "/Jag
vill /rida in /under /ö ;
jung/fru Lu/cie vill jag
/gäs/ta .....

'4 &D ; han /rider i
/jungfruns /gå/rd ; /ute står
/jungfru /Lucie /lilla ; var
/svept i /sobel och /må/rd
.....

'5 "I /stående /här, jung/fru
Lu/cie ; äre /svept i
/sobel/ski/nn ; /Vilja I /låna
mig /hus i /natt ; och /bliva
aller/kärasten /mi/n?" .....

'6 "Väl /skolen /I få /hus i
/natt ; och /foder till /edra
/häs/tar ; /men det /står
min /moder /till ; att /svara
/sådana /gäs/ter" .....

'7 "I /gånge /eder i /stuvan
/in ; och /rådes med /moder
/mi/n ; så /länge jag /går i
/stenstu/van ; och /blandar
/mjöd och /vi/n" .....

'8 "I /sitja /här,
jung/fruens /moder ; äre
/svept i /sobel/ski/nn ;
/Viljen I /mig jungfru /Lucie
/giva ; /till aller/kärasten
/mi/n?" .....

'9 /Det var jung/fruens
/mo2/der ; mände /såleds
/till att /sva/ra ; "/Eder
/giver jag /min kära /dotter
; om /hon eljest /eder
be/ha/gar ; .....

'10 "/Hören /I2 /liten Lu/cie
; /viljen I /efter mig /bi/da ;
så /länge jag /tjänar i
/konungens /gård ; och
/lärer mig /dusten
/stri/da?" .....

'11 "/Eder /bider jag i
/vi2n/trar ; och /så i
/vintrar /två/ ; och /eder
/bider jag /så lång en /tid ;
som /I mig /läggje o/ppå/"
.....

'12 /Ebbe han /tjänar i
/konungens /gård ; /både för
/gull och /ä/ra ; /Hemma går
/Peder hans /bro2/der ;
bort/lockar hans /hjärtans
/kä/ra .....

'13 /Det var /Peder
/Skammel/sson ; han /axlar
/skarlakans/skinn/ ; så /går
han /i fru/stu2/van ; för
/liten /Lucie /in/ .....

'14 "I /sitja /här, jungfru
/Lucie /lilla ; och /syn på min
/broders /klä/der ; /Ebbe
han /tjänar i /konungens

/gård ; han /eder båd
/spottar och /hä/dar" .....

'15 "Så /grant då /tjänar jag
/E2/bbe ; och /Ebbe /tjänar
grant /mi/g ; /aldrig
/spottar han /någon stolts
/jungfru ; fast /mindre /gör
han det /mi/g" .....

'16 "Så /hören /nu, jungfru
/Lucie /lilla ; om /I bliva
/min fäste/mö/ ; så visst
/hjulpe /mig den
alls/mäktige /Gud ; att
/Ebbe, min /broder, är
/dö/d" .....

'17 "/Är det /sant, I /säga
för /mig ; att /Ebbe, eder
/broder, är /dö/d ; så
/hjulpe /mig den /evige
/Gud, jag /blive eder
/fäste/mö/" .....

'18 De /brygga /och de
/ba/ka ; de /laga till /bröllop
i /lönndom ; /Ebbe, som
/tjänar på /kongens /gård ;
gås /sådant allt /före i
/drömm/om .....

'19 /Ebbe han /drömde en
/dröm om /natt ; i /sängen
/där han /lå/g ; Om /morgon
/när han /vakna/de ; han
/sade sin stall/broder
dä/rå/ .....

'20 "Jag /drömde /att min
/kappa /röd ; att /hon var
/bliven /blå/ ; Jag /drömde
/ock att min /goda /häst ;
var /lupen /mig i/frå/" .....

'21 Då /svarade /honom hans
/stalle/broder ; var /klädd i
/skarlahan /rö/d ; "Där /är
en /annor /unger/sven ; som
/lockar din /fäste/mö/" .....

'22 /Ebbe /kläder sin
/kläder /på ; och /axlar
/kappan /si/n ; /så går /han i
/högan /sal ; för /sin nådig
/konung /i/n .....

'23 "Min /nådig /konung, I
/given mig /lov ; /hem till
mitt /fädernes/la/nd ; Jag
/haver /sport min /faders
/död ; och mitt /gods i
/annans /ha/nd" .....

'24 "/O2r/lov så /skall du
/få ; att /resa /hem i ditt
/la/nd ; /Vill du /räcka mig
/handen /din ; att /du skall
/komma i/ge/n" .....

'25 /Ebbe tog /orlov av
/hären /sin ; och /reste
/hem i sin /lan/d ; och /så
for /han till /Ti2d/ön, det
/snarast /som han /kan/ .....

'26 /Vid det /Ebbe
/Skammel/sson ; /kom i sin
/faders /gå/rd ; /Ute står
/bägge hans /sy2s/trar ;
som /vore väl /svept i
/må/rd .....

'27 "Här /stån I, /mina
/sy2s/trar ; I /ären väl
/svepta i /må/rd ; Vad/an är
/detta /myckna /folk ; som
/här är /samlat i /gå/rd?"
.....

'28 /Svarade /då den
/y2ngs/ta ; /runne henne
/tårar på /kin/d ; "/Det är
/Peder vår /bro2/der ;
dricker /bröllop med
/fästemo /din/" .....

'29 Den /ena /gav han
/gullkors på /bröst ; den
/andra gull/ringen /rö/d ;
"/Den har jag /tjänat i
/kongens /gård ; och /aktat
min /fäste/mö/" .....

'30 /Ebbe /kastar sin /häst
om/kring ; han /ville då
/dädan /ri/da ; /Efter /lupe
hans /systrar /två ; de
/bjöde honom /hemma
/bli/va .....

'31 Hans /moder /fick i
/betslet och /höllt ; och
/bad honom /hemma /bli/va ;
Det /ångrade /henne mång
/tusen /gång ; att /icke lät
/honom /ri/da .....

'32 /Ebbe han /gångar i
/stuvan /in ; och /hälsar på
/alla /bän/kar ; Hans
/broder /fick honom
/sölvkar i /hand ; bad
/honom för /bruden
/skän/ka .....

'33 /Ebbe /skänkte den
/långa /dag ; /både /mjöd
och /vin/ ; /Varje /gång han

på /bruden /såg ; /runne
honom /tårar på /kin/d .....

'34 Det /lider så /fast åt
/afto/nen ; att /bruden
skulle /gå till /sä/nge ;
/Ebbe och /liten /Lu2/cie ;
de /gjorde sitt /tal så
/lä/nge .....

'35 Den /mälde /Ebbe
/Skammel/sson ; leder
/bruden /opp för lofts /bro/
; "/Minnes /I2 /liten Lu/cie ;
I /lovaden /mig eder /tro/?"
.....

'36 "/All den /tro jag
/lovade /eder ; den /gav jag
åt /eder /bro/der ; I /alla
de /dagar jag /leva /må ; vill
jag /för eder /vara vår
/mo/der" .....

'37 "Jag /fäste /eder /ej
till /moder ; ej /heller /till
min /svä/ra ; /utan att /vara
min /fäste/mö ; och /så min
/hjärtans /kä/ra" .....

'38 &D ; /han sitt /svärd
ut/dro/g ; /Det var /liten
/Lu2/cie ; hon /under hans
/fötter /do/g .....

'39 &D ; han /springer i
/stuvan /in/ ; Han /var så
/vreder i /hu2/gen ; och
/draget /svärd under /skinn/
.....

'40 "/Nu har jag /följt din
/brud i /säng ; att /hon skall
/intet /drö/mma ; och /veta
/skall du, min /bro2/der ; jag
/skall dig /intet /glö/mma"
.....

'41 /Det var /Peder, hans
/bro2/der ; han /svarade
/honom så /brå/tt ; "Så
/gärna /vill jag dig /u2nna ;
att /sova när /bruden i
/na/tt" .....

'42 &D ; tog /till sin /brune
/bran/d ; och /det var
/Peder, hans /bro2/der ;
som /dödde /för hans
/han/d .....

'43 Hans /fader /fick sitt
/bane/sår ; hans /moder
/miste sin /han/d ; För/ty
träder /Ebbe
/Skammel/sson ; så /mången
vill /stig över /lan/d .....

'44 &D ; han /springer /på
sin /häs/t ; Nu /måste /han
åt /skogen /rymma ; och
/skogen /skyler honom
/bäs/t .....

'45 &D ; han gick /sedan till
/smidje/by/ ; där /låter han
/slå sig /ringar av /järn ; och
/alla /vore de /ny/ .....

'46 &D ; låter /järnslå både
/händer och /län/der ; så
/vill han /pelagrims/resor
/gå ; och för/sona /sina
/syn/der .....

'47: &D ; han /låte järn/slå
sina /hän/der ; Där /sutte
/de så /långan /tid ; till
/dess de /själv sprunge
/sön/der .....

#4484. (# *Polša odo:*
<3,0:3> /La La mi /so so
mi /fa lmi i /do o; mi

/mi (ire mi)?(i re) /Ti i
re (/do o o /o)?(/re e e
/do) o; Ti)x /La La So
/do o re /mi i fa /mi i
re /do do Ti /La a a /a)?

(#Feroe: <:23> / 2x
LaLami sosomi famii
doo;mi miiremi TiTire (do
'1 o; '2 oo;;Ti)? (re '1
do; '2 doo;;Ti) LaLaSo
doree mifaa miire dodoTi
La a)

;;)x47

< Jena versio el Vestrogaŭtajo.
Tradukis Kukoleto (LORÉ). '5 Aŭf
nokto = dum nun venonta nokto. '6
Tej = tie. '8 Jununjes = de junulino.
; Zibelo: ties luksa felo, martesas.
'12 Stas = estas. '23 Lando:
Nuntempe provinco. '24 Doni la
manon = manskue promesi.>

,&4484. Ebev Skamelidov:

'1 /Skamelev /loĝis sur
/Tidin/sulo ; li /estis kaj /riĉa
kaj /for/ta ; /bravajn /bredis li
/filojn /kvin, /du estis
/malbon/sor/taj <1> ; Ĉar
/migras ja /Ebev /Skamel/idov
/en sova/ĝej'/.

'1 /Skamelev /loĝis sur
/Tidin/sulo ; en /riĉo /kaj
po/ten/c' ; /bravajn /bredis li
/filojn /kvin, kon/traŭis al du
/provi/den/c' <1> (x;; Ĉar
/migras ja /Ebev /Skamel/idov
/en sova/ĝej'/.)

'2 /Tri jam /estas /mo2r/taj ;
kaj /du do /vivas /plu/ ; Mi
/volas je /vero /di2/ri ; ili
/lertas /en kor/tu/m' .....

'3 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
ĉe/vale /selojn me/ti/gas ;
"/Rajdos /mi al /la in/sul' ;
jun/unjon Lu/ciavn vi/zi/ti"
.....

'4 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
li /rajdas ju/nunjan bi/e/non ;
/staras ek/stere ju/nunjo
Lu/ciav ; vol/vita /en
mu/ste/lo .....

'5 "Vi /staras /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; vol/vita /en mu/ste/l'
; Ĉu /donos al /mi vi /loĝon
aŭf /nokt'<> ; kaj /estos al /mi
amfi/de/l'?" .....

'6 "Ja /havos vi /loĝon ĉi
/tej<> aŭf /nokt ; kaj al /viaj
ĉe/valoj /man/ĝon ; sed /mia
pa/trino res/po2n/dos ; pri /tiaj
/gastaj a/ran/ĝoj" .....

'7 "Vi /iru /en la /do2/mon ;
dis/kuti kun /mia pa/tri/n' ; Mi
/iros /en la /ŝtondo/meton ;
por /mikso je /medo kaj
/vi/n'." .....

'8 "Vi /sidas /jen, ju/nunjes
pa/trin' ; vol/vita /en zi/be/l'<>
; Ĉu /donos ju/nunjon
Lu/ciavn /vi ; al /mi por
/amfi/de/l'?" .....

'9 /Estis pa/trino de l'
/ju2/nunjo ; ŝi /tiel res/pondi
/po/vas ; "Al /vi mian /karan
fi/linon mi /donos ; se /ŝin vi
/plaĉa /tro/vas" .....

'10 "Aŭs/kultu, /eta Lu/ci2/av
; ĉu /volas vi /min a/ten/di ;
/dum mi /servas en /reĝa bi/en'
; kaj /lernas ba/tali /blen/de?"
.....

'11 "/Vin mi a/tendos dum
/vi2n/troj ; kaj /eĉ dum
/vintroj /du/ ; /Vin mi a/tendos
ti/oman /tempon ; /kiom laŭ
/via pos/tu/l'." .....

'12 /Ebev li /servas en /reĝa
bi/en' ; /kaj pro /oro kaj /glo/ro
; /hejme stas<> /Petrev, la
/fra/to ; for/logas la /amon de
l' /ko/ro .....

'13 /Estis /Petrev
/Skame/lidov ; sin /vestas je
/purpur/fe/l' ; kaj /iras /en la
/viri/nejon ; Lu/ciav /eta la
/ce/l' .....

'14 "Vi /sidas /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; kaj /kudras
ves/taĵojn /fra/ĉjajn ; /Ebev li
/servas en /reĝa bi/en' ; li /vin
kaj in/sultas kaj /kra/ĉas" .....

'15 "Ja /bele /servas mi
/E2/bevn ; kaj /min bele
/servas /li/ ; ne/niam li /kraĉus
ju/nunjon fi/eran ; kaj /eĉ
mal/pli al /mi/" .....

'16 "Aŭs/kultu /nun, ju/nunjo
Lu/ciav ; mi /estu /via fi/an/ĉ' ;
ja /helpu min /ĉionpo/tenca
/Dio ; ke /Ebevn mor/tigis
/tran/ĉ'." .....

'17 "Se /estas /vero, kaj /diras /vi ; ke /Ebevn mor/tigis /tran/ĉ' ; do /helpu /min la e/terna /Dio ; vi /estu /mia fi/an/ĉ'." .....

'18 Ili /bakas /kaj bi/eron /faras ; pre/paras la /nupton en /ka/ŝo ; /Ebev ser/vanta en /reĝa bi/en' ; pri/sonĝas /ĉiun /pa/ŝon .....

'19 /Ebev li /sonĝis /sonĝon dum /nokt ; ku/ŝanta /en la /li/t' ; Ma/tene /li ve/ki2/ĝis ; kaj /diris al /stala a/mi/k' .....

'20 "Mi /sonĝis ke /mia /ruĝa man/tel' ; blu/iĝis /je ko/lo/r' ; kaj /sonĝis /mi ke la /bona ĉe/valo ; /mia /kuris /fo/r" .....

'21 Res/pondis /lia /stala a/miko ; ves/tita en /ruĝa pur/pu/r' ; "/Vian /fian/ĉi2/non ; for/logas a/lia ju/nu/l' .....

'22 /Ebev /metas ve/sta2/ĵojn ; kaj /vestas sin /per man/te/l' ; kaj /iras /li en /altan /halon ; al /sia /graca /re/ĝ' .....

'23 "Ho, /graca /reĝo, per/mesu /min ; hejmen/iri al /patra /lan/d' <> ; ĉar /oni

/diris ke /patro /mortis ; kaj /ter' en a/lies /man'/" .....

'24 "/Pe2r /meson /havos /vi ; vo/jaĝi al /via /hej/m' ; /Donu al /mi vian /manon <> /ke ; vi /nepre /venos /re/" .....

'25 /Ebev fe/riis /ek de l' ar/meo ; vo/jaĝis al /sia hejm/lan/d' ; ve/turis /li al /Tidin/sulo ; per /plej ra/pida /plan/d' .....

'26 /Kiam /Ebev /Skame/lidov ; /venis al /patra bi/e/n' ; eks/tere /ambaŭ fra/tinoj /staras ; vol/vitaj /en mus/te/l' .....

'27 "Jen /staras /vi, fra/ti2/noj ; vol/vitaj /en mus/te/l' ; /Kial /tiom da /ho2/moj ; /venis /al bi/e/n'?" .....

'28 Res/pondis /la plej /ju2/na ; dum /vange /larma /flu'/ ; "/Nia /frato /Petrev /trinkas ; /nupton kun /via ka/ru/l." .....

'29 Al /unu li /donis or/krucon sur /brust' ; a/lian je /ruĝora /rin/g' ; "Sa/lajris /mi en /reĝa bi/en' ; kaj /celis al /fian/ĉi/n'." .....

'30 /Ebev tur/nigas ĉe/valon al /malo ; kaj /volis /rajdi /fo/r ; /Lin post/kuris fra/tinoj /du ; kaj /petis lin /resti en /ko/rt' .....
.....

'31 La /panjo /kaptis bri/dilon kaj /tenis ; lin /petis /resti /hej/me ; Ŝi /tion /pentis mult/milan /fojon ; ke /ne lin /lasis /raj/di .....
.....

'32 /Ebev en /domon /i2/ras ; sa/lutas al /ĉiuj (/ben/koj)?(/gas/toj) <4> ; Lin /fraĉjo /igis ar/ĝentkruĉon /manen ; kaj /petis al /novedzin' (/trin/ki)?(/tos/ti) .....
.....

'33 /Ebev /tostis por /longa /tago ; /per kaj /medo kaj /vi/n' ; /Ĉiu ri/gardo al /noved/zino ; lar/migis /vange /li/n .....
.....

'34 /Venas /do ves/pe2/ro ; noved/zino al /lito /vo/las ; /Ebev kaj /eta Lu/ci2/av ; /longe /ili pa/ro/las .....
.....

'35 Kaj /diris /Ebev /Skame/lidov ; kon/dukas ŝin /supren al /ce/l' ; "/Ĉu me/moras vi, /eta Lu/ciav ; vi /ĵuris al /mi pri fi/de/l'?" .....
.....

'36 "/Ĉiun fi/delon ĵu/ritan de /mi ; mi /donis al /via /fra/to ; Dum /ĉiuj /tagoj de /mia /vivo ; mi /estos pa/trino ans/ta/taŭ .....
.....

'37 "Mi /ne fi/anĉis pa/trine /vin ; /nek je /bofra/ti/no ; sed /ke vi /estu por /mi fian/ĉin' ; kaj /kore /ama/ti/no .....
.....

'38 /Estis /Ebev /Skamel/idov ; /li per /glavo /for/tis ; /Estis /eta Lu/ci2/av ; sub /liaj pi/edoj /mor/tis .....
.....

'39 /Estis /Ebev /Skamel/idov ; li /kuris /en la /fes/ton ; Li /estis /tiom ko/le2/ra ; kaj /glavo ti/rita sub /ves/to .....
.....

'40 "/Noved/zinon mi /sekvis al /lito ; ke /ŝiaj /songoj /ĉe/su ; kaj /sciu /vi, mia /fra2/to ; ke /vin mi /ne for/ge/sos" .....
.....

'41 /Estis /Petrev, la /fra2/to ; res/pondis /urĝe /li/n ; "Vo/lonte /mi vin /lasos /dormi ; ĉi/nokte kun /noved/zi/n'." .....
.....

'42 /Estis /Ebev /Skamel/idov ; el/prenis /sian /gla/von ;
.....

/Estis /Petrev, la /fra2/to ; li
/mortis pro /tiu sen /sa/vo .....

'43 La /patron li /vundis
mor/ti/ge ; Al /panjo per/diĝis
/ma/n' ; Ĉar /migras ja /Ebev
/Skame/lidov ; en /sova/ĝeja
/lan/d' .....

'44 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; li /saltas /sur ĉe/va/lon ; kaj
/fuĝas /li ar/ba2/ren ; Lin
/kaŝas plej /bone ar/ba/ro .....

'45 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; /iras /al for/ĝi/st' ; al /si
for/ĝigas /ringojn el /fero ;
/ĉiujn el /nova kon/si/st' .....

'46 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; ka/tenigas /manojn kaj
/kru/rojn ; Vo/jaĝos /li
pil/gri2/me ; kom/pensi /siajn
/pe/kojn .....

'47 /Estis /Ebev /Skamel/idov
; siajn /manojn /kate/ni/gas ;
kaj /ili /restu dum /longa
/tempo ; ĝis /ili /mem
rom/pi/ĝas .....

&4485. Skepparen och jungfrun:

'1 Och /jungfrun gick åt
/sjöastrand, hon /skulle
hemta /vand, ; Hör du /lilla
vännen /min! ; Så /kommer
der en /skeppare från
/fremmande /land: ; Mulom
/dag faller /regn, ; För det
/dagas inte /än, ; Men det
/dagas lik/vä2l under
/tide/n.

'2 Och skepparen tog
jungfrun allt uti sin famn,
(x:; Hör du lilla vännen min! ;)

Så skeppar han sig ut åt
fremmande land:

(x:; Mulom dag faller regn, ;
För det dagas inte än, ; Men
det dagas likväl under tiden.)

'3 "Och kära ni min skeppare
släpp mig i land ..... För
hemma gråter barnen och så
min fästeman." .....

'4 "Och fella ser jag uppå
jungfruns gula hår, ... Att
aldrig någon brudekrans har
varit deruppå. ....

'5 Och fella ser jag uppå
jungfruns fingrar små, ...
Att aldrig nå'n vigselring har
varit deruppå. ....

'6 Och inte slipper jungfrun
till sin faders gård, ... Förr
än hon fått en gosse, som
båten styra kan. ....

'7 Och inte slipper jungfrun
uppå sin faders gård, ...
Förr än hon fått en flicka,
som syr med silkestråd." ....

'8 Och jungfrun gick på
däcket, hon gret och hon log,
..... Så kastar hon sig uti
hafsens djupa våg. ....

'9 Och skepparen han
skeppade och jungfrun hon
sam, ... Och jungfrun blef
före den skepparen i land. ....

'10 Så kastar han af sig
sjökappan blå, ... Och under
satt rocken med silkessnöra
på. ....

'11 "Jag är väl ingen
skeppare, fast jungfrun
tycker så, ... Jg är den
likaste kongeson i Engeland
må gå." ....

#4485: <:2> (do /SoSo
dodo /LaLa Tido /rere
SoSo /do; LaLa /SoSo FaFa
/Mi; do /SoSo dodo /LaLa
Tido /re SoSo /do; LaLa
/So FaFa /Mi; DoMi /SoLa
FaSo /Mi; SoSo /do remi
/falmi redo /Ti do /o)×11

< Sveda popolkanto. Tradukis
Martin strid (2015).>

,&4485. Ŝipisto kaj junulino:

'1 Ju/nunjo iris /akvon preni /ĉe mara /strand' (×:; Aŭdu /mia ami/ket' ;) kaj /venas jen ŝi/pisto de /fremda ekster/land' (×:; Tagne/bul', falas /pluv' ; Ne tag/iĝas nun an/ko;raŭ sed /tamen ta/gi2ĝas dum/tempe/.)

'2 Jununjon en la sinon prenas tiu ŝipa vir' ..... kaj ŝipe al la fremda lando estas nun la ir' .....
.....

'3 Ho kara vi ŝipisto, min relasu al terlanĉ' ..... ĉar hejme ploras la infanoj kaj mia fianĉ' .....
.....

'4 Kaj vidas mi je junulina flava harar' ..... ke sur tiu neniam estis nuptokrona star' .....
.....

'5 Kaj tamen vidas mi je junulina eta fingr' ..... ke sur tiu neniam estis iu nupta ring' .....
.....

'6 Ne venos junulino re al patra bien' ..... ĝis ŝi ricevis knabon kiu ŝipon stiros jen .....

'7 Ne venos junulino re al patra bien' ..... ĝis naskis ŝi knabinon kiu kudros per silkfaden' .....

'8 Jununjo sur ferdeko iras en ridet' kaj plor' ..... kaj ĵetas sin en ondan profundon de l' mar' .....
.....

'9 Kaj ŝipis la ŝipisto kaj naĝis junulin' ..... kaj junulino al la tero antaŭis lin .....

'10 Kaj de si li forĵetas marjakon la bluan ..... kaj sube 'stis mantelo kun silkaj la ŝnuroj .....

'11 Ne estas mi ŝipisto, kvankam kredas junulin' ..... mi estas la plej bona anglalanda reĝofil' .....

&4490. Tolfmilan skog:

'1 Så /rider jag mig genom
/tolfmilan skog ; (' : me'n
/andra så söteligen /sofvo)
(x:: /Tralalera2, /tralale2ra
;) (; x me'n /a2ndra så
söteligen /sofvo.)

'2 Så rider jag mig litet
längre fram ; (' : der fick jag
höra klockorna de ringa) (x::
Tralalera, tralalera ;) (; x
der fick jag höra klockorna
de ringa.)

'3 God dag, god dag, mina
ringaremän ; för hvem ringen
I denna ringning? .....

'4 Vi ringer den altför en
ungersvens mö ; som skall uti
jorden at sofva .....

'5 Så rider jag mig litet
längre fram ; der stodo två
gräfvare och grofvo .....

'6 God dag, god dag, mina
gräfvaremän ; för hvem
gräfven I denna grafven? .....

'7 Vi gräfver den för en
ungersvens mö ; som skall uti
jorden at hvila .....

'8 Så rider jag mig til min
svärfaders gård ; som förr
har varit rosende röder .....

'9 Först frågar jag efter
kärestan min ; och se'n efter
svärfar och svärmor .....

'10 Så kommer jag litet
längre in ; der stodo två,
henne och svepte .....

'11 Jag krusar och kammar
mitt fagergula hår ; och ville
följa henne til grafven .....

'12 Och fröknar och
jungfrur de togo i en ring ;
de sad' jag skul' få välja ut
en annan .....

'13 En sådan en flicka, såsom
hon var ; finns ej i sju
konungariket .....

#4490.Odo: <1,8:4> (;hmi
/mi dodo do remi /mi redo
Ti h;re /re Tido reTi
mido /La a So h; /do
doore Ti ildo /LaaSo
LaaTi So (h;So /dolTi

*dore mido fami /re e do) ×
;) ×13*

< Popolkanto el Vestmanlando,
notita de Rosa Vretman en la
gazeto Runa, 1845. Eldonis
Richard Dybeck, kiu je ĉi melodio
verkis la nacian himnon de
Svedajo. Tradukis Kukoletto (-IORe).
'1. La dekdumejla arbaro estas
Långheden, provinclima sovaĝejo
inter Vestmanlando kaj
Dalekarlujo. '3. Kristane, oni
sonorigas por ke mortintoj povu
atingi en la dian ĉielon. '6. En
nordeŭropa tradicio, mortintojn oni
enfosas en la teron.>

,&4490. Dekdumejla arbar':

'1 Do /rajdas mi tra
dekdu/mejla arbar' <> ; (':
dum /dormis ja dolĉe la a/liaj)
(×:; /Tra lale ra2, /trala le2 ra
;) (,: × dum /do2rmis ja dolĉe
la a/liaj ;)

'2 Kaj /rajdas an/taŭen mi
/io2m /pli ; (: ek/aŭ[das mi]
so/nori sono/ri/lojn) (×:; /Tra
lale ra2, /trala le2 ra ;) (: ×
ek/aŭdas mi so/nori
sono/ri/lojn ;)

'3 /Bonan ta[gon,
so]no/risto2j, /vi ; por /ki[u
so]no/rigas ĉi so/no/ron? <>
.....

'4 Ni /sono/rigas por /junules
/in' ; ŝi /iros en /te2ron por
/dor/mi .....

'5 Kaj /rajdas mi /antaŭen
/io2m /pli ; tej /staris fo/sistoj
du fo/san/taj .....

'6 /Bonan /tagon, fo/sisto2j,
/vi ; por /kiu ĉi /tiun tombon
/fo/sas? <> .....

'7 Ni /fosas /ĝin por ju/nule2s
/in' ; ŝi /iros en /te2ron ri/po/zi
.....

'8 Kaj /rajdas mi /al mia
/bopatra /kort' ; [kiu] /estis
an/taŭe roze /ru/ĝa .....

'9 U/nue de/mandis mi /pri
ama/tin' ; kaj /poste bo/patron
kaj bo/pa/njon .....

'10 Kaj /venas mi /ene2n
/io2m /pli ; Du /staris, ŝin
/to2mbove/stan/te .....

'11 Mi /kombas je /mia
bel/flava ha/rar' ; kaj /volis ŝin
/sekvi en la /tom/bon .....

'12 Kaj /la junu/linoj sin
/metis en /rond' ; kaj /diris,
e/lektu mi a/li/an .....

'13 Kna/bino /tia2, /ki[a est]is
/ŝi ; en /reĝlandoj /se2p ne
tro/ve/blas .....

&4496. *Koloregrisen:*

'1 Det /var en gammal (' :
/bo2nde,) (: en /bo2nde ;)
Den /bonden hade (' : en
/liten gris,) (: en /liten gris
;) (x: Dôm /kâlla hônôm
Ko/loregris, Ko/loregris,
Ko/loregris.)

'2 Den grisen hade ett huvud
..... Det var lagôm tä e stuvu
.....

'3 Den grisen hade en krôpp
..... sôm syndes yver
tjyrtjetôpp .....

'4 Den grisen hade fötter .....
sô fôltje såg sä trötter .....

'5 Den grisen vax sä stor ô
stârk ..... Ân trampa' stia ned
i mârck .....

'6 Den grisen gick tä en
mjölebodörr ..... Dänne äter
ân femton tunnor mjöl .....

'7 Den grisen rota' i
åkerland ..... Ân satte skräck
i bondeman .....

'8 Den grisen ställd' sä i by ô
kox ..... Sô hastut alla sprang
tä skogs .....

'9 Den grisen gick på berre
blå ..... Ân syndes etter
våreviga tā .....

'10 Den grisen stod på berre
..... Ân syndes yver Sverre
.....

'11 Sô kôm det en ryttare
riandes ..... ô fram kôm grisen
skriandes .....

'12 Sô drog ân ôpp sitt
rôstuga svärd ..... ô stack den
grisen sô ihjäl .....

'13 Ô grisen skria ô blon den
rann ..... Det var femton
tunnor ô en spann .....

'14 Ân släpa' grisen mäd sä
hem ..... Ân hade å göra i
dagar fem .....

'15 Dôm sätta det köttet i
tinur ô kâr ..... Ändå var det
mer utåv grisen kvâr .....

'16 Utåv blodet sô gör dôm
en storan palt ..... men fôltjet
i byn dôm äter ôpp allt .....

'17 Sô dog tä slut Koloregris
..... Det vart åt alla smaklig
spis .....

#4496.Odo: <2,4:4, /8 6 7
6> (; 3x So /do ore mi do
'1,3 /fa mi re e /fa mi
re; '2 /so fa mi i /so fa
mi; '3 do /So Ti do;)x17

< De la provinca limregiono inter
Vestmanlando kaj Dalekarlujo.
Tradukis Kukoletto (oe). '1 Loj: ili. '2
Vizaço: homo.>

,&4496. Kultureporko:

'1 /Estis kampa/ra2no, -
a/ra2no, ; kaj /havis li
por/ke2ton, por/ke2ton ;
Loj<1> /nomis ĝin
Ku/lurepork', Ku/lurepork',
Ku/lurepork',

'2 La /porko havis (/ka2pon,)x
; su/fiĉan por (ka/ba2no)x (x:;
Loj /nomis ĝin
(Ku/lurepork',)x3)

'3 De l' porko jam la (trunko
nur)x ; videblis super (templa
tur')x .....

'4 La porko havis (pie2dojn)×
; ke homoj emis (ce2dojn)×
.....

'5 La porko kreskis (ki[el
in]und')× ; porkejon stamfis
(al la grund')× .....

'6 Stokejon iris (da farun')× ;
kaj manĝis la porko (je tuta
tun')× .....

'7 La porko fosas (en agra
kamp')× ; Kampulo jen (en
tima kramp')× .....

'8 La porko ekstaris (en
vilaĝ')× ; Arbaren fuĝis (ĉiu
vizaĝ'<2>)× .....

'9 La porko iris (sur blua
mont')× ; videblis ĝi (de ĉiu
front')× .....

'10 La porko staris (sur monta
rand')× ; Ĝin vidis tuta (sveda
land')× .....

'11 Rajdisto venis
(rajda2nte)× ; kaj la porko
venis (kria2nte)× .....

'12 La glavon tiris (li de l'
uj')× ; mortpikis tiun (porkon
tuj)× .....

'13 La porko blekis, (sanga
ŝpruc')× ; dek kvin barelojn
(kaj grandkruĉ')× .....

'14 Li trenis la porkon (al la
hejm') ; Kvin tagojn ĉion
(faris mem)× .....

'15 Loj metis la karnon (en
tinojn kun sal')× ; kaj tamen
restis (pli en hal')× .....

'16 Kuiris bulkojn (el la
sang')× ; Finfrandis (vilaĝana
lang')× .....

'17 Ja mortis fine
(Kulturepork')× ; Ĝin manĝis
ĉiuj (bone per fork')× .....

&5543. Den lillas testamente:

'1 Vad /fick du där till
bä2sta (×; dotteren lånan
min? ;) Hon kokade ål och
pe2ppar (×; styvmö2deren
min ; Aj, aj, ont, ont havere
jag.)

'2 Vad vill du giva din broder
..... Bägge mina kistor .....

'3 Vad vill du giva din syster
..... Alla mina kläder .....

'4 Vad vill du giva din fader
..... Himmelriket vida .....

'5 Vad vill du giva din moder
..... Helvetets pina .....

#5543.Odo: <:4,
[Di]=25/24> (;La /LaaaLa
LaLa /Lalmi mi i; /re
doTi La Si /Mi i i; mi
/mi mimi fi mi /re ldi La
a; /do o reldo TilSi /La
a a a; /La a Mi i /do o
Ti i /Si LaTi La a /a a
a;)×5

#5543.Odo: <:23,
[Di]=25/24> (aLa /LaaaLa
LaLa Lalmi mi; reedoTi
LaSi Mi i;mi miimimi fimi
reldi La; do reldoTiSi La
a; La Mi do Ti SiiLaTi La
ah)×5

< Malnova sveda kanto. Tradukis
Kukoletto (1993 FIORE).>

,&5543. Testamento de l'
etulino:

'1 Vi /kion tie rice2vis ; mia
pruntit-filin'? ; Ŝi faris angilon
pi2pran ; duo2na patrin' ; Aj,
aj, tre doloras al mi.

'2 Al frato kion vi donos (×;
mia pruntit-fi/lin'? ;) Ambaŭ
miajn kestojn (×; duo2na
patrin' ; Aj, aj, tre doloras al
mi.)

'3 Al franjo kion vi donos .....

Ĉiujn miajn vestojn .....

'4 Al patro kion vi donos .....

Regnon la ĉielan .....

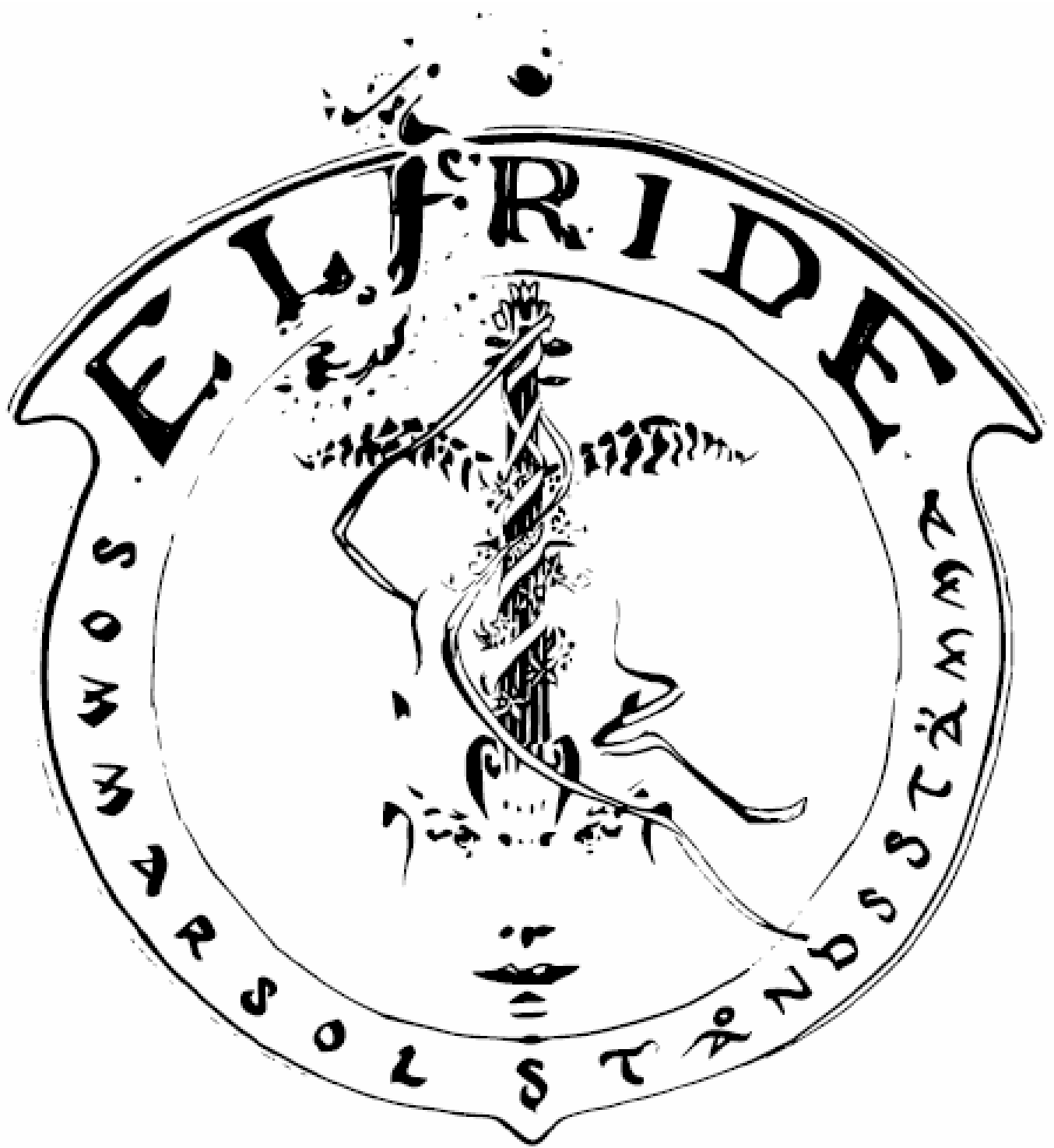
'5 Al panjo kion vi donos .....

Inferturmenton .....

Den långa leken – La longa ludo

Inledning	3
Enkonduko	3
&4105. Allehanda ämbetshustrur:	4
&4401. Sjúrdarkvæði. Regin smiður:	6
&4405. Vilmundskvæði:	32
&4408. Brestis kvæði:	46
&4409. Sigmunds kvæði eldra:	56
&4412. Den bergtagna:	68
&4414. Ormurin Langi:	73
&4418. Liten Karin:	93
&4424. Liten Kersti stalledräng:	96
&4428. Bøhmerlands dronningen:	100
&4436. Jon och Lager:	105
&4439. Stolt Signhild:	111
&4440. Vänner och fränder:	114
&4442. En ung sjöman förlustar sig:	117
&4448. Bonden och kråkan:	119
&4454. De två systrarna.1:	122
&4460. Zinklarvisa:	124
&4466. Albertina:	129
&4472. Bättre tiga än illa tala:	132
&4475. Fogden och pigan:	135
&4478. Sven i Rosengård:	138
&4484. Ebbe Skammelsson:	140
&4485. Skepparen och jungfrun:	149
&4490. Tolfmilan skog:	152
&4496. Koloregrisen:	154
&5543. Den lillas testamente:	157

Somersolsticfestó